

La Victimització a Catalunya, l'any 1999

Enquesta encarregada pel Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada
del Departament de Justícia

Gener de 2000

RPEEO 162

Registre Públic d'Enquestes i d'Estudis d'Opinió de la Generalitat de Catalunya
Decret 25/1998, de 4 de febrer

F O R M A C I Ó
E X T E R N A

D O C U M E N T S D E T R E B A L L

INVESTIGACIÓ

La victimització a Catalunya l'any 1999

Autora

M. Eulàlia Luque Reina

Any 2001

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia
Centre d'Estudis Jurídics
i Formació Especialitzada

ÍNDEX DE CONTINGUTS

1.	INTRODUCCIÓ	4
2.	LES XIFRES DE DELINQUÈNCIA.....	7
3.	METODOLOGIA.....	15
3.1.	LA MOSTRA.....	15
3.2.	LA GRANDÀRIA DE LA MOSTRA, LA FITXA TÈCNICA I EL MARGE D'ERROR	19
3.3.	INSTRUMENT UTILITZAT	21
3.4.	PROCÉS DE RECOLLIDA DE DADES	23
3.5.	LA TAXA DE RESPOSTA.....	23
3.6.	PROCESSAMENT DE LES DADES	26
3.7.	RESUM.....	26
4.	LES TAXES DE VICTIMITZACIÓ	27
4.1.	ELS FETS RELATIUS ALS COTXES.....	28
4.1.1.	<i>Robatori de cotxes</i>	28
4.1.1.1.	L'evolució a Catalunya	28
4.1.1.2.	Catalunya i altres països industrialitzats	29
4.1.2.	<i>Robatori de part del cotxe o d'objectes del seu interior</i>	31
4.1.2.1.	L'evolució a Catalunya	31
4.1.2.2.	Catalunya i altres països industrialitzats	32
4.1.3.	<i>Danys intencionats en el vehicle</i>	33
4.1.3.1.	L'evolució a Catalunya	33
4.1.3.2.	Catalunya i altres països industrialitzats	34
4.2.	ROBATORI DE MOTO.....	35
4.2.1.1.	L'evolució a Catalunya	35
4.2.1.2.	Catalunya i altres països industrialitzats	36
4.3.	ROBATORI DE BICICLETES	38
4.4.	DELICTES CONTRA ELS DOMICILIS: EL ROBATORI I LA TEMPTATIVA	43
4.4.1.	<i>L'evolució a Catalunya</i>	43
4.4.2.	<i>Catalunya i altres països industrialitzats</i>	43
4.5.	FURT.....	45
4.5.1.	<i>L'evolució a Catalunya</i>	45
4.5.2.	<i>Catalunya i altres països industrialitzats</i>	45
4.6.	ROBATORI AMB VIOLÈNCIA O INTIMIDACIÓ	46
4.6.1.	<i>L'evolució a Catalunya</i>	46
4.6.2.	<i>Catalunya i altres països industrialitzats</i>	46
4.7.	AGRESSIÓ SEXUAL	47
4.7.1.	<i>L'evolució a Catalunya</i>	47
4.7.2.	<i>Catalunya i altres països industrialitzats</i>	48
4.8.	AGRESSIONS FÍSiques I AMENACES	49
4.8.1.	<i>L'evolució a Catalunya</i>	49

4.8.2.	<i>Catalunya i altres països industrialitzats</i>	49
4.9.	EL NOMBRE GLOBAL DE VÍCTIMES (O TAXA DE VICTIMITZACIÓ)	50
4.9.1.	<i>L'evolució a Catalunya</i>	50
4.9.2.	<i>Catalunya i altres països industrialitzats</i>	51
4.10.	ELS DELICTES PER CADA 100 HABITANTS (O TAXA D'INCIDÈNCIA)	54
4.10.1.	<i>L'evolució a Catalunya</i>	54
4.10.2.	<i>Catalunya i altres països industrialitzats</i>	54
4.11.	EL FRAU AL CONSUMIDOR	56
4.12.	LA CORRUPCIÓ	61
4.13.	EL PERFIL DE LA CRIMINALITAT	62
4.14.	L'AFECTACIÓ DE LA VÍCTIMA DAVANT ELS FETS	64
4.15.	RESUM	68
5.	LA DENÚNCIA DELS FETS	76
5.1.	LES DENÚNCIES A LA POLICIA	76
5.2.	LES RAONS PER A NO DENUNCIAR	81
5.3.	LES RAONS PER DENUNCIAR	86
5.4.	LA SATISFACCIÓ DE LES VÍCTIMES AMB LA RESPOSTA DE LA POLICIA	90
5.5.	LA DENÚNCIA DAVANT SERVEIS ESPECIALITZATS	94
5.6.	LES ACTITUDS ENVERS LA POLICIA	96
6.	LES ACTITUDS ENVERS LA CRIMINALITAT	98
6.1.	LA PERCEPCIÓ DEL RISC DE SER VÍCTIMA D'UN ROBATORI EN EL DOMICILI	98
6.2.	ELS SENTIMENTS DE SEGURETAT	99
6.3.	LES MESURES DE PREVENCIÓ I PROTECCIÓ	101
6.4.	LES ACTITUDS ENVERS EL CÀSTIG DELS DELINQÜENTS	104
7.	LES CARACTERÍSTIQUES DE LES VÍCTIMES	107
7.1.	L'EDAT I EL SEXE	107
7.2.	MIDA DE LA POBLACIÓ	108
7.3.	NIVELL SOCIOECONÒMIC	109
7.4.	ACTIVITAT PERSONAL	110
7.5.	SORTIDES NOCTURNES	111
7.6.	ESTAT CIVIL	112
7.7.	RESUM	112
8.	REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES	113
9.	ANNEX 1. ENQUESTA SOBRE VICTIMITZACIÓ L'ANY 1999	116
10.	ANNEX 2. ÀMBITS TERRITORIALS I MUNICIPIS QUE CONFORMEN LA MOSTRA 138	
10.1.	ÀMBIT DE PONENT	139
10.2.	ÀMBIT METROPOLITÀ	141
10.3.	CAMP DE TARRAGONA	144
10.4.	COMARQUES CENTRALS	145

10.5.	COMARQUES GIRONINES	147
10.6.	TERRES DE L'EBRE.....	149
11.	ÍNDEX DE GRÀFICS	150
12.	ÍNDEX DE TAULES	153

1. Introducció

L'enquesta internacional de victimització –International Crime Victims Survey (ICVS)- és actualment l'instrument estandarditzat per mesurar el delictes més utilitzat arreu del món, tant a països industrialitzats com a països en vies de desenvolupament. Fins a la data, s'ha aplicat més d'un centenar de vegades en una cinquantena de països diferents.

L'estudi que teniu a les mans mostra els resultats de l'aplicació d'aquest instrument internacional a Catalunya. L'enquesta va ser realitzada a començament de l'any 2000 i recollia la informació sobre les víctimes i els delictes de l'any 1999.

A Catalunya, prèviament, es va dur a terme una altra recerca amb aplicació de la ICVS. Va ser l'any 1997, i es va indagar sobre la victimització de l'any 1996. En aquell moment es van poder comparar les dades catalanes amb les que van resultar de 46 estudis més, tots realitzats amb la similar metodologia d'investigació i el mateix qüestionari.

Les dades de l'estudi que ara ens ocupa podran ser comparades no només de manera transversal (amb altres països que també han mesurat la victimització de l'any 1999), sinó que també podran ser contrastades longitudinalment amb les dades catalanes de 1996. Així, comencem ja a tenir dades evolutives sobre la criminalitat a Catalunya mesurada en termes de taxes de victimització.

Aquest tema, el referit a les dades sobre criminalitat, com veurem, té molt a veure amb l'origen d'aquesta recerca. Actualment, no només al nostre país sinó també a nivell internacional, hi ha un important dèficit qualitatiu i quantitatiu de dades que informin de la criminalitat i de com evoluciona. Sovint, podem llegir o escoltar en els titulars mediàtics que la criminalitat ha crescut un tant per cent, o que determinats tipus de delictes espanten, pel seu nombre, els experts i els ciutadans. I és que la criminalitat varia en funció del professional que en parli i del tipus de font d'on deriven les dades.

Va ser precisament aquesta discordança entre les dades policiaques, judicials i penitenciàries les que ens empenyeren a recercar altres maneres de mesurar la delinqüència i la seva evolució. Amb les xifres *realistes* de criminalitat,

denominació que alguns autors atorguen a les dades de victimització, no només tindriem al nostre abast altra font d'informació per a mesurar la delinqüència i la seva evolució, sinó també la possibilitat d'apropar-nos, tant com ens és possible, a la realitat del fenomen. Les dades *oficials* de criminalitat, com habitualment es denominen les dades policiaques, judicials i penitenciàries, quantifiquen només una part del problema, com a màxim aquella part que la víctima decideix descobrir mitjançant l'interposició d'una denúncia. La major part del fenomen, tanmateix, no és coneguda per les xifres oficials i és anomenada *xifra negra de la criminalitat*. Les dades *realistes*, entre les quals s'inclourien les xifres de victimització i les xifres d'autoinculpació, pel contrari, il·lustrarien millor l'escenari i mostrarien gran part de l'anomenada *xifra negra* o delictes que mai no es denuncien.

Podríem dir, doncs, que són tres els objectius més rellevants d'aquesta recerca: (1) conèixer la xifra *realista* de criminalitat; (2) analitzar la seva evolució a Catalunya; i (3) comparar la criminalitat a Catalunya amb la que es produeix a altres països industrialitzats. A part d'aquests, hi hauria una llarga llista d'objectius que anomenarem *secundaris*, malgrat l'interès que molts d'ells poden suscitar, com poden ser (1) determinar quina és la taxa de denúncies; (2) quins són els delictes més denunciats; (3) per què es denuncia i per què no; (4) la satisfacció de les víctimes davant el tracte que reben de la policia; (5) quines mesures de seguretat i de prevenció de la delinqüència adopten els ciutadans; (6) quin és el sentiment de seguretat o inseguretat de la població; o, finalment, (7) quina és l'actitud punitiva envers la delinqüència, entre d'altres.

La xifra *realista* de criminalitat que pretenem conèixer no és altra que la taxa o índex de victimització. Aquesta dada pot ser definida com el *percentatge de persones que tenen la percepció d'haver estat víctimes d'un delicte dels que s'estudien i que així ho declaren*. Tal definició està caracteritzada per tres condicions: (1) ha de ser una percepció; (2) ha de ser un dels delictes que s'estudien a la recerca; i (3) ha d'haver una declaració per part de la víctima.

Quant a la primera condició, la víctima ha de percebre's com a tal. Podria passar, per exemple, que una persona es percebés com a víctima d'un furt quan en realitat ha perdut la cartera; o, contràriament, que no es percebés com a víctima d'uns maltractaments per par de la seva parella.

Pel que fa a la segona condició, la ICVS estudia 11 fets delictius. Aquests fets es caracteritzen per tenir una víctima clara (envers delictes en què no es

personifica la víctima, com ara els delictes contra el medi ambient), per ser els més habituals, i per poder ser clarament percebuts per part de la víctima (envers delictes que la víctima no percep clarament, com són les estafes).

Finalment, la víctima ha de declarar-se com a tal davant la persona que fa l'entrevista. En aquest sentit, pot passar que la víctima no recordi uns fets que van passar l'any natural anterior, o que no els vulgui declarar, perquè no vol ser escoltada per un tercer que tingui a prop, o, senzillament, perquè no els vulgui comunicar en un procés d'enquesta telefònica.

És obvi que la taxa de victimització no permet d'assolir un coneixement total de la quantificació del fenomen, però sí és una manera d'apropar-s'hi molt. És per això que la xifra es denomina *realista*. En cas contrari podríem anomenar-la xifra *real*.

2. Les xifres de delinqüència

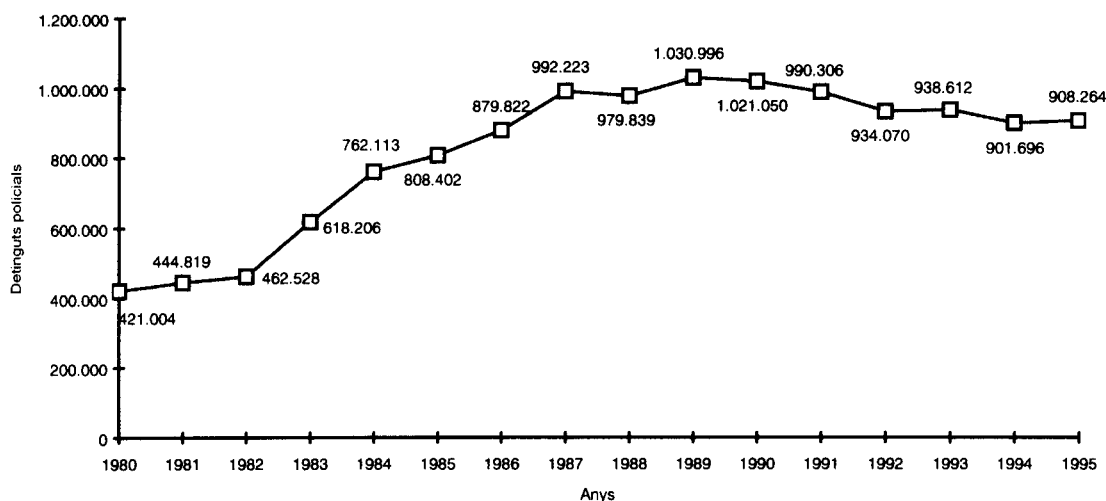
Són dues les tipologies de xifres que ens informen sobre la "quantitat" de criminalitat i la seva evolució: les *xifres oficials* i les *xifres realistes*. Les primeres estarien conformades per dades policíiques sobre denúncies i sobre detencions, per dades judicials sobre expedients incoats o sobre condemnats, i per dades de l'administració d'execució penal sobre encarcerats, sobre persones sotmeses a mesures alternatives a la pena privativa de llibertat, o sobre menors internats en centres o sotmesos a alguna altra mesura judicial o prejudicial (com ara la mediació o reparació).

Les segones, les *xifres realistes*, intenten conèixer el fenomen més enllà de com és conegut per les diferents administracions i volen palesar també la quantitat de criminalitat que no es denuncia davant els diferents cossos de la policia. Tal definició és la que s'atribueix a les dades sobre victimització, que s'obtenen a partir de les persones que declaren que han estat víctimes d'un delicte, i a les xifres d'autoinculpació, informades per aquelles persones que s'autoinculpen en fets delictius.

Les *xifres oficials*, com hem avançat en la introducció, sovint es contradiuen. Segurament, l'error és utilitzar-les per informar de la criminalitat quan en realitat les xifres mesuren qüestions diferents a la criminalitat que té lloc en uns àmbits geogràfic i temporal determinats. És a dir, les xifres sobre denúncies davant la policia informa d'això i no d'una altra cosa: de les denúncies que els residents d'un determinat lloc en un determinat període de temps interposen davant els diferents cossos policíacs, i té molt a veure el tipus de delicte de què es tracti (són molt més denunciats els fets quan hi ha alguna assegurança en joc) i amb la sensibilització social sobre determinats fets. Les xifres de detencions policíiques també poden estar condicionades amb la quantitat d'efectius i amb el grau de persecució de determinats delictes o de determinats col·lectius. Així mateix, les xifres sobre expedients incoats en els jutjats i sobre les condemnes imposades informen més de la capacitat dels jutjats de "treure treball" en funció de la quantitat de jutges, que de la quantitat de delinqüència en un moment determinat. De tots és conegut la gran dilació de temps que pot transcórrer entre el moment en què es comet un delicte i el moment en què es jutja i se sentència. Altrament, les xifres penitenciàries són això, xifres de persones

encarcerades per un delicte que va ser comès “no se sap quan” i que, en cap cas, les dades penitenciàries referides a un any poden ser repercutides a la criminalitat d'aquell mateix any, sinó més probablement a la de 4 anys enrere. El mateix ens passaria amb les dades derivades de les mesures penals alternatives. Tot aquest escenari es complica si, a més, tenim en compte que determinades penes, com ara la pena de multa, de moment no són controlades per cap administració, amb la qual cosa es crea una *llacuna fosca* dins de les *xifres blanques*, entenent aquestes últimes com les xifres oficials o conegudes.

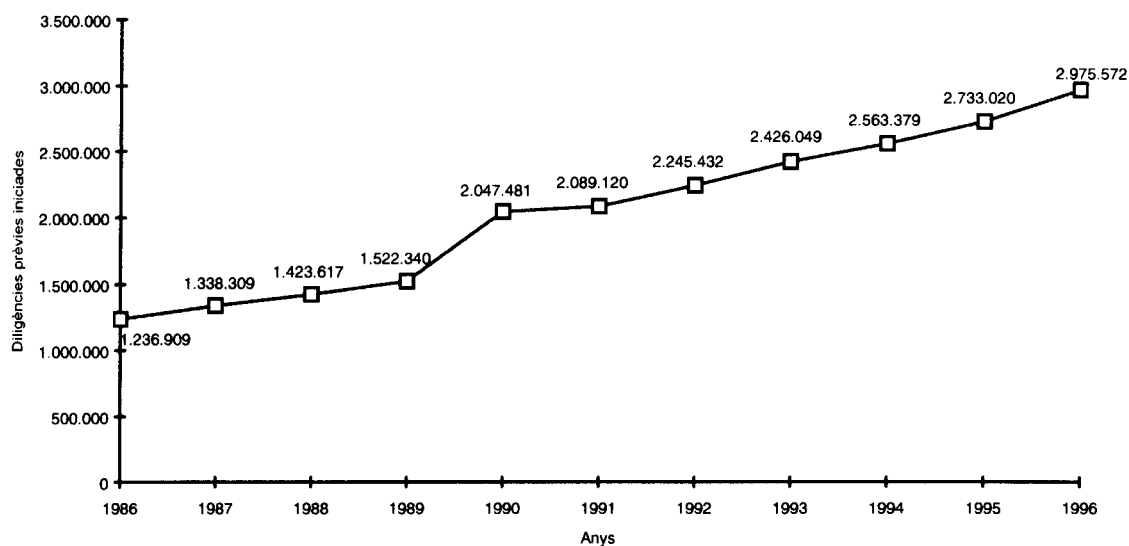
Per si fos poc, a aquest panorama, en què es mesura la pressió atmosfèrica amb un termòmetre, cal afegir que unes dades indiquen que l'evolució de la criminalitat és a l'alça, altres indiquen que les xifres decreixen, i que les dades judicials sobre expedients iniciats, que per lògica haurien de ser inferiors a les dades policíiques, són tres vegades superiors a les detencions que realitza la policia. Vegem aquestes afirmacions amb alguns exemples.

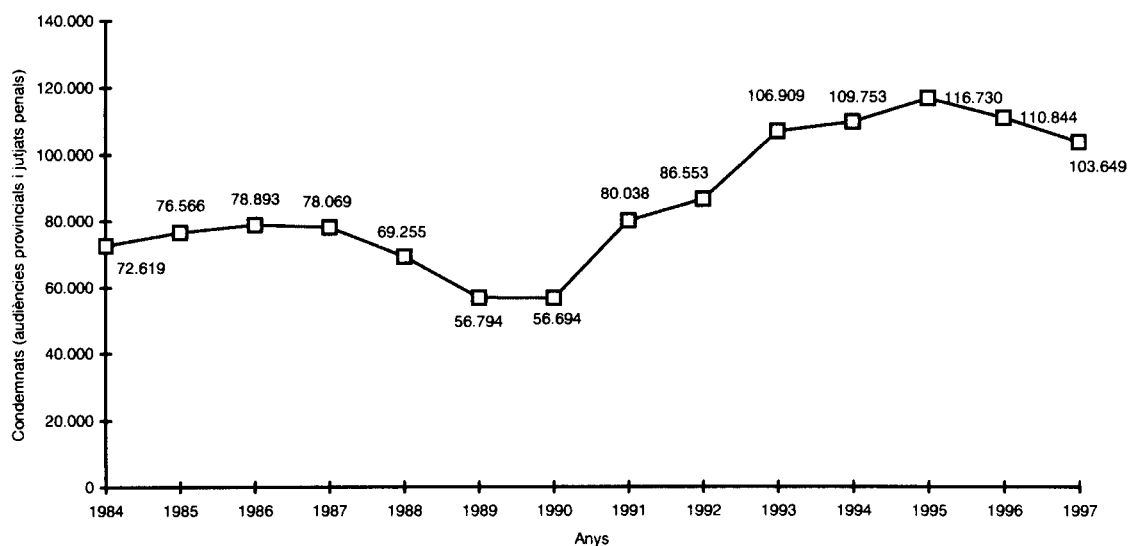
Gràfic 1. Evolució de la criminalitat a partir de les xifres de detinguts per la policia nacional (1980-1995). Dades extretes de Valenzuela, D. i Ordóñez, B., 1997, i que provenen del Programa estadístic de seguretat.

El Gràfic 1 il·lustra com evoluciona la delinqüència a partir de les dades sobre detencions policíiques. En el període 1989-1995 les xifres clarament informen que la criminalitat es redueix. Altrament, el Gràfic 2 fa evident que les dades sobre diligències prèvies iniciades apunten cap a un important augment de la

criminalitat fins a l'any 1996, mentre que les dades sobre condemnats comencen a decréixer a partir de l'any 1995 (vegeu el Gràfic 3).

Gràfic 2. Evolució de la criminalitat, segons fonts judicials. S'exposen les xifres de les diligències prèvies iniciades cada any. Dades extretes de la Memòria de la Fiscalia General de l'Estat de 1997.

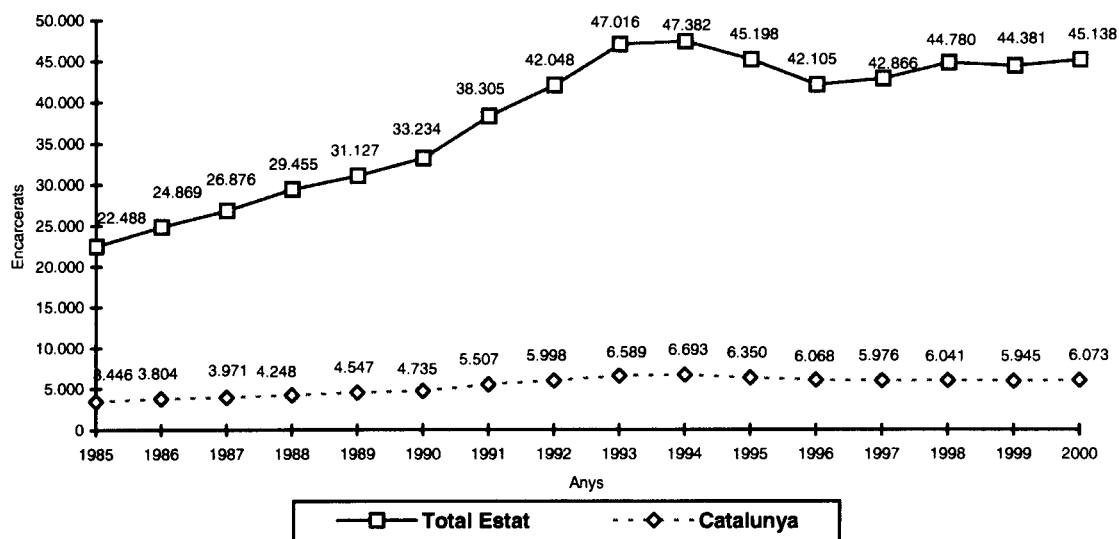
Gràfic 3. Evolució de la criminalitat, segons fonts judicials. S'exposen les xifres de condemnats per les audiències provincials i els jutjats penals. Dades extretes dels Anuaris 1988-1999 de l'Institut Nacional d'Estadística.

Quant a l'anàlisi evolutiva de les dades d'encarcerats¹, tant per al total de l'Estat espanyol com per al cas particular de Catalunya, el Gràfic 4 fa palès que la criminalitat va augmentar fins l'any 1994, i que va ser a partir de llavors, fins el 1996, que la delinqüència es va convertir en un fenomen decreixent. A partir del 1996 i fins a la data, les dades semblen més o menys estables.

Si bé aquestes xifres són perfectament i sistemàticament recollides per l'Administració penitenciària, les dades sobre encarcerats també presenten alguns problemes. Amb l'entrada en vigor del Codi penal de 1995 i la possibilitat que té el jutge d'imposar altres mesures penals (alternatives a la pena privativa de llibertat, suspensió o substitució de la pena) o d'aplicar el sistema de dies multa (opció que s'escapa al control de les administracions penitenciària i de mesures penals alternatives), la pena de presó afecta un col·lectiu menor. Les dades penitenciàries, d'aquesta manera, hauran de ser completades amb les dades sobre mesures penals alternatives (treball en benefici de la comunitat), sobre suspensions i substitucions de penes i sobre l'aplicació de la multa.

---

¹ Les dades penitenciàries fan referència a la xifra d'encarcerats, preventius i penats, l'últim dia de cada any.

Gràfic 4. Evolució de la criminalitat, segons fonts penitenciàries. S'exposen les xifres d'encarcerats a l'Estat i a Catalunya. Dades facilitades per la Direcció General de Serveis Penitenciaris i de Rehabilitació del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya i per la Direcció General d'Institucions Penitenciaris del Ministeri de l'Interior.

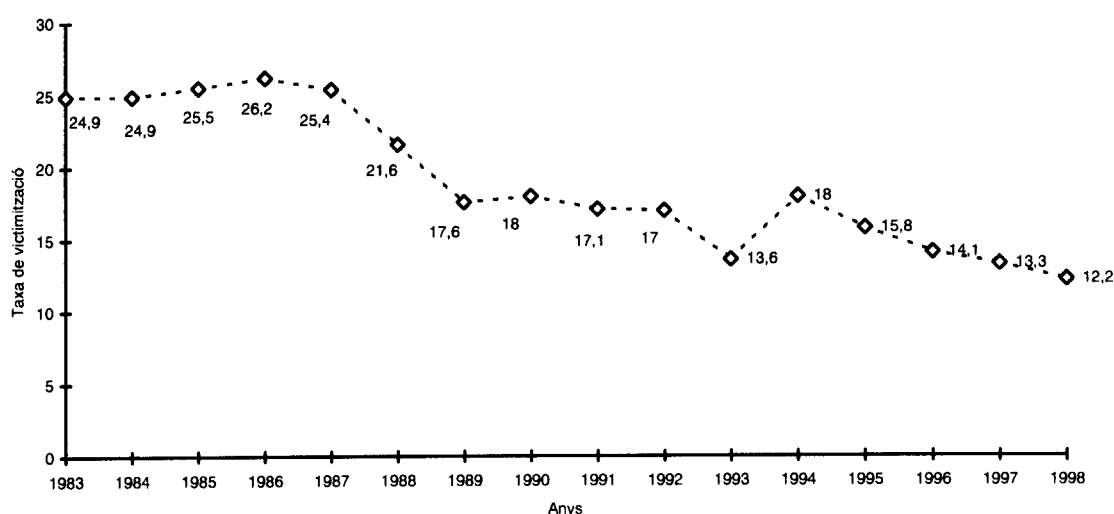
D'altra banda, les xifres evolutives d'encarcerats fan referència a la quantitat de persones que hi ha a la presó un dia determinat, any rere any, per exemple el dia 31 de desembre de cada any. No es pot saber, però, en quin moment es van dur a terme els delictes, ni si la criminalitat augmenta o disminueix en el decurs dels anys. La variació de les xifres d'encarcerats al llarg dels anys té molt a veure amb la quantitat de persones que ingressen cada any, però també té molt a veure amb la quantitat de persones que són o no alliberades. Que la xifra d'encarcerats augmenti pot voler dir que ingressen més persones en les presons, però també pot indicar que són menys les persones que surten en llibertat. Un enduriment de les penes, com sembla que ha causat l'entrada en vigor del nou Codi penal de 1995, pot haver provocat que siguin menys els alliberats, per la qual cosa el nombre d'encarcerats augmentaria.

Podríem afirmar, a partir d'aquesta anàlisi, que les dades de criminalitat estan descendint en els últims anys? La resposta, en un sentit negatiu o positiu, depèn de quin tipus de dades sobre criminalitat ens sembli més oportú de fer ús.

Estem convençuts que, per bé que les xifres fins ara estudiades són *oficials*, no són la millor eina per donar resposta a la pregunta plantejada. Són moltes les raons que hem argumentat. Pensem que la resposta a aquesta pregunta s'ha

de donar a partir de les xifres de victimització: ¿quina és la proporció de persones que són víctimes d'un delictes, hagi la víctima denunciat el fet (o no), hagi la policia detingut el presumpte autor (o no), hagi estat el presumpte autor considerat culpable (o no), hagi estat, el culpable, condemnat a una pena de presó (o no)?

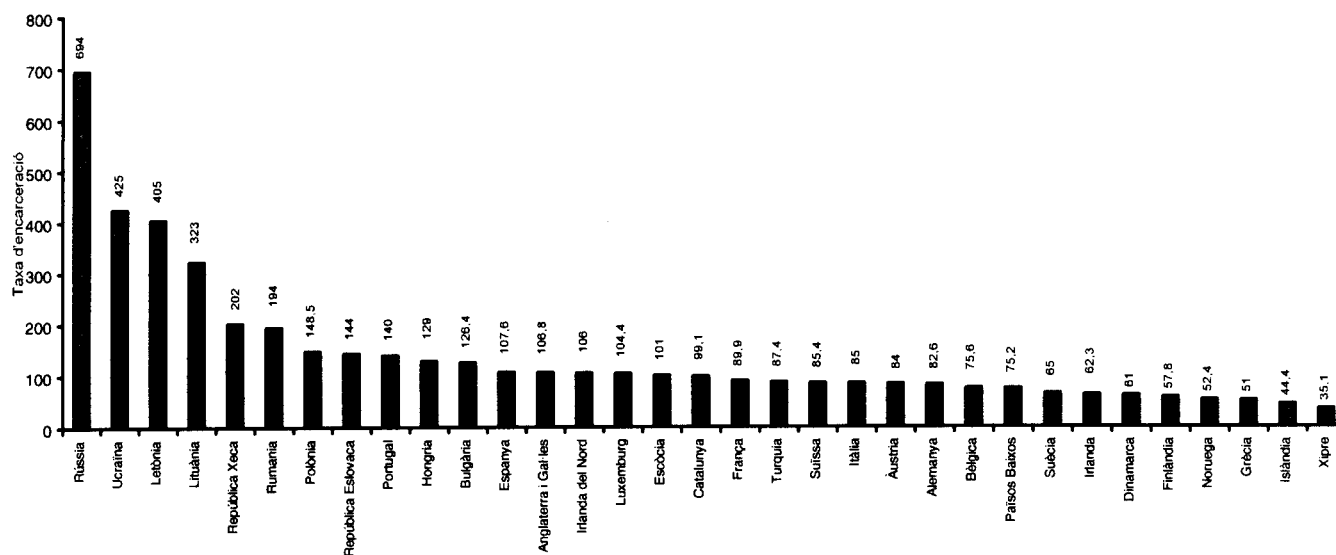
De recerques sobre victimització, com més endavant veurem, no n'hi ha gaires al nostre país. L'experiència més important és la que du a terme l'Ajuntament de Barcelona d'ençà de l'any 1984. El recull de taxes de victimització durant 14 anys a la ciutat de Barcelona no té parangó. Ni tan sols cap recerca sobre victimització en altres països, com veurem més tard, no s'hi pot comparar quant a l'abast temporal.

Gràfic 5. Evolució de les taxes de victimització a Barcelona. Dades extretes de Sabaté, J., Aragay, J. M. i Torrelles, E. (1999).

Sabaté, J., Aragay, J. M. i Torrelles, E. (1997) recullen, en l'informe de la darrera recerca sobre victimització a Barcelona, una sèrie temporal de taxes de victimització que abraça aquests últims 14 anys (vegeu el Gràfic 5). L'any 1983, van ser víctimes d'un delictes el 24,9% de la població de la ciutat de Barcelona, mentre que l'última recerca de l'Ajuntament conclou que, l'any 1996, només el 14,1% dels que hi resideixen van ser víctimes d'un fet delictiu. Amb aquestes

dues dades extremes de la sèrie temporal podem dir que, en els últims 14 anys, la criminalitat a Barcelona s'ha reduït un 44%.

Gràfic 6. Taxa d'encarceració de diferents països europeus, en data 1 de setembre de 1996 (llevat les xifres d'Irlanda del Nord, Islàndia i Rússia que corresponen a 1 de setembre de 1995). Dades extretes del *Butlletín d'información penológica*, núm. 21, 1998 (Consell d'Europa). Les dades per a Espanya i Catalunya han estat elaborades a partir de les dades sobre encarcerats i sobre la base del cens de població de 1996.

Un altre dels objectius d'aquesta recerca és comparar la criminalitat existent a Catalunya amb la que hi ha a altres països, sobretot pel que fa a altres països del nostre entorn sociodemogràfic. El Consell d'Europa publica anualment el *Butlletín d'información penológica*, en el qual es recullen, entre altres dades, les taxes de població encarcerada per cada 100.000 habitants dels diferents països de l'Europa comunitària i d'alguns països de l'Europa de l'est (vegeu el Gràfic 6). Segons aquestes taxes, referides al dia 1 de setembre de 1996, són els països de l'Europa de l'Est els que informen d'uns nivells de criminalitat més elevats: a Rússia hi havia 694² encarcerats per cada 100.000 habitants; a Ucraïna, 425; a Letònia, 405; a Lituània, 323; a la República Txeca, 202; a Romania, 194; a Polònia, 148,5; a la República Eslovaca, 144; a Hongria, 129,

² Les dades de Rússia, Irlanda del Nord i Islàndia són una excepció i corresponen al dia 1 de setembre de 1995.

i, tancant la llista d'aquests països, a Bulgària, 126,4 encarcerats per cada 100.000 habitants.

Quant als països europeus que ens són més propers, Portugal és qui té una taxa més alta d'encarcerats: 140 per cada 100.000 habitants. El segueixen Espanya, amb una taxa de 107,6; Anglaterra i Gal·les, amb 106,8; Irlanda del Nord, amb 106, Luxemburg, amb 104,4; Escòcia, amb 101; Catalunya, amb 99,1; França, amb 89,9 encarcerats per cada 100.000 habitants, etc.

En conclusió, Espanya té una de les taxes més elevades de criminalitat de tota Europa occidental, tot considerant les xifres penitenciàries. No obstant això, hem de ser prudents a l'hora d'establir una comparació com aquesta. És ben segur que les diferències entre les *penalitats* que les diverses legislacions d'aquests països estableixen estan influïnt de manera decisiva en les taxes d'encarcerats.

Al marge d'aquestes dades internacionals sobre encarcerats, només les dades sobre victimització, derivades de l'aplicació de la ICVS a nombrosos països d'arreu del món, permeten establir comparacions transversals. Aquest és, doncs, un dels nostres principals objectius que anirem desenvolupant al llarg de la recerca.

3. Metodologia

3.1. La mostra

La mostra finalment obtinguda ha estat de 2.909 persones seleccionades a l'atzar, mitjançant un mostratge aleatori estratificat amb afixació proporcional i bietàpic.

L'elecció de la mostra s'ha dut a terme conforme a la distribució de la població en la unitat territorial bàsica: el municipi. En atenció als 946 municipis que conformen el territori de Catalunya, el procés seguit ha estat el següent:

- 1- S'ha obtingut el percentatge d'habitants de cada municipi català respecte del total de la població catalana censada el 1996 amb la finalitat de traslladar a la mostra aquests mateixos percentatges.
- 2- Es va calcular els elements de la mostra que havien de ser seleccionats de cada municipi i es van descartar aquells municipis als quals els correspongués un nombre d'enquestes igual o inferior a 0,4. Si a un municipi el corresponia proporcionalment la quantitat de 0,5 enquestes, es determinava que s'aplicaria 1 enquesta, mentre que si el corresponia 0,4 enquestes, el municipi quedava descartat i sense elements a la mostra.
- 3- Per tal d'assegurar la presència dels territoris més despoblats, els municipis dels quals eren descartats fàcilment, es va calcular, també, la distribució de la població per comarques, de tal manera que la mostra va ser corregida conforme a aquesta nova proporcionalitat. Aquest fet va permetre que molts dels municipis que quedaven inicialment exclosos perquè els corresponien 0,4 enquestes o menys formessin part de la mostra. A la

- 4- Taula 1, s'hi representa la distribució comarcal de la població catalana de 16 anys i més, com també la distribució de la mostra; s'hi pot constatar la identitat entre ambdues distribucions.
- 5- Es va fer una tercera comprovació de la distribució de la mostra en atenció als 6 àmbits territorials. A la Taula 2, s'hi pot apreciar la mateixa distribució territorial per a la mostra i per a la població censada de 16 anys i més.
- 6- Finalment, van ser 483 els municipis seleccionats, que representaven totes les comarques catalanes, dels quals s'havia de seleccionar, com a mínim, un habitatge perquè participés en la recerca. En l'annex 2, s'hi relacionen tots i cadascun dels municipis que han participat i el grau en què ho han fet. Els municipis s'hi presenten agrupats en les comarques a què pertanyen. Les comarques han estat agrupades en els diferents àmbits territorials en què està dividida la comunitat autònoma. Els 2.909 individus de la mostra resideixen, com hem dit, en un total de 483 municipis catalans, 139 dels quals pertanyen a l'Àmbit Metropolità; 92, a l'Àmbit de les Comarques Gironines; 82, a l'Àmbit de Ponent; 54, a l'Àmbit del Camp de Tarragona; 83, a l'Àmbit de les Comarques Centrals, i, finalment, 33, a l'Àmbit de les Terres de l'Ebre.
- 7- Tots els elements de la mostra són llars, que han estat seleccionades a partir de les llistes telefòniques de cada municipi. Malgrat que es pot criticar que aquesta metodologia de mostreig deixa fora inevitablement una part de la població o de les llars, val a dir que l'any 1997 hi havia a Catalunya 47,7 línies telefòniques per cada 100 habitants i 1,1 línia telefònica per cada llar o local, dades que ens fan comprendre la gran cobertura telefònica de les llars a Catalunya. Van ser descartats tots els números que corresponien a empreses, comerços, oficines i locals comercials.
- 8- Es va trametre una carta a cada llar seleccionada en què s'hi informava de les nostres intencions i de la finalitat de la recerca. Aquesta carta prèvia va ser determinant perquè la taxa de resposta fos elevada.
- 9- La segona fase o etapa de selecció va ser dins de la llar seleccionada. Un cop algú responia la trucada, la persona enquestadora es presentava i realitzava un seguit de preguntes que permetien seleccionar un dels habitants de la llar de 16 anys o més. Si la persona seleccionada no es

trobava a la llar en aquells moments, es demanava el moment en què es pogués localitzar.

Taula 1. Distribució comarcal de la mostra i de la població de dret de 1996. La primera columna numèrica indica la distribució en xifres absolutes de la mostra en cada comarca. La segona, la distribució en xifres absolutes de la població de dret catalana el 1996 de 16 anys i més. Seguidament, a la tercera i quarta columnes numèriques, s'indiquen les distribucions percentuals dels subjectes de la mostra i de la població, respectivament. La taula fa palesa la pràctica coincidència entre ambdues distribucions.

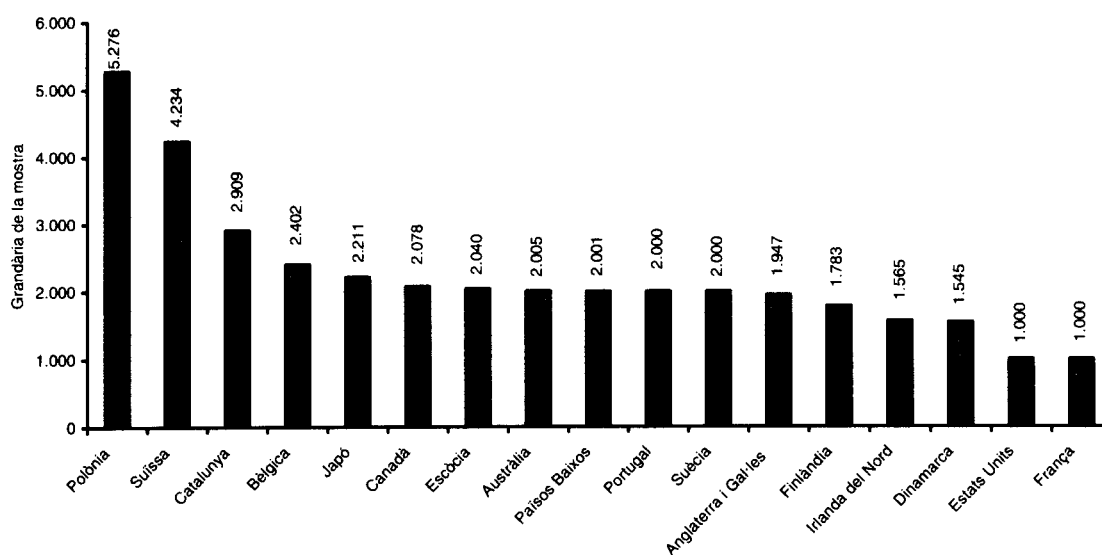
Àmbit	Comarca	Mostra	Població de 16 anys i més	% mostra	% població
Àmbit Metropolità	Alt Penedès	35	61.093	1,2	1,2
	Baix Llobregat	301	530.889	10,3	10,4
	Barcelonès	1.042	1.837.651	35,8	35,9
	Garraf	43	75.017	1,5	1,5
	Maresme	149	262.221	5,1	5,1
	Vallès Occidental	319	561.974	11,0	11,0
	Vallès Oriental	132	233.383	4,5	4,6
Àmbit de les Comarques Gironines	Alt Empordà	44	77.192	1,5	1,5
	Baix Empordà	46	79.545	1,6	1,6
	Garrotxa	22	39.902	0,8	0,8
	Gironès	59	105.876	2,0	2,1
	Pla de l'Estany	11	19.537	0,4	0,4
	Ripollès	13	22.794	0,4	0,4
	Selva	50	86.496	1,7	1,7
Àmbit del Camp de Tarragona	Alt Camp	17	28.746	0,6	0,6
	Baix Camp	67	115.854	2,3	2,3
	Baix Penedès	22	39.077	0,8	0,8
	Conca de Barberà	9	15.556	0,3	0,3
	Priorat	5	8.069	0,2	0,2
	Tarragonès	80	138.306	2,8	2,7
Àmbit de les Terres de l'Ebre	Baix Ebre	35	55.361	1,2	1,1
	Montsià	29	45.921	1,0	0,9
	Ribera d'Ebre	12	18.939	0,4	0,4
	Terra Alta	7	10.892	0,2	0,2
Àmbit de Ponent	Alt Urgell	9	16.205	0,3	0,3
	Alta Ribagorça	2	3.045	0,1	0,1
	Garrigues	10	16.639	0,3	0,3
	Noguera	16	29.390	0,6	0,6
	Pallars Jussà	6	11.151	0,2	0,2
	Pallars Sobirà	3	5.062	0,1	0,1
	Pla d'Urgell	13	24.650	0,4	0,5
	Segarra	9	14.716	0,3	0,3
	Segrià	78	136.661	2,7	2,7
	Urgell	14	25.600	0,5	0,5
Val d'Aran	4	5.823	0,1	0,1	
Àmbit de les Comarques Centrals	Anoia	39	71.711	1,3	1,4
	Bages	70	129.221	2,4	2,5
	Berguedà	19	33.286	0,7	0,7
	Cerdanya	6	10.749	0,2	0,2
	Osona	56	102.243	1,9	2,0
	Solsonès	6	9.436	0,2	0,2
Total		2.909	5.115.879	100,0	100,0

Taula 2. Distribució en àmbits territorials de la mostra i de la població de dret de 1996. La primera columna numèrica indica la distribució en xifres absolutes de la mostra en cada àmbit. La segona, la distribució en xifres absolutes de la població de dret catalana el 1996 de 16 anys i més. Seguidament, a la tercera i quarta columnes numèriques, s'indiquen les distribucions percentuals dels subjectes de la mostra i de la població, respectivament. La taula fa palesa la pràctica coincidència entre ambdues distribucions.

Àmbit	Mostra	Població de 16 anys i més	% mostra	% població
Àmbit Metropolità	2.021	3.562.228	69,5	69,6
Àmbit de les Comarques Gironines	245	431.342	8,4	8,4
Àmbit del Camp de Tarragona	200	345.608	6,9	6,8
Àmbit de les Terres de l'Ebre	83	131.113	2,9	2,6
Àmbit de Ponent	164	288.942	5,6	5,6
Àmbit de les Comarques Centrals	196	356.646	6,7	7,0
Total	2.909	5.115.879	100,0	100,0

3.2. La grandària de la mostra, la fitxa tècnica i el marge d'error

La grandària final de la mostra ha estat de 2.909 persones entrevistades. Respecte als disset països industrialitzats que han participat en l'Enquesta Internacional sobre la Victimització de l'any 1999, Catalunya ocupa el tercer lloc en el rànquing de les mostres més nombroses (vegeu el Gràfic 7).

Gràfic 7. Grandària de les mostres utilitzades en les enquestes sobre la victimització l'any 1999. Elaboració pròpia a partir de l'informe de recerca de l'ICS, de desembre de 2000, *Criminal Victimization in Seventeen Industrialised Countries. Key findings from the 2000 International Crime Victims Survey*.

La mida de la nostra mostra, entre altres característiques, ens permet dibuixar la fitxa tècnica representada en la Taula 3. Com queda palès, l'error és de $\pm 1,85$, per a un interval de confiança del 95,5%.

Taula 3. Fitxa tècnica

Àmbit	Catalunya
Univers	Població catalana d'ambdós sexes de 16 anys i més
Grandària de la mostra	2.909 enquestats
Error mostral	Error teòric $\pm 1,85$ per a dades globals; interval de confiança del 95,5% (dues sigmes), $p=q=50$

La mostra de la nostra recerca ens permet de fer anàlisis per al territori total de Catalunya amb un molt baix error mostral. Habitualment, en recerques realitzades amb grans poblacions, les mostres utilitzades tenen una grandària aproximada a 2.500 elements, amb la qual cosa l'error acostuma a ser de ± 2 .

Ara bé, quan les anàlisis que es fan no engloben la totalitat del territori de Catalunya, sinó que es busquen dades parcials per als diferents àmbits territorials, per exemple, els errors mostrals pugen considerablement. Aquest augment dels errors crida a la prudència a l'hora d'establir conclusions quan es tracta d'anàlisis territorials parcials. A la Taula 4 hem recollit els errors mostrals derivats de les anàlisis, per àmbits territorials, de les dades. Aquesta és la raó per la qual hem fet una anàlisi succinta de les dades per a cada un dels àmbits territorials. Les dades derivades d'aquestes anàlisis s'han de considerar, en tot moment, com a dades orientadores que, tímidament, es volen aproximar al fenomen.

Taula 4. Errors mostrals en els àmbits territorials supracomarçals.

Àmbit	Mostra	Límit d'error per a un interval de confiança del 95,5% i $p=q=50$
Àmbit Metropolità	2.021	$\pm 2,22$
Àmbit de les Comarques Gironines	245	$\pm 6,39$
Àmbit del Camp de Tarragona	200	$\pm 7,07$
Àmbit de les Terres de l'Ebre	83	$\pm 10,98$
Àmbit de Ponent	164	$\pm 7,81$
Àmbit de les Comarques Centrals	196	$\pm 7,14$
Total	2.909	$\pm 1,85$

3.3. Instrument utilitzat

De la mateixa manera que l'enquesta sobre la victimització de l'any 1996 a Catalunya, en la recerca que ens ocupa hem utilitzat la ICVS (*International Crime Victimization Survey*). Aquest instrument internacional, utilitzat enguany a 17 països industrialitzats, es va dur a terme prèviament els anys 1989, 1992 i 1996³, i ha estat utilitzat ja en 24 països industrialitzats i en 46 països en vies de desenvolupament. En el decurs d'aquests anys, l'enquesta ha anat variant, ha incorporat temàtiques noves, com ara el frau al consumidor i la corrupció, i ha exclòs altres àmbits, com ara l'abandonament de la llar i l'impagament de pensions.

L'enquesta aborda diferents fets sobre els quals es pretén, en primer lloc, conèixer la taxa de victimització, com ara el robatori de vehicle, el robatori de part del vehicle o d'objectes del seu interior, els danys al vehicle, el robatori de motos i de bicicletes, el robatori i l'intent de robatori en el domicili, el robatori amb violència o intimidació, el furt, les agressions sexuals, les agressions físiques i les amenaces, el frau al consumidor i la corrupció. També tracta temes relacionats amb la policia, la prevenció del delicte i les actituds envers la delinqüència. A la Taula 5, s'hi pot veure de manera esquemàtica el contingut de la ICVS.

---

³ Sobre la victimització els anys 1988, 1991 i 1995, respectivament, llevat per a Catalunya que es va realitzar per primera vegada l'any 1997 sobre la victimització del 1996.

Taula 5. Contingut de l'Enquesta Internacional sobre Victimització utilitzada l'any 2000 per conèixer la victimització de l'any 1999.

<i>Victimització</i>	Quan	Quants cops	On	Denúncia davant la policia	Detalls de la denúncia ⁴	Denúncia a altres organismes	Suport a la víctima	Gravetat del fet
Delictes que afecten a tots els membres de la llar								
Robatori del cotxe	•	•	•	•				•
Robatori de part del cotxe	•	•	•	•	•			•
Danys al cotxe	•	•	•	•				•
Robatori de motos	•	•	•	•				•
Robatori de bicicletes	•	•	•	•				•
Robatori en el domicili	•		•	•	•		•	•
Temptativa rob. en el domicili	•		•	•				•
Delictes personals								
Rob. amb violència	•	•	•	•	•	•	•	•
Furt	•	•	•	•				•
Agressions sexuals	•	•	•	•	•	•	•	•
Agressions físiques i amenaces	•	•	•	•	•	•	•	•
Qüestions addicionals específiques dels diferents fets								
Robatori del vehicle	Recuperació del vehicle							
Robatori en el domicili	Valor de la propietat robada, danys produïts, valor dels danys							
Robatori amb violència	Nombre de delinqüents, coneixia els delinqüents, van usar arma, tipus d'arma							
Furt	Estrebades							
Agressions físiques i sexual	Què va passar, considera el fet un delicte, nombre de delinqüents, delinqüents coneguts per la víctima, van usar arma, quin tipus d'armes							
Altres delictes								
Frau al consumidor	Tipus de frau			Denúncia a la policia, altres denúncies				
Corrupció	Qui va ser el corruptor			Denúncia a la policia, altres denúncies				
Ítems sobre la policia, la prevenció i la protecció				Actituds envers la delinqüència				
Efectivitat de la policia				Sentiment de seguretat quan se surt de nit				
Ajuda que presta la policia				Sentiments de seguretat a casa, de nit				
Opinió sobre la pena que mereix un jove que roba una TV				Percepció de ser víctima de robatori en el domicili				
Possessió d'armes de foc i raó de la possessió				Causes de la delinqüència juvenil				
Mesures de seguretat contra el robatori en el domicili								
Informació personal i sobre la llar								
Edat				Ocupació				
Sexe				Anys d'educació formal				
Mida de la llar				Nivell salarial				
Mida de la ciutat				Satisfacció amb el salari				
Tipus de casa				Estat civil				
Possessió de vehicles								

LA ICVS distingeix dues tipologies de delictes, aquells les víctimes dels quals poden ser qualsevol dels membres de la llar -com ara el robatori de cotxe, moto o bicicleta, els danys intencionats en el cotxe, el robatori d'una part del cotxe o d'algun objecte del seu interior, i, finalment, el robatori i/o intent de robatori en el domicili- i aquells que afecten de manera individual a la persona enquestada -robatori amb violència o intimidació, furt, agressions sexuals i

⁴ Detalls de la denúncia davant la policia són: per què va denunciar, per què no va denunciar, va estar satisfet amb el tracte rebut per part de la policia, quines van ser les raons de la insatisfacció.

agressions físiques o amenaces. L'enquesta recull informació sobre víctimes clarament identificables, exclosos els menors, i exclou aquells delictes en què no hi ha una víctima clarament definida, com ara els delictes anomenats "de coll blanc" i els delictes relacionats amb el tràfic de drogues.

3.4. Procés de recollida de dades

El procés de recollida d'informació va començar el dia 7 de gener de l'any 2000. Prèviament, durant el mes de desembre de 1999, es van dur a terme totes les tasques preparatòries: selecció de la mostra i adaptació de la ICVS a la nostra llengua i les nostres particularitats. En tot moment hem estat coordinats amb l'equip d'investigació de la Universitat de Leiden, als Països Baixos, que han facilitat la versió de la ICVS i han supervisat la base de dades finalment obtinguda.

Per la nostra part, la recollida de dades va durar 3 mesos (gener-març de 2000). Les trucades telefòniques es realitzaven entre les 17 i les 23 hores, els dies laborals, i entre les 9 i les 15 hores, els dissabtes. Es van realitzar efectivament una mitjana de 3 enquestes per hora.

L'equip d'enquestadores estava format per 16 dones, estudiants de diferents llicenciatures, que van invertir un total de 970 hores en aquesta tasca.

3.5. La taxa de resposta

La taxa de resposta en les diferents investigacions sobre victimització són molt variades. Block, R. (1993) va trobar que la taxa de resposta en investigacions sobre victimització oscil·lava entre el 60% i 99%. Altres autors, com ara Kellens, G., Peters, T. i Van Kerckvoorde, J. (1993) van trobar que només el 37,4% dels contactes rellevants va poder ser entrevistat.

A Espanya, Díez, J. L., Girón, F. J., Stangeland, P. i Cerezo, A. I. (1996) van obtenir un percentatge de resposta del 83,3% en la seva enquesta de victimització de la província de Màlaga, taxa que els autors consideren molt alta.

En la nostra recerca referida a la victimització l'any 1996 (Luque, M. E., 1999), el percentatge de resposta dels contactes considerats rellevants va ser del 82,9%. Tanmateix, la taxa de resposta de la recerca actual, malgrat ser elevada, no ha estat tan exitosa: només el 72,7% dels contactes rellevants van contestar l'enquesta. A la Taula 6, s'hi indica la informació sobre els conceptes següents:

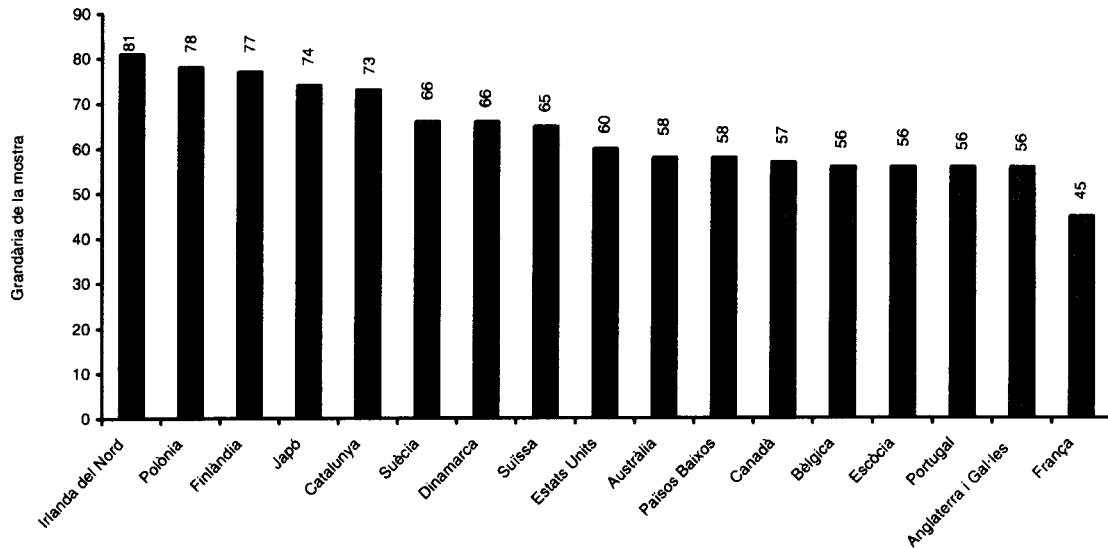
- Contactes irrelevants: trucades en què va ser impossible contactar amb cap persona, atès que ningú no agafava el telèfon o perquè no es tractava d'una llar, sinó que era una empresa, comerç o similar. Van representar el 8,1% de les trucades efectuades.
- Contactes rellevants: són aquelles trucades en què va ser possible contactar amb algun membre de la llar. Van representar el 91,9% de les trucades efectuades. Aquestes trucades podien derivar en quatre possibilitats:
  - No-localització del membre de la família que havia de ser entrevistat, després de realitzar 5 trucades a diferents hores: 2% del total de contactes rellevants.
  - Malaltia, sordesa, avançada edat o estrangers: 4,2% del total de contactes rellevants.
  - Rebuig a participar en la recerca: 21,1% del total de contactes rellevants.
  - Entrevistats efectivament, o taxa de resposta efectiva: 72,7%.

Taula 6. **Índex de resposta** de l'enquesta de victimització de Catalunya sobre l'any 1999

	1999	
	N	%
Contactes rellevants	4.000	91,9
Contactes irrelevants (ningú respon el telèfon, locals comercials, fax)	353	8,1
Mesura inicial de la mostra	4.353	100,0
	Dels contactes rellevants...	
No-localització de la persona	81	2,0
Malaltia, sordesa o avançada edat, estrangers	166	4,2
Rebuig	844	21,1
Entrevistats o mostra final	2.909	72,7
Total contactes rellevants	4.000	100,0

A la vista de les taxes de resposta que van obtenir la resta de països que van participar en la ICVS realitzada l'any 2000, la nostra és més que satisfactòria.

En el Gràfic 8, s'hi representen les taxes de resposta que han obtingut la resta de països participants, que oscil·len entre el 81% i el 45%.

Gràfic 8. **Taxes de resposta** de les enquestes sobre la victimització el 1999. Elaboració pròpia a partir de l'informe de recerca de l'ICS, de desembre de 2000, *Criminal Victimization in Seventeen Industrialised Countries. Key findings from the 2000 International Crime Victims Survey*.

Els investigadors que han abordat aquest tema pensen que la taxa de resposta és generalment baixa perquè els entrevistats desconfien tant de la pròpia enquesta com del procediment utilitzat (Kellens, Peters i Van Kerckvoorde, 1993). Desconfien del fet que la informació subministrada pugui ser reorientada per a la comissió de delictes. Molts entrevistats demanen informació sobre l'objectiu de l'enquesta i dades sobre el responsable. En la nostra experiència ens hem trobat amb moltes peticions d'aquesta mena, en què els entrevistats s'interessaven pel responsable de la recerca i pel número de telèfon per posar-s'hi en contacte. Es van rebre nombroses trucades. També ens va trucar la policia de diferents poblacions per indagar qui feia l'enquesta i quina era la finalitat, atès que algú s'hi havia adreçat per informar-los i manifestar-los la seva preocupació.

3.6. Processament de les dades

Les dades van ser introduïdes i depurades el mes d'abril de 2000, un cop que havia finalitzat la tasca de recollida d'informació. Es va fer servir el programa estadístic Spss-pc, tant per a la introducció com per a l'anàlisi posterior. L'anàlisi de les dades s'ha fet a partir del mes de juliol de 2000, després que la nostra base de dades fos revisada i admesa pels experts de la Universitat de Leiden, als Països Baixos. A partir d'aquell moment, la nostra base de dades ha estat traspasada a una única base que conté la informació dels 17 països desenvolupats que participen en aquesta quarta edició de la ICVS.

3.7. Resum

La investigació s'ha dut a terme amb una rigorosa metodologia d'investigació. Han estat realitzades 2.909 enquestes efectives a persones seleccionades mitjançant el sistema aleatori estratificat. Aquest sistema ha permès seleccionar a l'atzar tota la mostra, de manera que hi estiguessin representats tots els territoris de la nostra comunitat autònoma. La distribució per comarques de tota la mostra és equivalent a la distribució per comarques de la població catalana. La metodologia d'investigació utilitzada ens permet extreure conclusions amb un nivell de confiança del 95,5% i un marge d'error de $\pm 1,85$.

Les enquestes es van fer telefònicament. Prèviament a la trucada telefònica van ser trameses unes cartes als seleccionats en què s'informava de les nostres intencions. La carta prèvia va ser un element fonamental per predisposar la mostra a contestar el qüestionari. És aquest un dels motius fonamentals de l'alta taxa de resposta: van ser entrevistats el 72,7% dels contactes rellevants.

Quant a l'instrument utilitzat, és important destacar que hem fet servir un instrument internacional (*l'International Crime Survey*). Aquest s'ha aplicat en un centenar d'enquestes de victimització (d'ençà de 1989. a una cinquantena de països de tot el món.

4. Les taxes de victimització

La victimització pot ser mesurada de dues maneres: (1) la taxa de victimització, que és el percentatge de persones de 16 anys o més que han patit, com a mínim, un fet delictiu, i (2) la taxa d'incidència que expressa el nombre d'experiències delictives per cada 100 habitants. La primera mesura té en consideració el nombre de víctimes, sense fer cap referència al nombre de delictes. Per contra, la segona mesura té en consideració el nombre de delictes i no el nombre de persones que n'han estat víctimes.

Ambdues mesures, taxa de victimització i taxa d'incidència seran calculades en funció de víctimes i fets delictius l'any 1999.

Com el lector ja sap, són 11 els fets delictius que s'estudien i que podrien ser classificats en dos grans blocs:

Delictes contra la propietat

Relatius als cotxes

1. Robatori de cotxes
2. Robatori de part del cotxe o d'objectes del seu interior
3. Danys als vehicles
4. Robatori de motos
5. Robatori de bicicletes

Relatius als domicilis

6. Robatori en el domicili
7. Tentativa de robatori
8. Furt

Delictes contra les persones

9. Robatori amb violència
10. Incidents sexuals
  - 10.1. Agressió sexual
  - 10.2. Conductes ofensives
11. Agressions físiques i amenaces
  - 11.1. Agressions físiques
  - 11.2. Amenaces

Desenvoluparem aquest capítol mitjançant l'anàlisi de les taxes d'incidència i de victimització de cadascú d'aquests 11 fets. Aquesta anàlisi consistirà en dues comparacions: (1) la longitudinal, amb la qual contrastarem les taxes sobre la victimització l'any 1996 i la victimització l'any 1999 a Catalunya, amb la finalitat de conèixer quina ha estat l'evolució de la criminalitat en el nostre àmbit geogràfic; i (2) la comparació transversal, amb la qual compararem les taxes de victimització de 1999 de Catalunya amb taxes de victimització, també de 1999, de 16 països industrialitzats (Anglaterra i Gal·les, Austràlia, França, Polònia, Suècia, Canadà, Irlanda del Nord, Dinamarca, Portugal, Escòcia, Bèlgica, Països Baixos, Finlàndia, Estats Units, Suïssa i Japó). Les dades per a aquesta comparació han estat facilitades per l'equip d'investigació de la Universitat de Leiden, als Països Baixos (van Kesteren, J., Mayhew, P., Nieuwbeerta, P. i Bruinsma, G., 2000).

4.1. Els fets relatius als cotxes

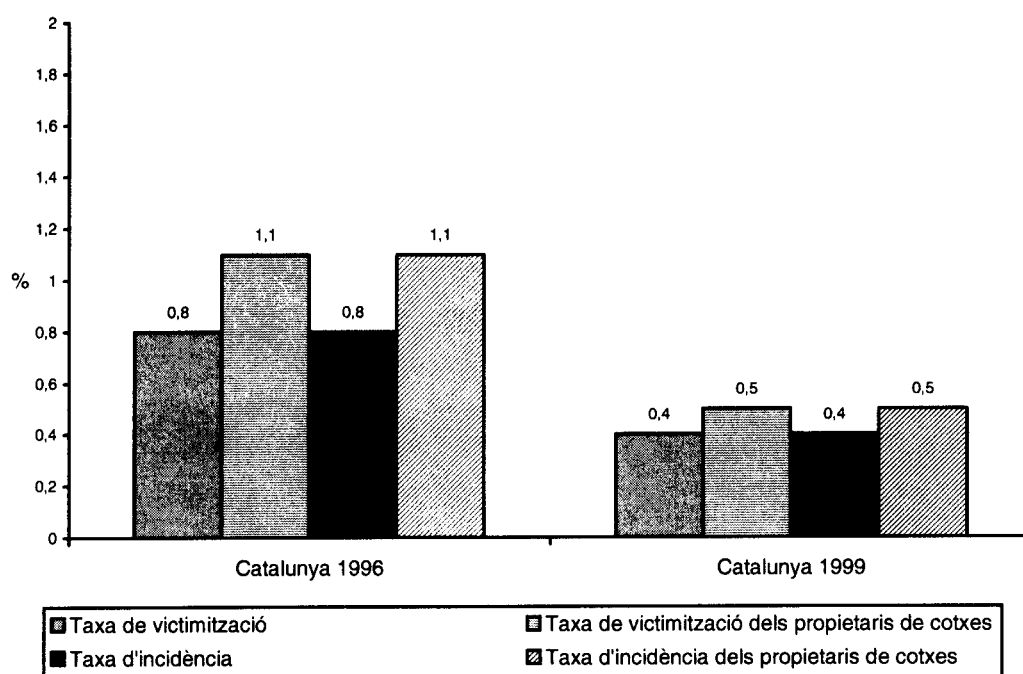
Malgrat que en aquest epígraf consta només el nom "cotxes", per tal de sintetitzar, en el qüestionari es feia referència al robatori de "cotxes, furgonetes o camions per a ús privat". Aquesta tipologia delictiva, relativa als cotxes, conté tres fets diferents: (1) el robatori de cotxe (o furgoneta o camió); (2) el robatori de part del cotxe o d'objectes del seu interior (com ara el mirall, una roda o la ràdio); i, finalment, (3) els danys intencionats en els vehicles.

4.1.1. Robatori de cotxes

4.1.1.1. L'evolució a Catalunya

Pel que fa al robatori de cotxes, l'índex de victimització s'ha reduït a la meitat en tres anys: de 0,8 víctimes de robatori de cotxe per cada 100 habitants, l'any 1996, a 0,4 víctimes l'any 1999 (vegeu Gràfic 9). Succeeix exactament el mateix quan es tracta de la taxa d'incidència o nombre de delictes per cada 100 habitats. Aquesta taxa coincideix amb la taxa de victimització, és a dir, les xifres de víctimes i les xifres de delictes són idèntiques en ambdós anys. La interpretació d'aquesta coincidència es basa en el fet que és un tipus de delicte en què no hi ha multivictimització, cada víctima ha estat víctima d'un sol fet.

D'altra banda, aquestes taxes, òbviament són superiors quan es considera els propietaris de vehicles i no tota la població de 16 anys o més, com és el cas de les taxes propdites, si bé també han disminuït de manera important. Així, la taxa de victimització dels propietaris de cotxes va ser d'1,1, l'any 1996, i de 0,5, l'any 1999. Com en el cas anterior, les taxes d'incidència (fets) són coincidents amb les de victimització (víctimes) (vegeu Gràfic 9): l'any 1999 de cada 100 propietaris de cotxes, 0,5 van ser víctimes d'un únic delicte de robatori de cotxe.

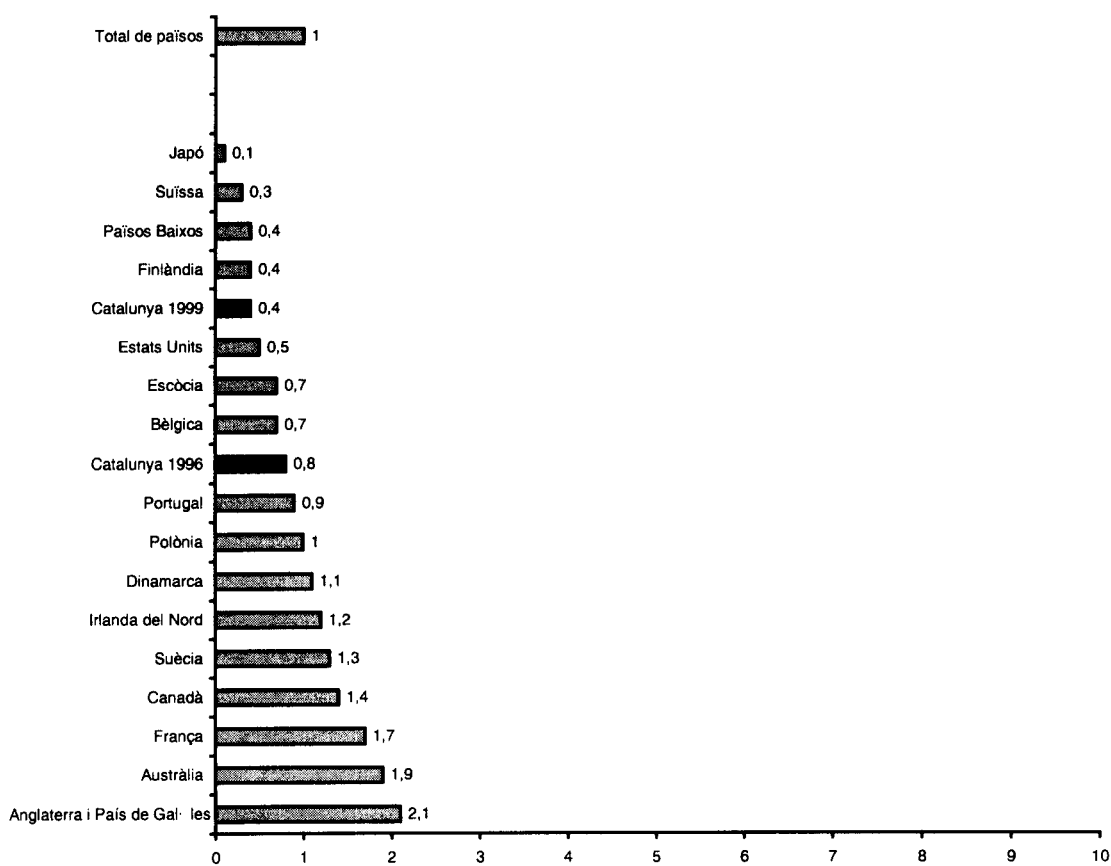
Gràfic 9. Taxes de victimització i d'incidència, tant general com per als propietaris de cotxes, per a Catalunya els anys 1996 i 1999, quant al robatori del cotxe.

4.1.1.2. Catalunya i altres països industrialitzats

Dels 17 països participants en la ICVS sobre 1999, Catalunya se situa entre els 5 que tenen les més baixes taxes de victimització. Mentre que la taxa mitjana obtinguda per al total de països és d'1, és a dir, d'una persona víctima de robatori de cotxe per cada 100 habitants, a Catalunya la taxa és de 0,5. El lector podrà observar (vegeu Gràfic 10) que l'interval en què se situen les 17 taxes oscil·la entre el 2,1, per al cas d'Anglaterra i Gal·les, i el 0,1, per al cas de

Japó. Dins de l'amplitud d'aquest interval, Catalunya situaria la seva taxa de victimització de l'any 1999 en la quarta part inferior.

En general, sembla ser que la victimització, pel que fa a aquest tipus de delictes, ha disminuït en els països industrialitzats: l'actual taxa mitjana és d'1, mentre que aquest mateix paràmetre per al 1996 va ser d'1,2 (van Kesteren, J., Mayhew, P., Nieuwebeerta, P. i Bruinsma, G., 2000).

Gràfic 10. Índex de victimització quant al robatori del cotxe. S'hi consignen els índexs obtinguts per als països que van participar en l'enquesta sobre la victimització l'any 1999. També s'informa de la taxa mitjana de victimització per al total de països.

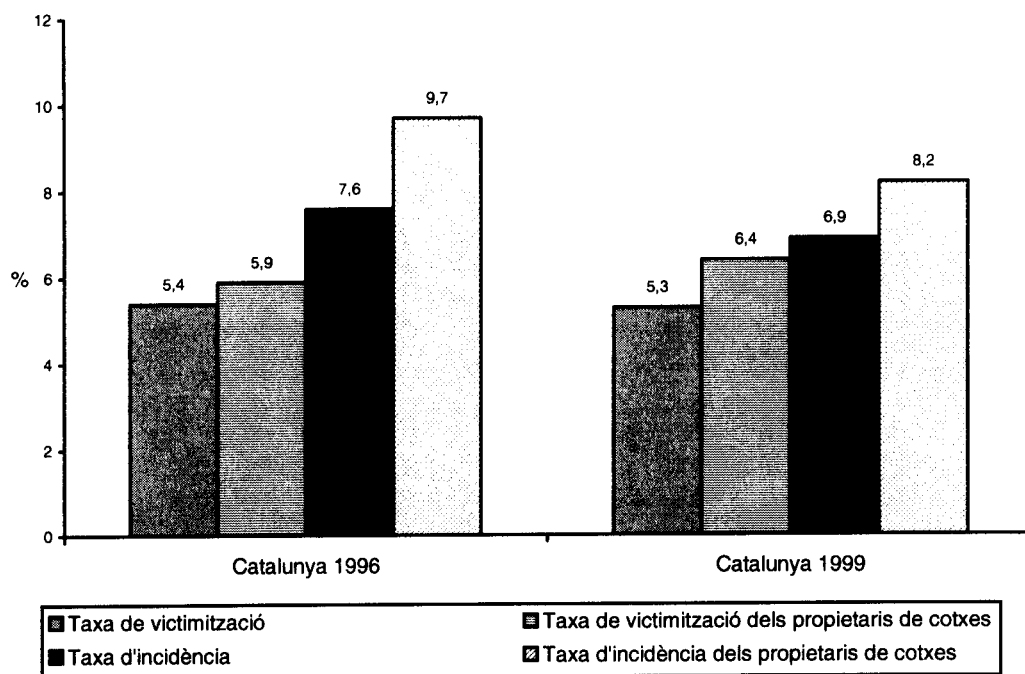

4.1.2. Robatori de part del cotxe o d'objectes del seu interior

4.1.2.1. L'evolució a Catalunya

La primera recerca sobre victimització a Catalunya informava que aquest és el segon fet delictiu en importància, només superat pels danys intencionats en els vehicles. Les dades de la nova enquesta indiquen que l'evolució quant a aquest fet es caracteritza per (vegeu Gràfic 11):

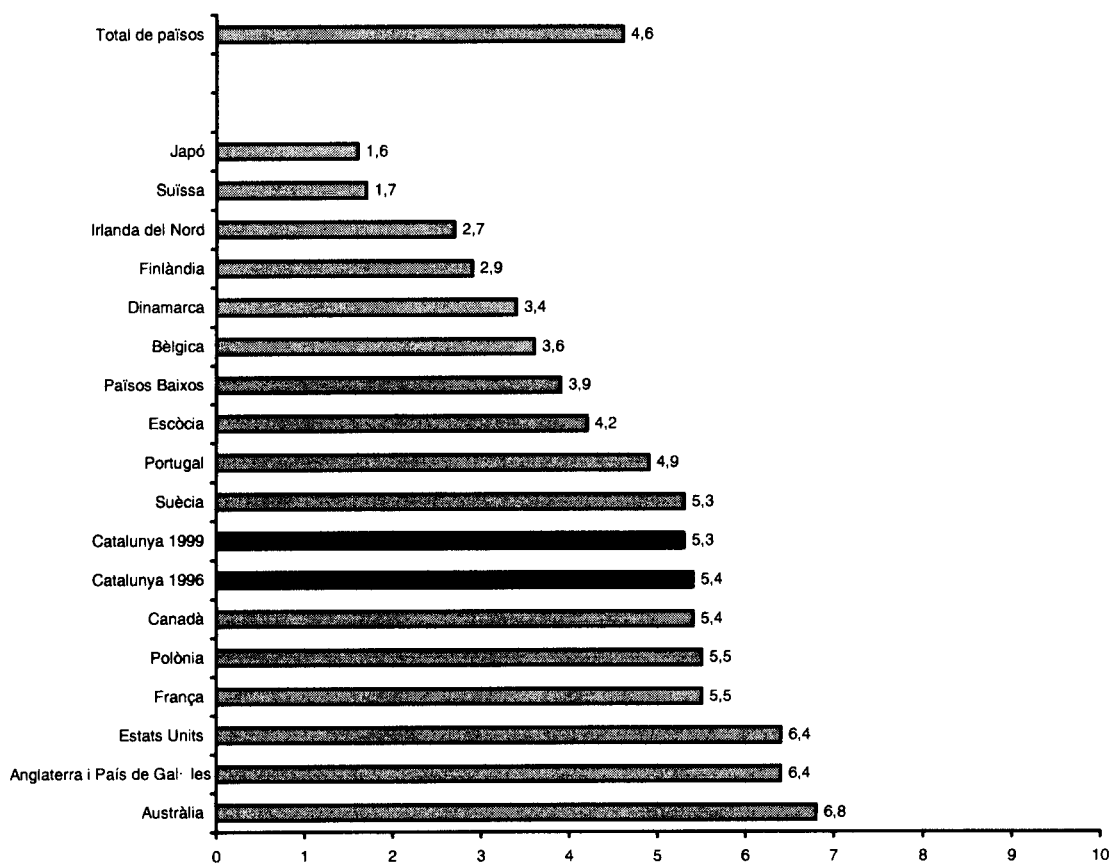
1. Hi ha hagut un descens quant als fets, mentre que el nombre de víctimes es manté. És a dir, s'ha reduït el nombre de delictes, però aquests s'han distribuït entre un nombre semblant de víctimes; o, el que és el mateix, les persones víctimes han estat menys multivictimitzades l'any 1999. Aquestes conclusions es desprenen de les següents dades:
  - La taxa de victimització (percentatge de víctimes) és estable (un 5,4, l'any 1996, i un 5,3, l'any 1999).
  - La taxa d'incidència (delictes per cada 100 habitants) s'ha reduït sensiblement (un 7,6 *versus* un 6,9).
2. En atenció exclusivament als propietaris, l'evolució és semblant: hi ha pràcticament el mateix nombre de víctimes, però el nombre de fets delictius és inferior.
  - La taxa de victimització ha augmentat lleugerament del 5,9 al 6,4.
  - La taxa d'incidència ha disminuït de manera considerable, d'un 9,7 a un 8,2.

Gràfic 11. Taxes de victimització i d'incidència, tant general com per als propietaris de cotxes, per a Catalunya els anys 1996 i 1999, quant al robatori de part del cotxe.

4.1.2.2. Catalunya i altres països industrialitzats

Quant al comportament de la taxa de victimització del delictes de robatori de part del cotxe en el context dels països industrialitzats, Catalunya ha tingut més víctimes que la mitjana per al total de països (vegeu el Gràfic 12): 5,3 *versus* 4,6, situant-se entre els índexs de països com ara Suècia i Canadà. Països com ara França o Anglaterra informen de taxes sensiblement superiors a la catalana.

Gràfic 12. Índex de victimització quant al robatori de part del cotxe o d'objectes del seu interior. S'hi consignen els índexs obtinguts per als països que van participar en l'enquesta sobre la victimització l'any 1999. També s'informa de la taxa mitjana de victimització per al total de països.

4.1.3. Danys intencionats en el vehicle

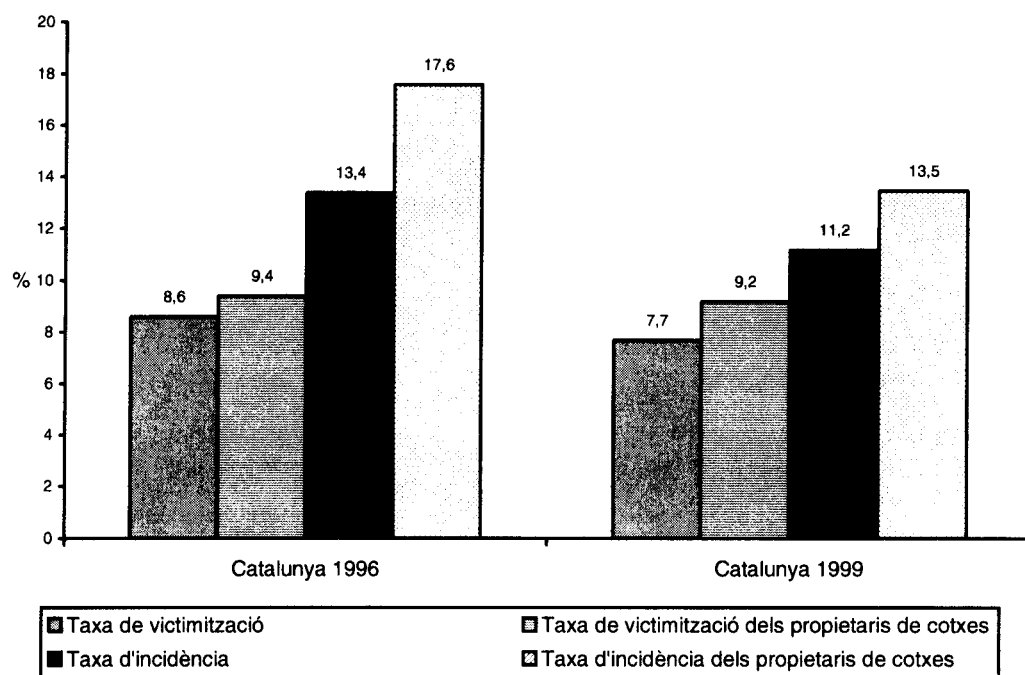
4.1.3.1. L'evolució a Catalunya

Aquest fet, juntament amb l'anterior, és el gran "problema" de la taxa global de victimització, atès que, ambdós sumats, en són responsables de més de la meitat.

Malgrat la seva importància, sembla evident una tendència a la baixa, tant de les víctimes com dels delictes, tant quant a la població en general com quant als propietaris exclusivament.

El Gràfic 13 il·lustra l'anterior afirmació amb les següents dades:

- El nombre de víctimes ha descendit del 8,6%, l'any 1996), al 7,7%, l'any 1999.
- El nombre de delictes ha disminuït de manera important del 13,4 al 11,2.
- Quant als propietaris de vehicles, el nombre de víctimes per cada 100 habitants era de 9,4, l'any 1996, i ha estat de 9,2, l'any 1999.
- També quant als propietaris, el nombre de delictes ha disminuït molt en el decurs d'aquests tres anys: un 17,6 enfront un 13,5.

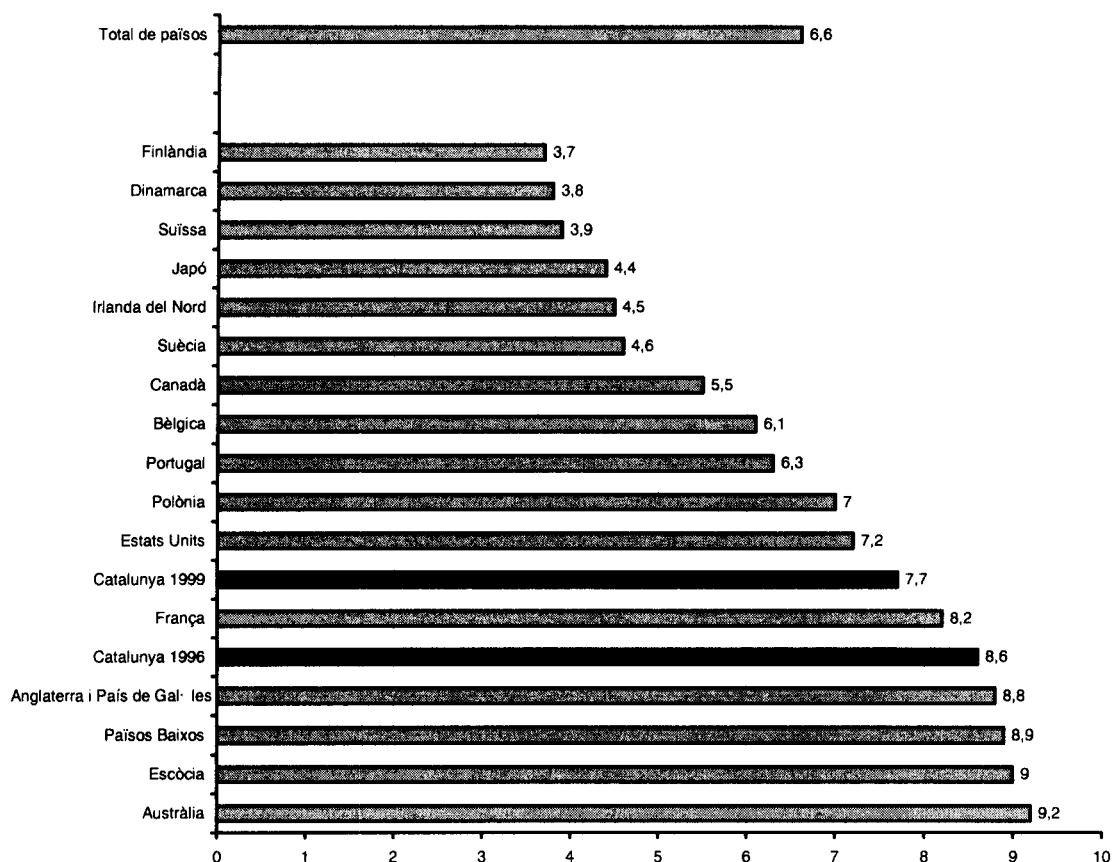

Gràfic 13. Taxes de victimització i d'incidència, tant general com per als propietaris de cotxes, per a Catalunya els anys 1996 i 1999, quant als danys intencionats en el vehicle.

4.1.3.2. Catalunya i altres països industrialitzats

Una comparació amb la resta de països estudiats fa palès que, com passa amb el robatori de part del vehicle o d'objecte del seu interior, Catalunya informa d'un índex (7,7) superior a la mitjana per al total de països (6,6). Només països del nostre entorn com ara França, Anglaterra, Països Baixos i Escòcia han obtingut taxes superiors. Contràriament, els països nòrdics mantenen la seva taxa molt per sota. Com es pot veure en el Gràfic 14, les

taxes de victimització oscil·len entre el 3,7, per a Finlàndia, i el 9,2 per a Austràlia, situant-se Catalunya en la meitat superior d'aquesta franja.

Gràfic 14. Índex de victimització quant als danys intencionats en els vehicles. S'hi consignen els índexs obtinguts per als països que van participar en l'enquesta sobre la victimització l'any 1999. També s'informa de la taxa mitjana de victimització per al total de països.

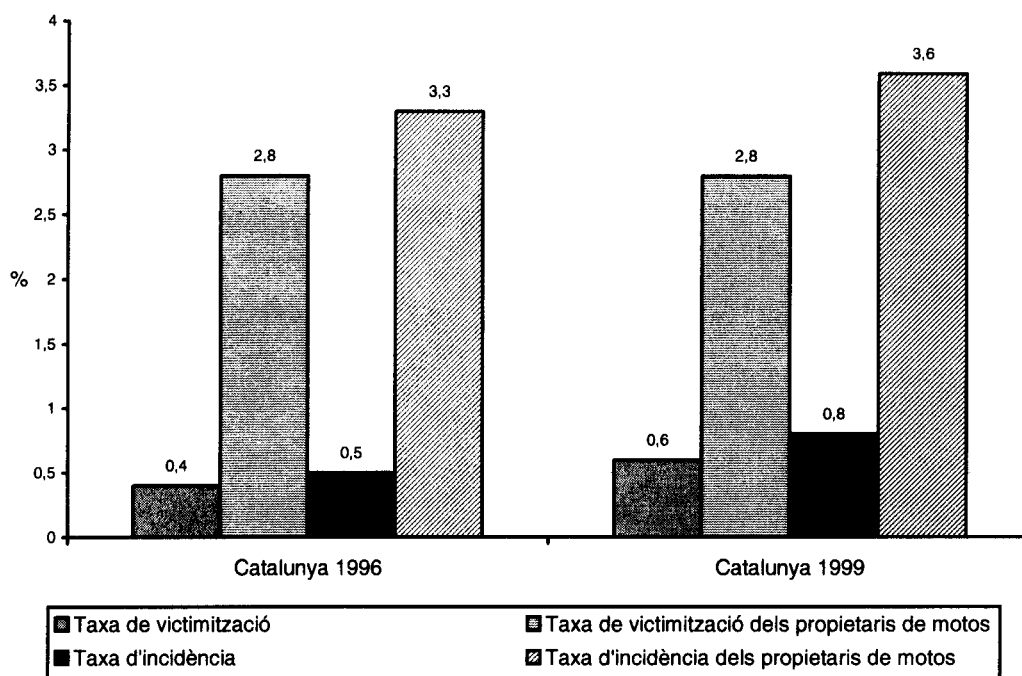
4.2. Robatori de moto

4.2.1.1. L'evolució a Catalunya

En el decurs dels últims tres anys, els delictes de robatori de motos o motocicletes ha augmentat lleugerament (vegeu el Gràfic 15):

- L'any 1996, hi van haver 0,4 víctimes per cada 100 habitants de 16 anys o més; l'any 1999, en van ser 0,6.

- L'any 1996, els delictes van ser 0,5 per cada 100 habitants; l'any 1999, en van ser 0,8.

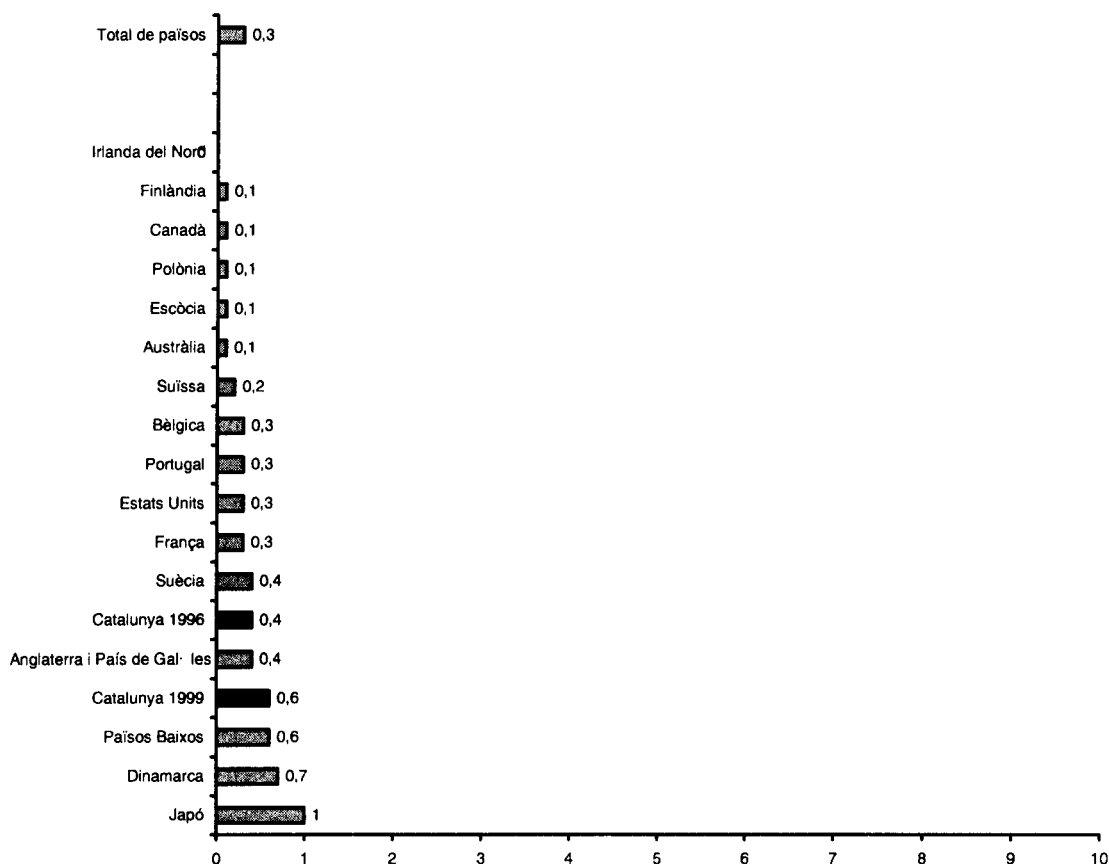

Gràfic 15. **Taxes de victimització i d'incidència**, tant general com per als propietaris de motos, per a Catalunya els anys 1996 i 1999, quant al **robatori de moto**.

Quant als propietaris de motos o motocicletes, la xifra es manté en el decurs d'aquests últims tres anys: el 2,8% dels propietaris de motos han estat víctimes. Tanmateix, el nombre de delictes per cada 100 habitants propietaris de motos s'ha vist incrementat del 3,3 al 3,6. Una major multivictimització dels propietaris de motos podria ser la causa d'aquest sensible increment en la taxa d'incidència.

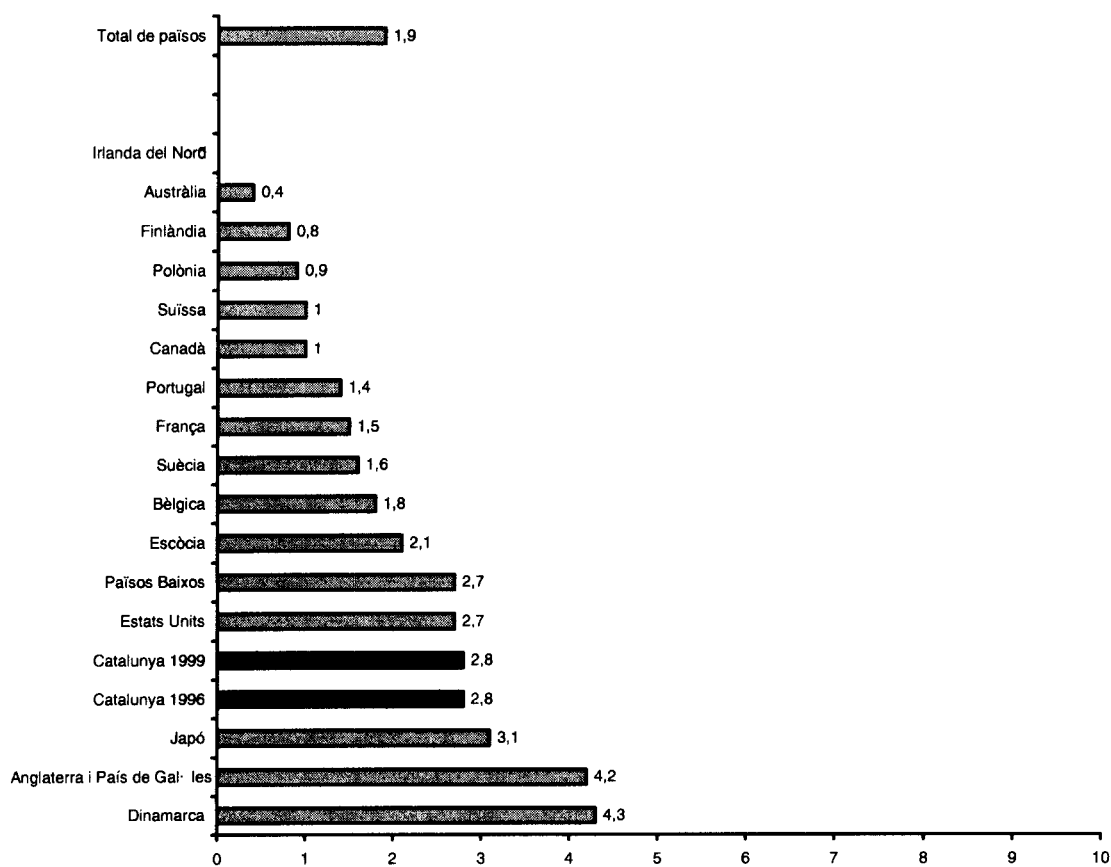
4.2.1.2. *Catalunya i altres països industrialitzats*

La taxa de victimització de 1999, quant al robatori de motos, de la nostra comunitat autònoma duplica la mitjana per al total de països industrialitzats participants en la ICVS: un 0,6 enfront un 0,3. Només Dinamarca i Japó superen el nostre índex, amb un 0,7 i un 1, respectivament (vegeu el Gràfic 16).

Gràfic 16. Índex de victimització quant a robatori de moto. S'hi consignen els índexs obtinguts per als països que van participar en l'enquesta sobre la victimització l'any 1999. També s'informa de la taxa mitjana de victimització per al total de països.

Aquesta posició de la taxa catalana respecte dels altres països és la mateixa tant si tenim en consideració els propietaris de vehicles com si no. El Gràfic 17 il·lustra aquest fet: el 2,8% dels propietaris de motos a Catalunya han estat víctimes, només Japó, Anglaterra i País de Gal·les i Dinamarca superen aquests percentatges, amb un 3,1, 4,2 i 4,3, respectivament. Igualment, la taxa catalana duplica la taxa mitjana per al total de països: un 2,8 enfront un 1,9.

Gràfic 17. Índex de victimització quant a robatori de moto per als propietaris de motos. S'hi consignen els índexs obtinguts per als països que van participar en l'enquesta sobre la victimització l'any 1999. També s'informa de la taxa mitjana de victimització per al total de països.

4.3. Robatori de bicicletes

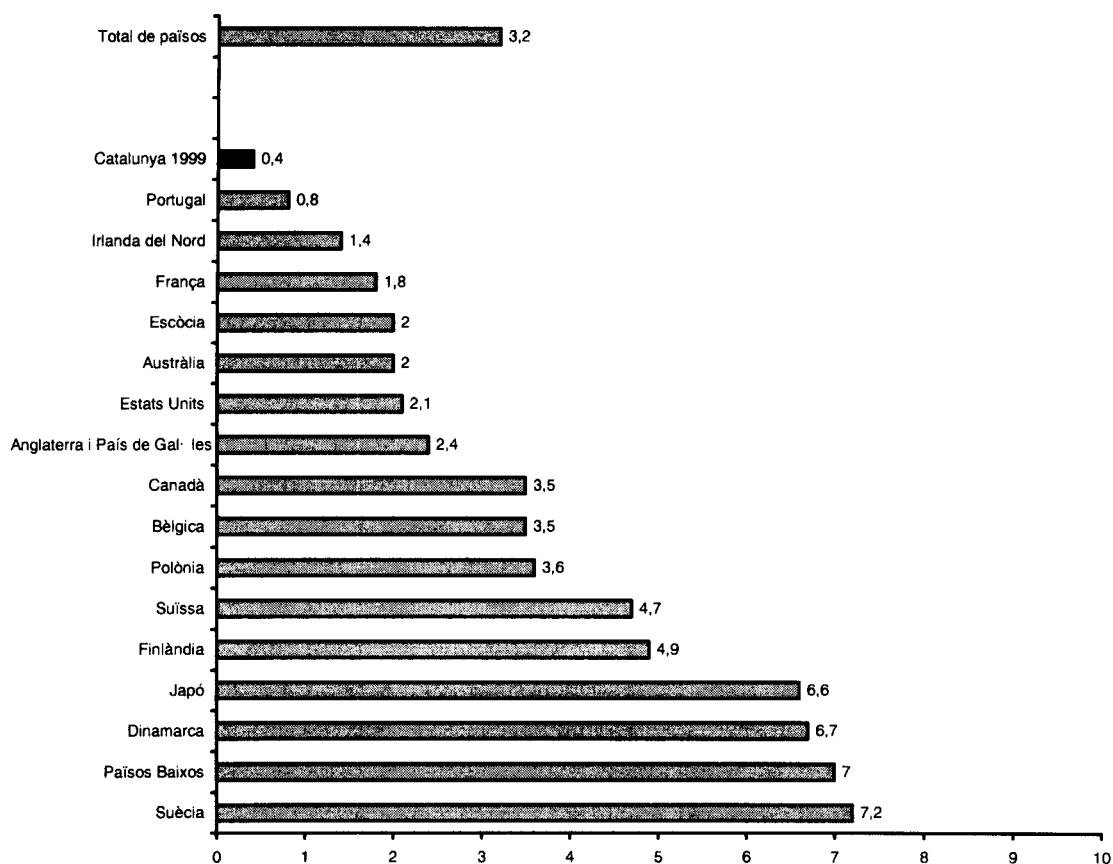
Respecte d'aquest fet no poden fer una anàlisi evolutiva ja que no es va considerar aquest ítem en la recerca sobre la victimització del 1996.

Les dades sobre la victimització de 1999 indiquen que un 0,4% de la població catalana de 16 anys o més va ser víctima d'aquest fet; que hi van haver 0,5 delictes per cada 100 habitants; que al 1,1% dels propietaris els van robar la bicicleta el 1999; i, finalment, que ens han informat de 1,2 delictes per cada 100 propietaris de bicicletes (vegeu Taula 7, Taula 8 i Taula 9).

A nivell internacional, Catalunya presenta la més baixa taxa de victimització (0,4), molt per sota de la mitjana per al total de països (3,2) i a gairebé 7 punts

percentuals de Suècia (7,2) (vegeu el Gràfic 18). Segurament, aquest fet té molt a veure amb el minso parc mòbil de bicicletes que hi ha en el nostre país enfront a la resta de països industrialitzats, especialment els països nòrdics i el Benelux, i, especialment, a l'ús que se'n fa d'aquest mitjà de transport. La Taula 9 indica que Catalunya continua sent el país amb més baixa taxa de victimització entre els propietaris de bicicletes (1,1) i també el país amb menys delictes per cada 100 propietaris (1,2). No només la diferència quant a la quantitat d'ús, sinó també les importants diferències pel que fa al tipus d'ús que es dona al nostre país d'aquest mitjà de transport, són els possibles causants d'aquestes taxes.

Gràfic 18. Índex de victimització quant al robatori de bicicletes. S'hi consignen els índexs obtinguts per als països que van participar en l'enquesta sobre la victimització l'any 1999. També s'informa de la taxa mitjana de victimització per al total de països.

Taula 7. Taxes de victimització per a l'any 1999, o percentatge de persones que han estat víctimes d'un o més fets delictius. Per al cas de Catalunya, també s'hi inclou la taxa de l'any 1996.

	11 fets delictius ⁵	Robatori de cotxe	Robatori de part del cotxe	Danys en el cotxe	Robatori de moto	Robatori de bici	Robatori en el domicili	Temptativa de robatori en el domicili	Robatori amb violència o intimidació	Furt	Agressió sexual ⁶	Agressió física o amenaces
Anglaterra i País de Gal·les	26,4	2,1	6,4	8,8	0,4	2,4	2,8	2,8	1,2	4,6	2,7	6,1
Austràlia	30,0	1,9	6,8	9,2	0,1	2,0	3,9	3,3	1,2	6,5	4,0	6,4
Bèlgica	21,4	0,7	3,6	6,1	0,3	3,5	2,0	2,8	1,0	4,1	1,1	3,2
Canadà	23,8	1,4	5,4	5,5	0,1	3,5	2,3	2,3	0,9	4,7	2,1	5,3
Catalunya 1996 ⁷	19,5	0,8	5,4	8,6	0,4		1,0	0,7	1,6	3,4	1,2	1,3
Catalunya 1999	19,0	0,4	5,3	7,7	0,6	0,4	1,3	0,8	0,9	3,0	0,8	1,5
Dinamarca	23,0	1,1	3,4	3,8	0,7	6,7	3,1	1,5	0,7	4,1	2,5	3,6
Escòcia	23,2	0,7	4,2	9,0	0,1	2,0	1,5	1,9	0,7	4,6	1,1	6,1
Estats Units	21,1	0,5	6,4	7,2	0,3	2,1	1,8	2,7	0,6	4,9	1,5	3,4
Finlàndia	19,1	0,4	2,9	3,7	0,1	4,9	0,3	1,0	0,6	3,3	3,7	4,2
França	21,4	1,7	5,5	8,2	0,3	1,8	1,0	1,3	1,1	3,0	1,1	4,2
Irlanda del Nord	15,0	1,2	2,7	4,5	0,0	1,4	1,7	0,9	0,1	2,2	0,6	3,0
Japó	15,2	0,1	1,6	4,4	1,0	6,6	1,1	0,8	0,1	0,5	1,2	0,4
Països Baixos	25,2	0,4	3,9	8,9	0,6	7,0	1,9	2,7	0,8	4,7	3,0	3,4
Polònia	22,7	1,0	5,5	7,0	0,1	3,6	2,0	1,3	1,8	5,3	0,5	2,8
Portugal	15,5	0,9	4,9	6,3	0,3	0,8	1,4	1,2	1,1	1,9	0,6	0,9
Suècia	24,7	1,3	5,3	4,6	0,4	7,2	1,7	0,7	0,9	5,8	2,6	3,8
Suïssa	18,9	0,3	1,7	3,9	0,2	4,7	2,5	1,8	0,7	4,4	2,1	2,4
Total de països ⁸	21,3	1,0	4,6	6,6	0,3	3,2	1,8	1,8	0,8	3,9	1,7	3,5

⁵ Basat en els onze fets delictius.

⁶ Pregunta realitzada només a dones.

⁷ La taxa global de 1996 incloïa l'abandonament de la llar i l'impagament de pensions (amb una taxa del 0,8) i exclouïa el robatori de bicicletes. La taxa de 1999 sí inclou el robatori de bicicletes (amb una taxa de 0,4) i exclou l'abandonament de la llar i l'impagament de pensions.

⁸ Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

Taula 8. Taxes d'incidència, o nombre de delictes per cada 100 habitants l'any 1999. Per al cas de Catalunya, també s'hi inclou la taxa de l'any 1996.

	11 fets delictius ⁹	Robatori de cotxe	Robatori de part del cotxe	Danys en el cotxe	Robatori de moto	Robatori de bici	Robatori en el domicili	Temptativa de robatori en el domicili	Robatori amb violència o intimidació	Furt	Agressió sexual ¹⁰	Agressió física o amenaces
Anglaterra i País de Gal·les	54,5	2,4	8,5	13,2	0,5	3,2	3,4	3,8	2,0	5,7	6,1	12,4
Austràlia	54,3	2,0	9,0	11,6	0,1	2,2	4,8	4,0	1,5	8,0	7,5	11,2
Bèlgica	33,3	0,9	4,1	8,4	0,3	5,2	2,4	3,7	1,4	4,8	2,1	4,6
Canadà	40,4	1,4	6,9	6,3	0,1	4,2	2,9	2,7	1,2	6,3	3,8	8,5
Catalunya 1996¹¹	33,3	0,8	7,6	13,4	0,5		1,2		2,1	3,7	1,8	2,9
Catalunya 1999	28,9	0,4	6,9	11,2	0,8	0,5	1,3	0,7	1,0	3,6	0,8	2,4
Dinamarca	35,1	1,2	4,1	4,6	1,0	8,7	3,3	1,6	0,8	4,4	4,6	4,7
Escòcia	41,1	0,9	5,8	13,0	0,2	2,3	1,5	2,2	0,9	5,0	2,1	10,3
Estats Units	39,5	0,6	8,1	9,2	0,3	2,7	3,3	3,3	0,6	6,7	2,8	6,5
Finlàndia	28,6	0,4	3,2	5,0	0,1	5,8	0,5	1,3	0,7	3,9	8,4	6,1
França	33,9	2,0	6,2	11,0	0,3	1,9	1,0	1,9	1,8	3,1	1,3	6,0
Irlanda del Nord	22,6	1,5	3,3	6,0	0,0	2,4	1,7	0,9	0,1	2,6	1,4	4,3
Japó	21,0	0,1	1,7	5,8	1,0	7,9	1,7	1,2	0,1	0,5	3,1	0,6
Països Baixos	48,1	0,4	5,7	13,2	0,7	10,2	2,3	3,0	1,5	6,0	5,7	5,3
Polònia	39,7	1,1	7,5	9,7	0,2	4,1	2,5	1,8	2,5	6,4	0,5	5,4
Portugal	25,8	1,0	6,9	9,0	0,3	0,8	1,8	1,7	1,3	2,1	1,2	2,0
Suècia	45,6	1,4	7,1	6,7	0,4	9,4	2,3	0,9	1,5	7,2	6,0	6,5
Suïssa							3,0	2,0	1,1		3,5	3,9
Total de països¹²	35,2	1,0	5,6	8,2	0,4	4,2	2,3	2,2	1,2	4,5	3,6	5,9

⁹ Basat en els onze fets delictius.

¹⁰ Pregunta realitzada només a dones.

¹¹ La taxa global de 1996 incloïa l'abandonament de la llar i l'impagament de pensions (amb una taxa del 0,8) i exclou el robatori de bicicletes. La taxa de 1999 sí inclou el robatori de bicicletes (amb una taxa de 0,4) i exclou l'abandonament de la llar i l'impagament de pensions.

¹² Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

Taula 9. Taxes de victimització i d'incidència per als propietaris de vehicles, l'any 1999. Per al cas de Catalunya, també s'hi inclou les taxes de l'any 1996.

	Taxa de victimització					Taxa d'incidència (delictes per 100 habitants)				
	Robatori de cotxe	Robatori de part del cotxe	Danys en el cotxe	Robatori de moto	Robatori de bici	Robatori de cotxe	Robatori de part del cotxe	Danys en el cotxe	Robatori de moto	Robatori de bici
Anglaterra i País de Gal·les	2,6	8,0	11,0	4,2	4,4	3,0	10,5	16,5	5,7	5,9
Austràlia	2,1	7,3	9,8	0,4	3,1	2,2	9,6	12,5	0,9	3,4
Bèlgica	0,8	4,1	7,1	1,8	4,6	1,0	4,8	9,7	1,8	6,9
Canadà	1,6	6,1	6,3	1,0	4,9	1,6	7,8	7,2	1,0	5,8
Catalunya 1996	1,1	5,9	9,4	2,8	nd	1,1	9,7	17,6	3,3	nd
Catalunya 1999	0,5	6,4	9,2	2,8	1,1	0,5	8,2	13,5	3,6	1,2
Dinamarca	1,4	4,4	4,8	4,3	7,5	1,5	5,2	6,0	6,1	9,7
Escòcia	1,0	5,6	11,8	2,1	3,9	1,2	7,7	17,1	4,0	4,5
Estats Units	0,5	7,1	8,0	2,7	3,5	0,6	9,0	10,2	2,7	4,4
Finlàndia	0,5	3,5	4,5	0,8	5,3	0,5	3,9	na	0,8	6,3
França	1,9	6,2	9,4	1,5	2,6	2,2	7,1	12,5	1,5	2,7
Irlanda del Nord	1,5	3,3	5,4	0,0	2,4	1,8	3,9	7,2	0,0	4,1
Japó	0,1	1,8	5,1	3,1	8,2	0,1	2,0	6,7	3,1	9,8
Països Baixos	0,5	4,8	10,9	2,7	7,6	0,5	6,9	16,1	3,0	11,0
Polònia	1,7	9,0	11,4	0,9	4,7	1,8	12,3	15,8	1,7	5,3
Portugal	1,2	6,4	8,2	1,4	1,8	1,3	9,0	11,8	1,4	1,8
Suècia	1,6	6,6	5,8	1,6	7,8	1,8	9,0	8,5	1,6	10,2
Suïssa	0,4	2,1	4,8	1,0	6,4	na				
Total de països¹³	1,2	5,5	7,8	1,9	4,7	1,4	7,3	10,7	2,4	5,8

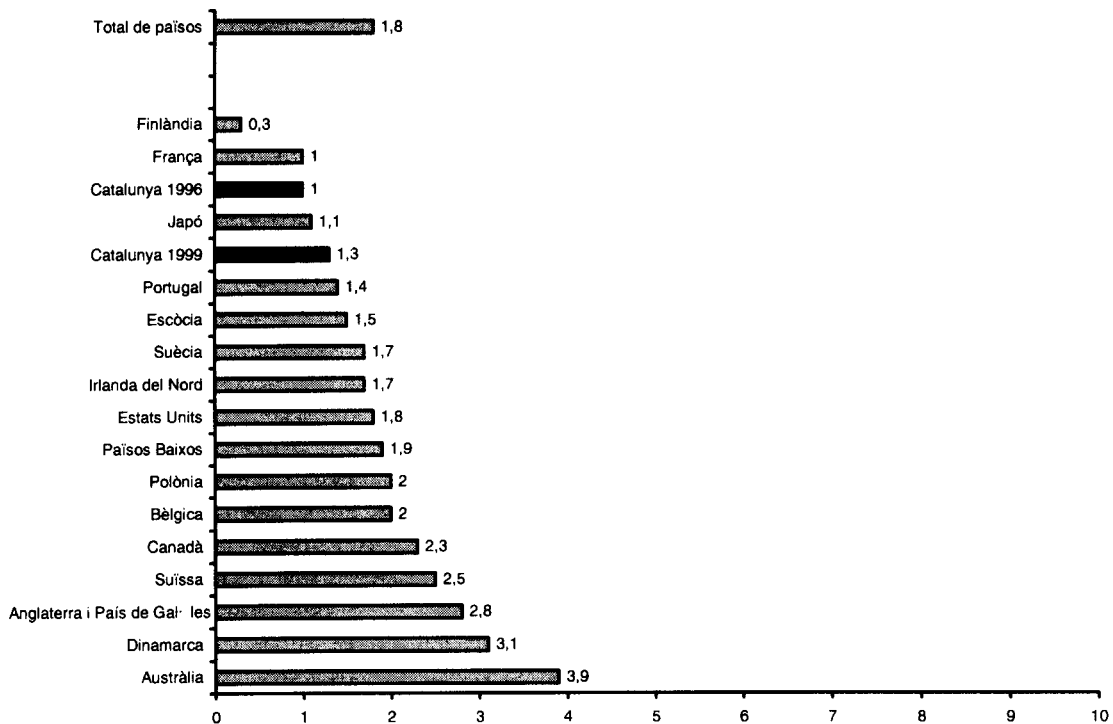
¹³ Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

4.4. Delictes contra els domicilis: el robatori i la temptativa

4.4.1. L'evolució a Catalunya

En termes globals, la taxa de victimització d'aquesta categoria puja lleugerament després de 3 anys. Si bé la taxa de victimització quant al robatori consumat ha augmentat d'un 1 a un 1,3 (vegeu el Gràfic 19), la taxa quant a la temptativa s'ha reduït d'un 0,7 a un 0,6 (vegeu el Gràfic 20). Semblaria que els delinqüents són més efectius en dur a terme els seus "treballs".

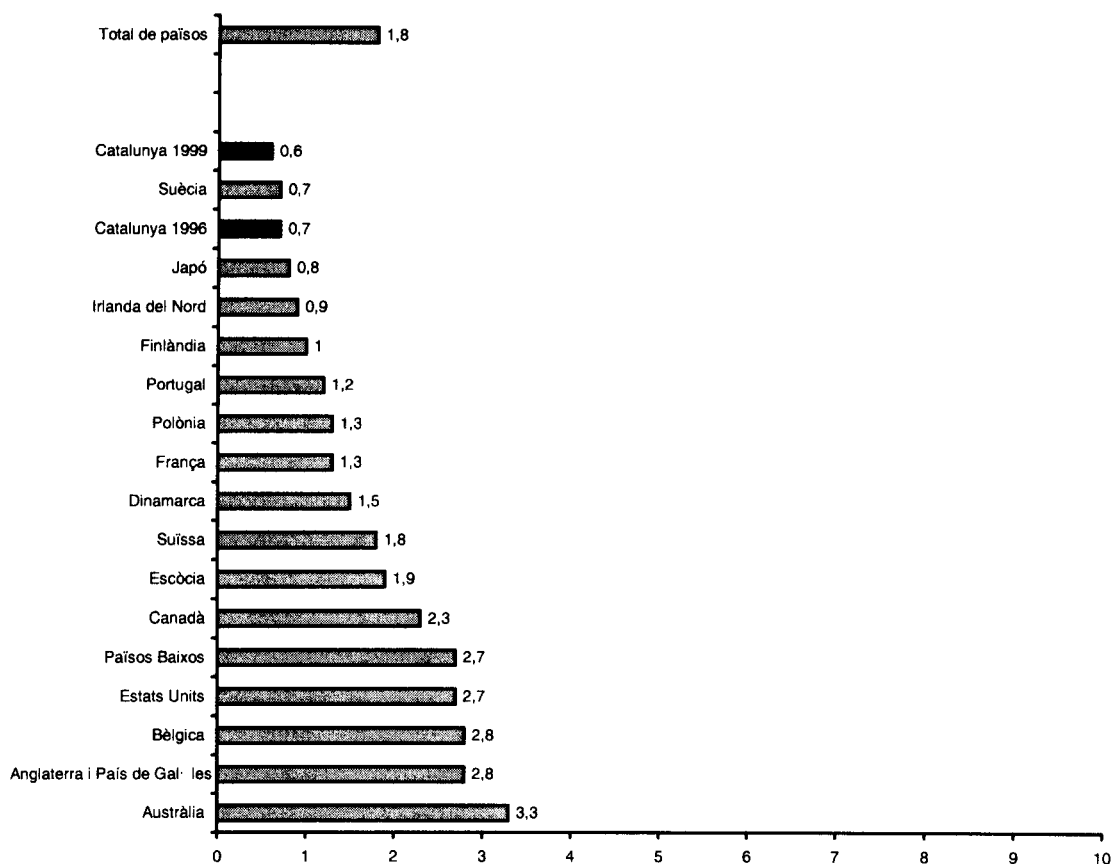
4.4.2. Catalunya i altres països industrialitzats

Gràfic 19. Índex de victimització quant al robatori en el domicili. S'hi consignen els índexs obtinguts per als països que van participar en l'enquesta sobre la victimització l'any 1999. També s'informa de la taxa mitjana de victimització per al total de països.

A nivell internacional, Catalunya manté unes taxes de victimització inferiors a les taxes mitjanes per al total de països en els següents termes:

- Quant al robatori consumat, la taxa catalana de 1999 és d'1,3 i la mitjana internacional és d'1,8 (vegeu el Gràfic 19). Només Finlàndia, França i Japó informen de taxes inferiors, amb un 0,3, un 1 i un 1,1, respectivament).
- Quant a la temptativa de robatori, a Catalunya la taxa va ser de 0,6 i al conjunt de països industrialitzats va ser d'1,8 (vegeu el Gràfic 20). En aquest cas, no hi ha cap altre país industrialitzat que hagi participat en aquesta versió de la ICVS amb una taxa més baixa que la catalana.

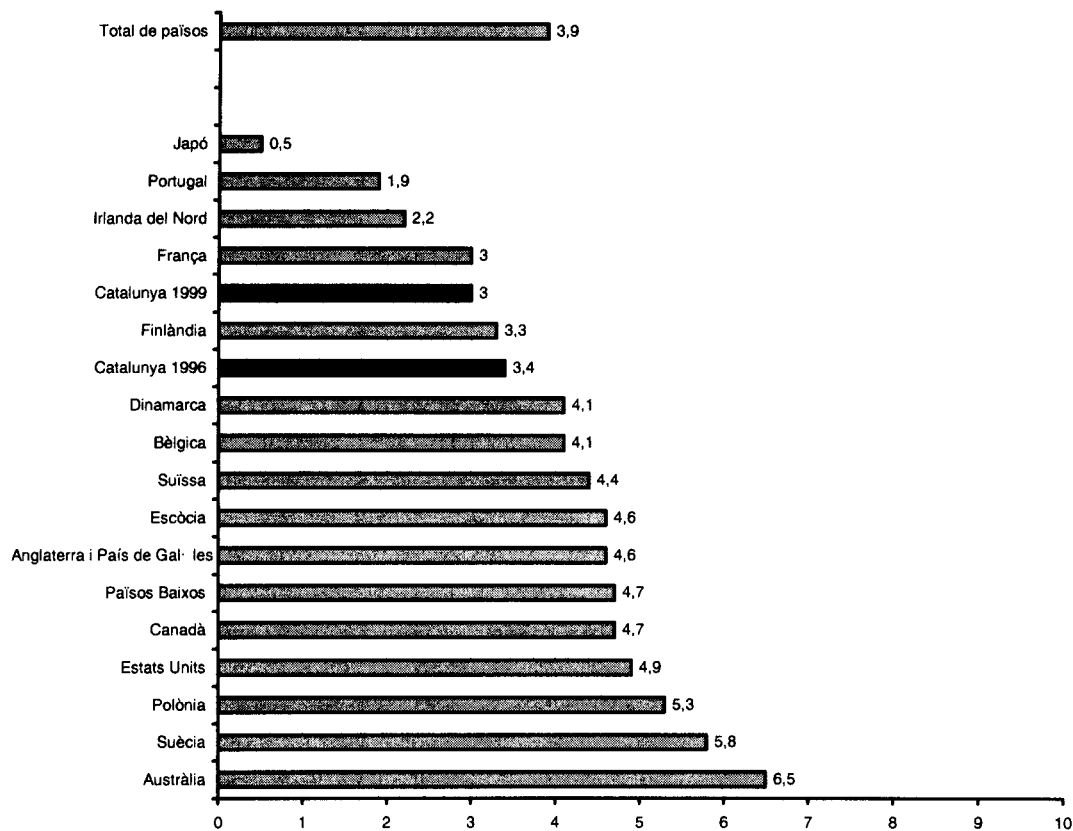
Gràfic 20. Índex de victimització quant a la temptativa de robatori en el domicili. S'hi consignen els índexs obtinguts per als països que van participar en l'enquesta sobre la victimització l'any 1999. També s'informa de la taxa mitjana de victimització per al total de països.

4.5. Furt

4.5.1. L'evolució a Catalunya

Sembla que el furt, a Catalunya, també decreix. Si l'any 1996, el 3,4% de la població havia estat víctima d'un furt, l'any 1999, el percentatge és del 3% (vegeu el Gràfic 21).

4.5.2. Catalunya i altres països industrialitzats

Gràfic 21. Índex de victimització quant al furt. S'hi consignen els índexs obtinguts per als països que van participar en l'enquesta sobre la victimització l'any 1999. També s'informa de la taxa mitjana de victimització per al total de països.

Aquesta taxa del 3%, és inferior a la mitjana dels països industrialitzats que han participat en l'última ICVS (3,9%). Només Irlanda del Nord, Portugal i Japó

informen de taxes inferiors a la nostra (2,2, 1,9 i 0,5, respectivament, vegeu el Gràfic 21). Cal remarcar que països com ara Polònia, Suècia i Austràlia destaquen de la resta, amb unes taxes superiors a 5.

4.6. Robatori amb violència o intimidació

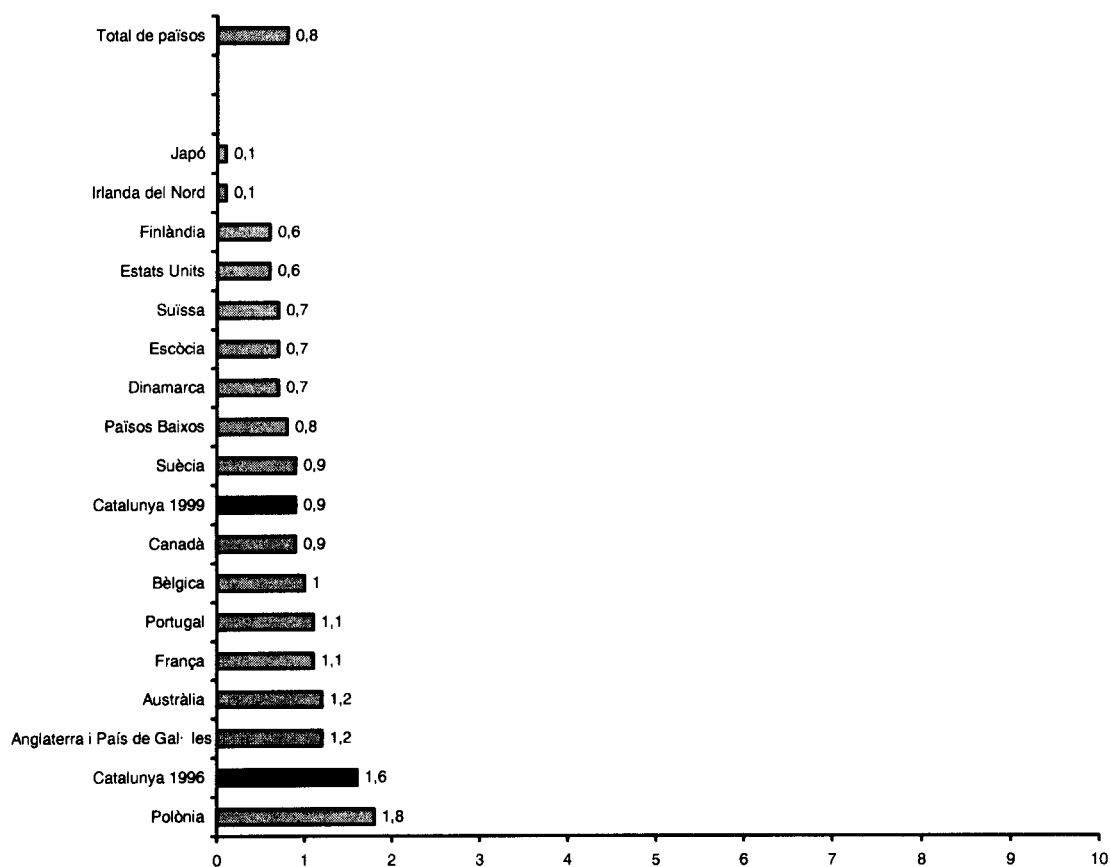
4.6.1. L'evolució a Catalunya

L'evolució produïda a Catalunya en el decurs d'aquests 3 anys quant al robatori amb violència ha estat molt positiva. La taxa de victimització s'ha vist reduïda en gairebé la meitat (vegeu el Gràfic 22). Si l'any 1996, un 1,6% de les persones entrevistades havia estat víctima d'un robatori amb violència o intimidació, l'any 1999 el percentatge va ser de 0,9.

4.6.2. Catalunya i altres països industrialitzats

En el mapa internacional de la victimització dels països industrialitzats, Catalunya es troba una dècima per sota de la mitjana (0,9 *versus* 0,8). Països com ara Bèlgica, Canadà, Portugal, França i Anglaterra, entre altres, presenten taxes superiors a la catalana (vegeu el Gràfic 22).

Gràfic 22. Índex de victimització quant al robatori amb violència o intimidació. S'hi consignen els índexs obtinguts per als països que van participar en l'enquesta sobre la victimització l'any 1999. També s'informa de la taxa mitjana de victimització per al total de països.

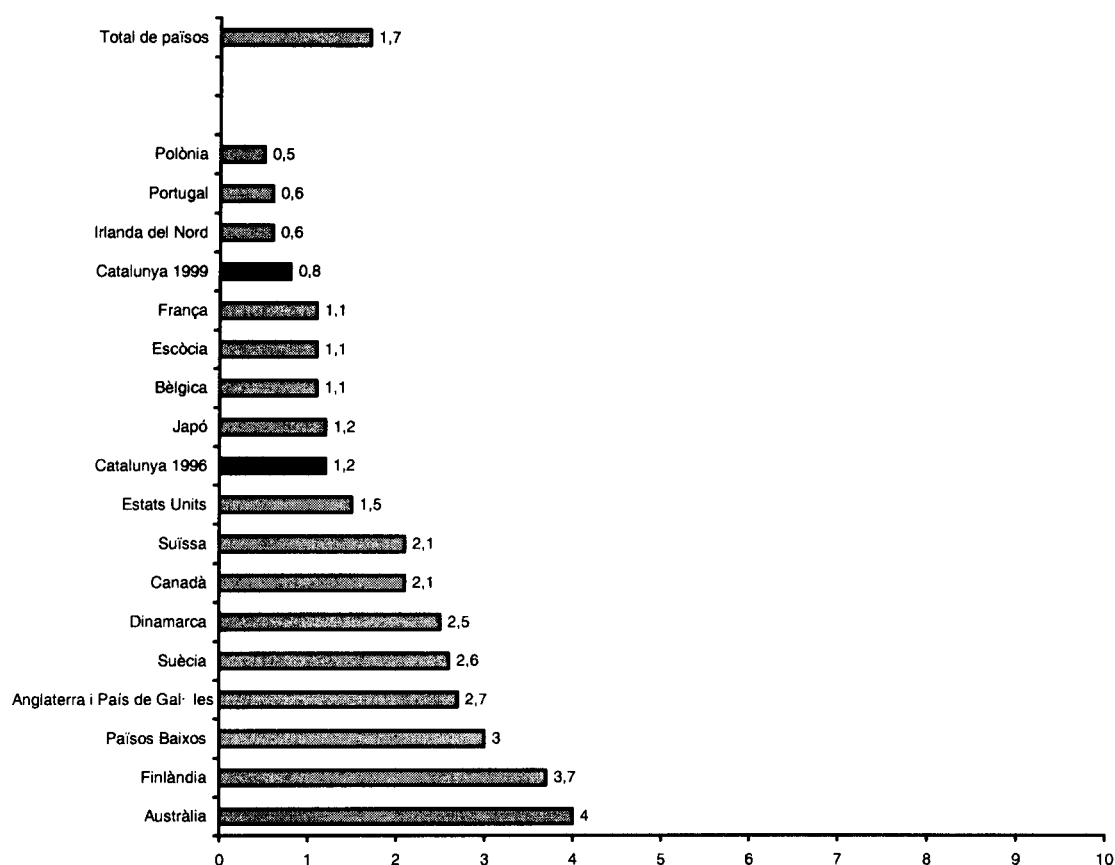
4.7. Agressió sexual

4.7.1. L'evolució a Catalunya

Quant a l'agressió sexual i les conductes indecents, a Catalunya s'ha reduït d'una manera important, atès que d'un 1,2% de dones entrevistades que van declarar que n'havien estat víctimes el 1996, l'any 1999 en van ser el 0,8% (vegeu el Gràfic 23).

4.7.2. Catalunya i altres països industrialitzats

A nivell internacional, Catalunya està molt per sota de la mitjana dels països industrialitzats, amb un 0,8 enfront un 1,7. Països amb taxes més baixes que la nostra són: Irlanda del Nord i Portugal (ambdós amb un 0,6) i Polònia (amb un 0,5). Destaquen per la franja alta els Països Baixos, Finlàndia i Austràlia, tots ells amb més de 3 de cada 100 dones victimitzades l'any 1999 (vegeu el Gràfic 23).

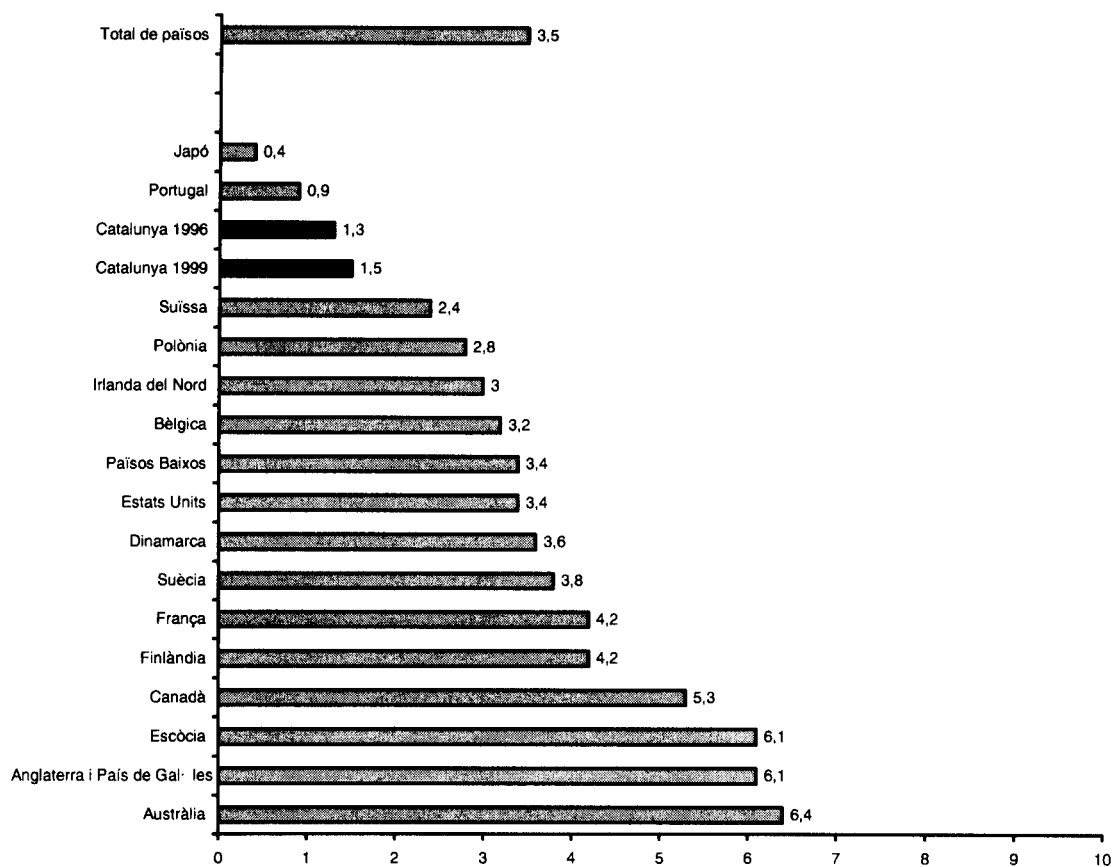
Gràfic 23. Índex de victimització quant a l'agressió sexual. S'hi consignen els índexs obtinguts per als països que van participar en l'enquesta sobre la victimització l'any 1999. També s'informa de la taxa mitjana de victimització per al total de països.

4.8. Agreessions físiques i amenaces

4.8.1. L'evolució a Catalunya

Quant a l'agressió física i les amenaces, la taxa a Catalunya ha augmentat sensiblement. D'1,3 víctimes per cada 100 habitants de 16 anys o més, l'any 1996, s'ha passat a una taxa d'1,5, l'any 1999 (vegeu el Gràfic 23).

4.8.2. Catalunya i altres països industrialitzats

Gràfic 24. Índex de victimització quant a l'agressió física i les amenaces. S'hi consignen els índexs obtinguts per als països que van participar en l'enquesta sobre la victimització l'any 1999. També s'informa de la taxa mitjana de victimització per al total de països.

Ara bé, tot i aquesta lleugera pujada, Catalunya continua sent un dels països amb menys delictes d'aquest tipus. Només 2 països, Portugal i Japó, informen de taxes inferiors: un 0,9 i un 0,4, respectivament.

Cal remarcar la important diferència que existeix entre la mitjana per al total de països industrialitzats i la taxa de victimització per a Catalunya. Mentre que la primera és de 3,5 víctimes per cada 100 habitants de 16 anys o més, la segona n'és, com hem dit, d'1,5 (vegeu el Gràfic 23).

L'alta taxa de països com ara Escòcia, Anglaterra i Austràlia (tots ells amb més d'un 6%), o de França, Finlàndia i Canadà (amb més d'un 4%), fa que la mitjana internacional sigui molt alta, per bé que encara era superior l'any 1996 (amb un 3,9).

4.9. El nombre global de víctimes (o taxa de victimització)

4.9.1. L'evolució a Catalunya

Globalment, podríem dir que en el decurs d'aquests tres anys la taxa de victimització ha disminuït sensiblement (vegeu la Taula 10). La taxa global de victimització de l'any 1996 –de 19,5- incloïa les víctimes d'abandonament de la llar i d'impagaments de pensions (amb una taxa de victimització total de 0,8) i exclouïa les víctimes del robatori de bicicletes. D'altra banda, la taxa global de victimització de l'any 1999 –de 19,0- inclou les víctimes de robatori de bicicletes (que és del 0,4) i exclou les víctimes d'abandonament de la llar i d'impagaments de pensions. Ambdues taxes parcials, la d'abandonament de la llar i impagaments i la de robatori de bicicletes són petites i molt properes, per la qual cosa aquesta inclusió-exclusió no representa un error important en la taxa global.

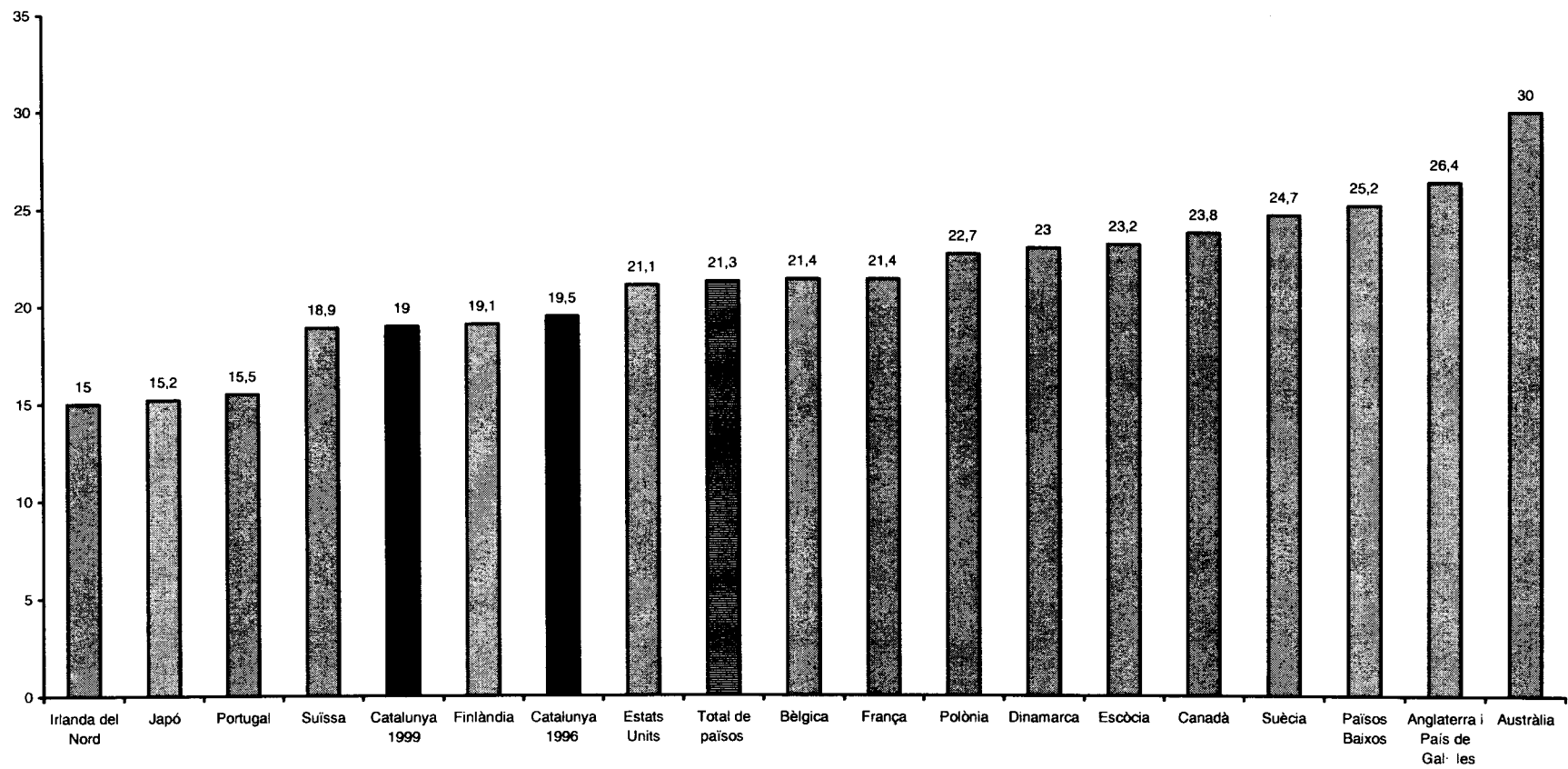
Taula 10. Índexs globals de victimització, taxes d'incidència i taxes de multivictimització a Catalunya els anys 1996 i 1999.

	1996		1999	
	N	%	N	%
Víctimes (o taxa de victimització)	554	19,5	553	19,0
Delictes per 100 habitants (o taxa d'incidència)	944	33,3	841	28,9
Persones multivictimitzades (o taxa de multivictimització)	214	7,5	174	6

4.9.2. Catalunya i altres països industrialitzats

En l'escenari internacional, Catalunya té una de les 5 inferiors taxes globals de victimització. Només països com ara Irlanda del Nord (amb 15,0), Japó (15,2), Portugal (15,5) i Suïssa (amb 18,9 informen de taxes més baixes que la catalana, per al 1999 (vegeu el Gràfic 25).

La mitjana per al total de països també és superior a la taxa catalana, amb un 21,3% de persones que han estat víctimes d'un o més delictes. Aquesta taxa, referida a l'any 1999, s'ha vist reduïda d'una manera important, atès que l'any 1996 la xifra per al total de països industrialitzats va ser de 24,2.

Gràfic 25. Índex de victimització als països que han participat a la ICVS sobre el 1999.

4.10. Els delictes per cada 100 habitants (o taxa d'incidència)

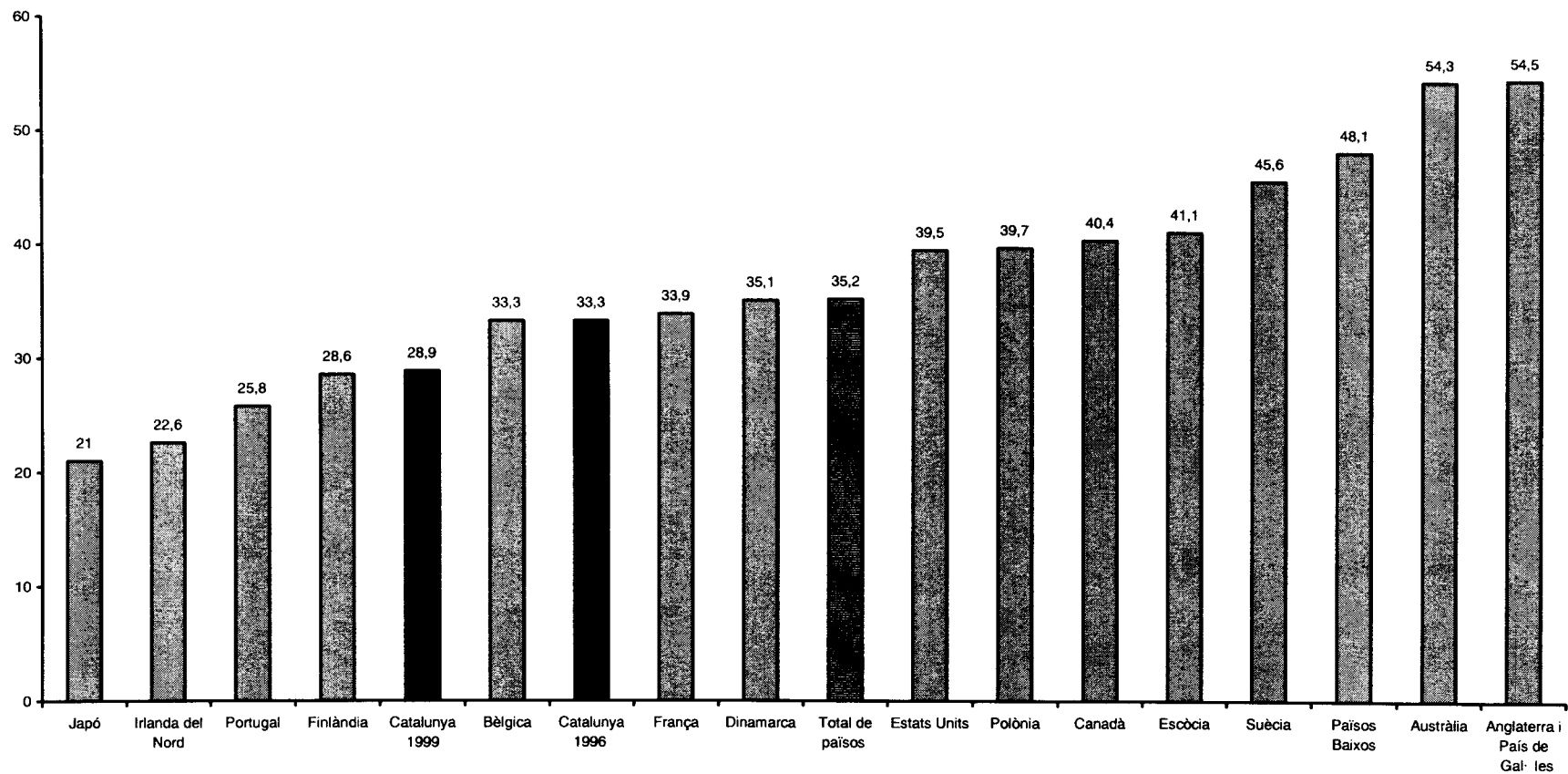
4.10.1. L'evolució a Catalunya

A la Taula 10 anterior, el lector pot veure quin ha estat el nombre de delictes per cada 100 habitants de 16 anys o més, els anys 1996 i 1999 o, el que és el mateix, la taxa d'incidència. Aquesta dada és més interessant que la taxa de victimització comentada anteriorment atès que sí indica una davallada important de les conductes delictives. Aquesta xifra no informa sobre víctimes, sinó sobre delictes, i indica que mentre que l'any 1996 hi van haver 33,3 delictes per cada 100 habitants, l'any 1999 aquesta taxa es va veure reduïda fins al 28,9%.

Una conclusió important d'aquestes xifres és que les persones que van patir algun tipus de delicte l'any 1999, han estat menys multivictimitzades que l'any 1996. La taxa de multivictimització ratifica aquesta afirmació: l'any 1996 van haver 7,5 persones que van patir 2 o més fets dels estudiats, mentre que, tres anys després, en van ser 6 (vegeu la Taula 10).

4.10.2. Catalunya i altres països industrialitzats

De la mateixa manera que passa amb la taxa de victimització, en contextualitzar Catalunya en el panorama dels països industrialitzats la taxa d'incidència se situa entre les 5 inferiors (vegeu el Gràfic 26). Així, l'any 1999, a la nostra comunitat autònoma hi van haver 28,9 delictes per cada 100 habitants de 16 anys o més, mentre que països com ara Canadà, Escòcia, Suècia, Països Baixos, Austràlia i Anglaterra i Gal·les informaven de taxes superiors al 40%, que arriben fins al 54% per a Anglaterra i País de Gal·les.

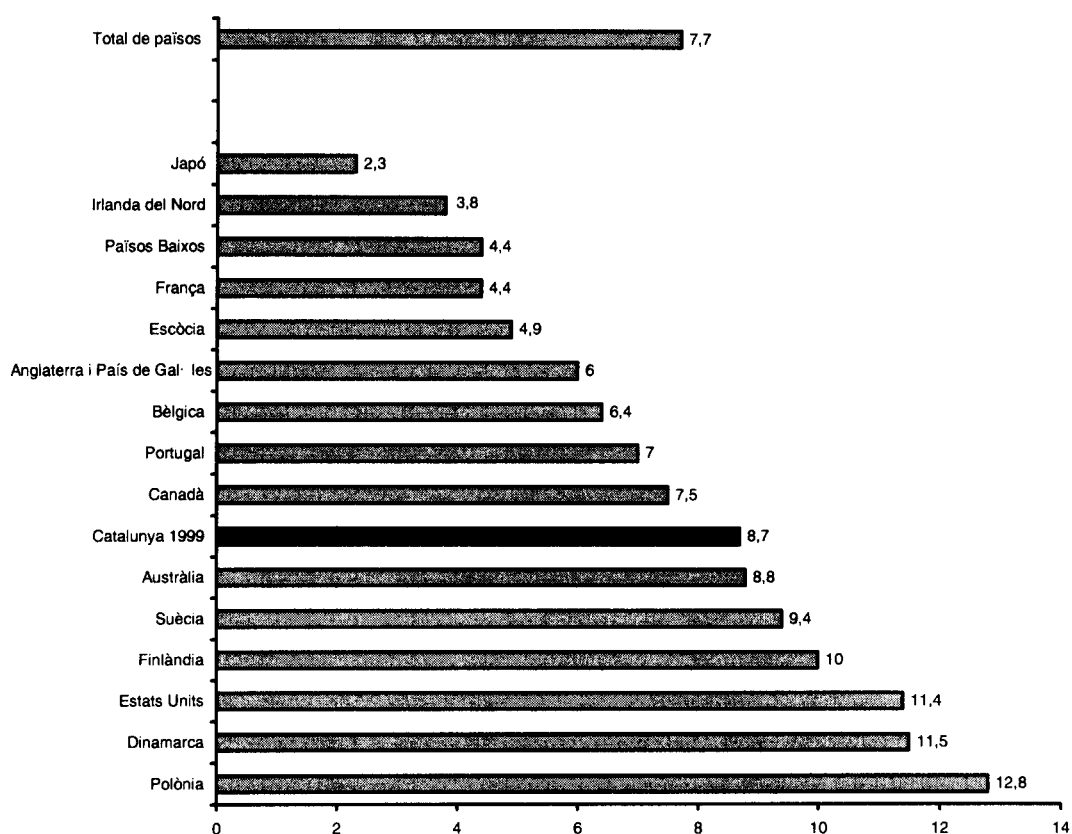

Gràfic 26. Índexs d'incidència als països que han participat a la ICVS sobre el 1999.

4.11. El frau al consumidor

És novetat en l'última versió de la ICVS l'estudi del frau al consumidor. A Catalunya l'any 1999, el 8,7% de la població de 16 anys o més va tenir la percepció que algú li va estafar, ja fos venent-li alguna cosa o prestant-li algun servei (vegeu el Gràfic 27).

Gràfic 27. Taxes de victimització quant al frau al consumidor, l'any 1999.

D'aquestes persones que es van sentir estafades, un 35% van declarar que el frau va tenir lloc a una botiga, un 11% que va ser en contractar un servei de construcció (nova construcció o reparació), un 9% que el van estafar en un hotel o restaurant i, finalment, un 7% quan es tractava de la reparació del vehicle.

Davant la pregunta de si van denunciar el frau davant la policia, només el 8% de les víctimes ho van fer així, mentre que, dels que no ho van fer, un 13% es van adreçar a altres organismes per interposar la denúncia (vegeu la Taula 11).

A nivell dels països industrialitzats, la taxa mitjana informa d'una xifra inferior a la nostra: el 7,5. Països com ara Japó, Irlanda del Nord, Països Baixos, França i Escòcia tenen les més baixes taxes de victimització (inferiors al 5%).

En general, malgrat que hi ha moltes víctimes que no especifiquen quin servei ha estat el responsable del frau, la major part de les que sí ho declaren informen que el frau va tenir lloc, principalment, en botigues (34%), seguit dels treballs de construcció (11%), dels tallers de reparació de vehicles i d'hotels i restaurants (5% i 4%, respectivament).

Quant a les denúncies davant la policia, a nivell de tots els països només un 7% de les víctimes ha denunciat el fet. De la resta de persones que no han acudit a la policia, un 19% han interposat una denúncia davant altres organismes de defensa dels consumidors.

Taula 11. Taxes de victimització quant al frau al consumidor, l'any 1999.

	Victimització ¹⁴		Construcció o reparacions domèstiques	Reparació de vehicle	On va tenir lloc el frau (%)				Denúncia davant (%)	
	%	N			Hotel, restaurant o cafè	Botiga	Altres	No contesta	Polícia	Altres autoritats ¹⁵
Anglaterra i País de Gal·les	6,0	117	20	10		20	50		10	37
Austràlia	8,8	177	17	6	3	19	53	3	12	26
Bèlgica	6,4	160	14	6	4	29	46	1	6	21
Canadà	7,5	156	8	9	1	13	69	1	13	20
Catalunya 1999	8,7	253	11	7	9	35	38		8	13
Dinamarca	11,5	345	11	8	1	57	20	3	2	11
Escòcia	4,9	101	16	2	6	21	55	1	9	26
Estats Units	11,4	114	8	4	3	14	71		8	27
Finlàndia	10,0	182	9	7	2	66	16			1
França	4,4	44	8	13	2	32	42	3	14	9
Irlanda del Nord	3,8	58	21	1	7	37	34		7	39
Japó	2,3	51	4		6	34	56		2	13
Països Baixos	4,4	87	19	5		21	53	1	17	30
Polònia	12,8	677	4	2	1	76	16		2	6
Portugal	7,0	139	3	1	10	32	51	2	5	14
Suècia	9,4	188	8	9	5	52	27	1	2	7
Suïssa										
Total de països¹⁶	7,7	2.963	11	5	4	34	45	1	7	19

¹⁴ La pregunta formulada va ser "... en el decurs de 1999, va ser víctima d'un frau al consumidor? En d'altres paraules, algú el va estafar -venent-li alguna cosa o prestant-li un servei- en termes de quantitat o qualitat?".

¹⁵ Pregunta formulada si l'entrevistat no havia denunciat el fet davant la policia.

¹⁶ Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

Taula 12. Taxes de victimització quant a la corrupció, l'any 1999.

	Victimització ¹⁷		Tipus de funcionari públic (N)						Denúncia davant (N)	
	%	N	Funcionari	Funcionari de duanes	Policia	Inspector	Altres	Desconegut	Policia	Altres autoritats ¹⁸
Anglaterra i País de Gal·les	0,1	1		1						
Austràlia	0,3	7	4	1	2					
Bèlgica	0,3	9	3		2			1		
Canadà	0,4	8	2	2	3	1			1	
Catalunya 1999	0,2	7	1	1	3				3	
Dinamarca	0,3	8	1	4	1	1			1	1
Escòcia	0,0									
Estats Units	0,2	2	1					1		
Finlàndia	0,2	3	2						1	
França	1,3	13	1	8	4					
Irlanda del Nord	0,2	2	2					1		
Japó	0,0	1	1							
Països Baixos	0,4	8	2	2	3				1	2
Polònia	5,1	269	3	6	124	2			4	3
Portugal	1,4	27	8		14	2		1	3	
Suècia	0,1	2	1		1					
Suïssa										
Total de països¹⁹	0,7	367	30	26	157	6	143	3	15	6

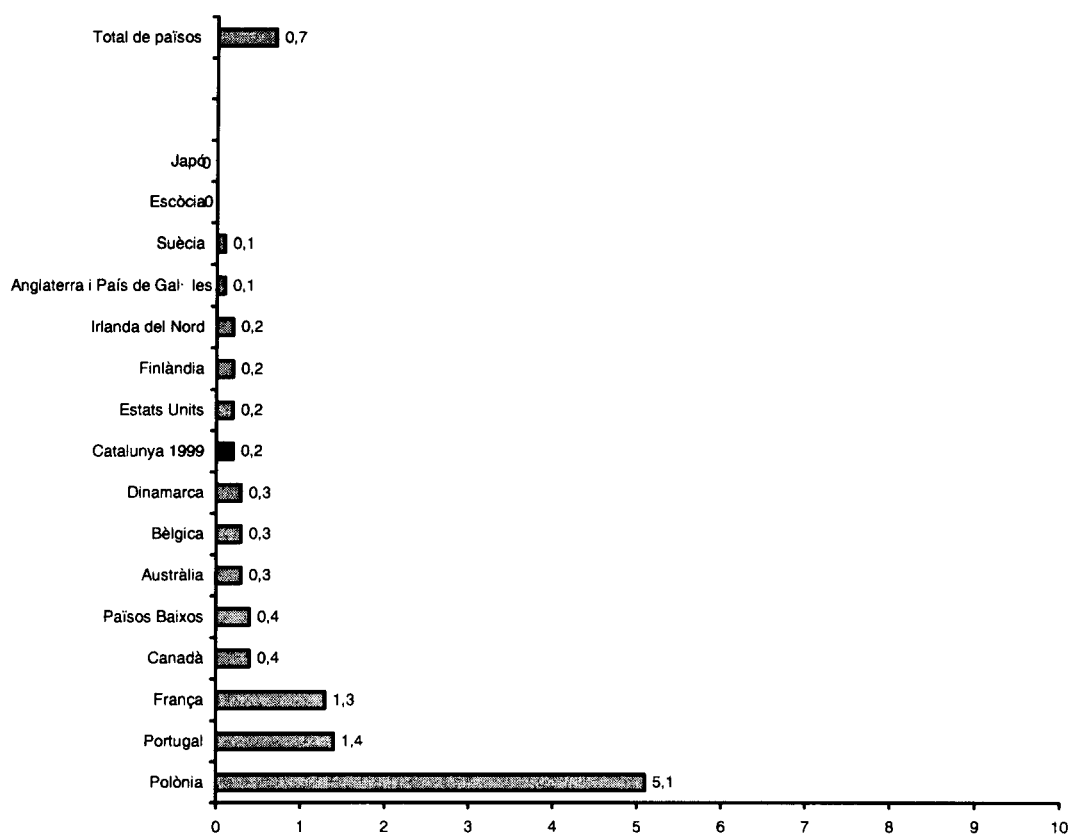
¹⁷ La pregunta formulada va ser "a alguns països, hi ha el problema de la corrupció en el govern o en els funcionaris públics. En l'any 1999, algun funcionari, per exemple un funcionari de duanes, un policia o un inspector, a Catalunya, us ha demanat o ha esperat rebre una quantitat de diners pel seu servei?".

¹⁸ Pregunta formulada si l'entrevistat no havia denunciat el fet davant la policia.

¹⁹ Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

4.12. La corrupció

Un altre pregunta novetosa va ser la referida a la corrupció. Es va preguntar a les persones enquestades si, en el decurs de 1999, algun funcionari, com ara un funcionari de duanes, un policia o qualsevol altre, ha esperat rebre diners a canvi del seu servei.

Gràfic 28. Taxes de victimització quant a la corrupció, l'any 1999.

A Catalunya, el 0,2% dels enquestats van respondre afirmativament (vegeu Gràfic 28), mentre que la mitjana per al total de països va ser de 0,7. En general, només França i Portugal se situen al voltant de l'1,3, la resta de països no arriben al 0,5%. Un cas especial és el de Polònia, en què el 5,1% dels entrevistats declara haver estat víctima de corrupció, taxa que eleva la mitjana per al total de països.

De les 7 persones a Catalunya que han patit aquest fet, 3 indiquen que va ser un oficial de policia la persona responsable de la corrupció. D'aquests 7, igualment 3 van denunciar el fet a la policia (vegeu Taula 12).

4.13. El perfil de la criminalitat

El perfil de la criminalitat vol reflectir la freqüència de cada tipus de victimització referida a la resta, això és, referida al total de victimització. Així, sabem que, a Catalunya, l'any 1999, el 38% de tota la victimització va ser referida als danys en els vehicles; el 23% va tenir a veure amb el robatori de part del cotxe o d'objectes del seu interior; el 12%, al furt; el 8%, a les agressions i amenaces; el 7%, al robatori en el domicili (consumat o en grau de temptativa); el 4%, al robatori amb violència o intimidació; el 3% de la victimització va ser referida a les agressions sexuals (o conductes indecents); i, finalment, l'1% té a veure amb el robatori del cotxe (vegeu la Taula 13).

Comparativament, les taxes a Catalunya són diferents a les de la mitjana per a tots els països: al nostre país, a prop d'un 60% de tots els delictes tenen a veure amb els danys als vehicles i amb el robatori de parts del vehicle, mentre que els delictes de robatori en els domicilis o els delictes anomenats "de contacte" (agressions i robatori amb violència) representen una petita proporció de la criminalitat (a prop del 14%). D'altra banda, les taxes mitjanes per al total de països, informen que quasi la quarta part dels fets (22%) tenen a veure amb els delictes de contacte i els danys als vehicles conformarien una altra quarta part.

S'ha de ressaltar que el país que més s'identifica amb el perfil de Catalunya és Portugal, en què un 65% dels fets tenen a veure amb els vehicles.

Taula 13. Tipologia dels fets delictius en diferents països (percentatges).

	% ²⁰								
	Robatori de cotxe	Robatori de part del cotxe	Danys en el cotxe	Robatori de moto i de bicicleta	Robatori en el domicili i temptativa	Robatori amb violència o intimidació	Furt	Agressió sexual ²¹	Agressió física o amenaces
Anglaterra i País de Gal·les	4	15	23	6	12	3	10	5	21
Austràlia	3	15	19	4	17	2	14	7	19
Bèlgica	2	11	23	15	16	4	13	3	12
Canadà	3	16	15	10	13	3	15	5	20
Catalunya 1999	1	23	38	4	7	4	12	3	8
Dinamarca	3	11	13	26	13	2	12	6	13
Escòcia	2	13	30	6	9	2	11	2	24
Estats Units	1	19	22	7	15	1	16	3	15
Finlàndia									
França	5	17	31	6	8	5	9	2	17
Irlanda del Nord	6	14	25	10	11	0	11	3	18
Japó	1	7	26	41	14	0	2	6	3
Països Baixos	1	11	26	21	10	3	12	6	10
Polònia	3	18	23	10	10	6	15	1	13
Portugal	3	25	33	4	13	5	8	2	7
Suècia	3	15	14	21	7	3	16	7	14
Suïssa									
Total de països²²	3	14	23	16	12	3	11	4	15

²⁰ La suma horitzontal és el 100%.

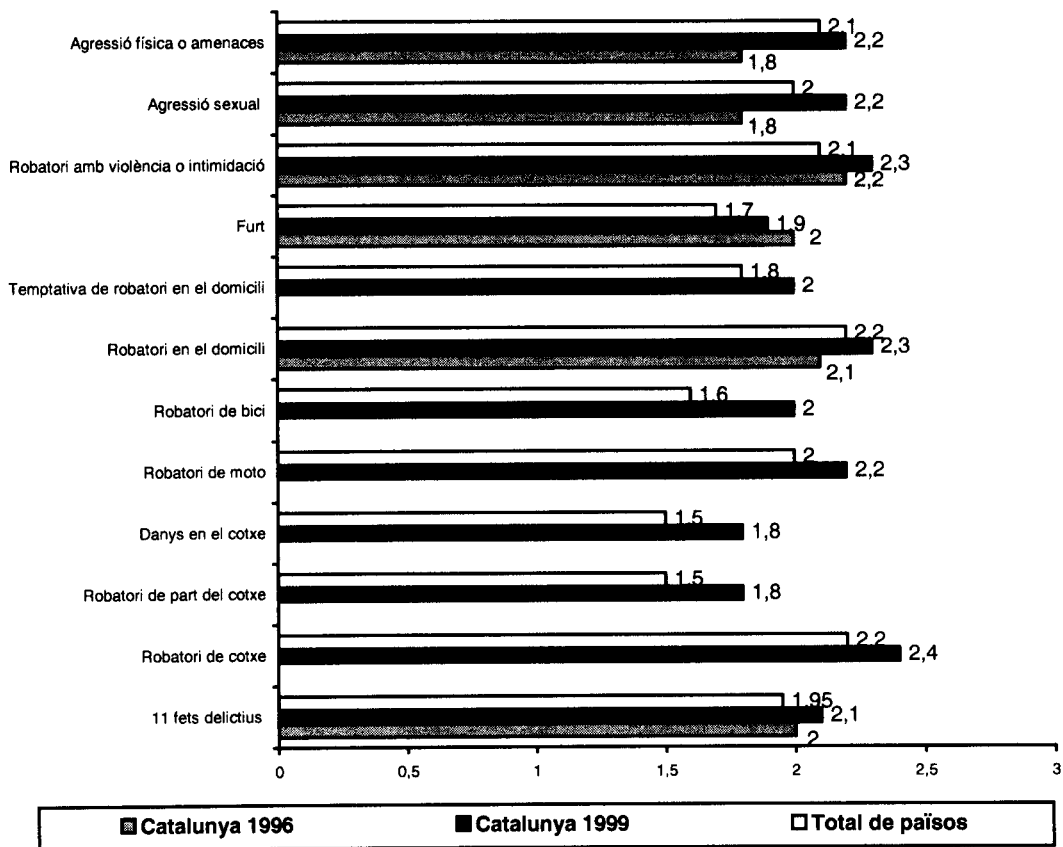
²¹ Pregunta realitzada només a dones.

²² Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

4.14. L'afectació de la víctima davant els fets

En aquest apartat es pretén estudiar el grau de seriositat o d'importància que, per a les víctimes, tenen els fets que han patit.

El Gràfic 29 indica les diferents mitjanes sobre la seriositat o importància que les víctimes atorguen als diferents fets. S'hi representen les dades per a Catalunya l'any 1999 i per al total de països, com també algunes xifres per a Catalunya l'any 1996. Cal remarcar que les mitjanes estan referides a una escala de l'1 al 3, sent considerat més important el fet a mesura que la puntuació s'apropa al 3.

Gràfic 29. Mitjana de la seriositat dels fets delictius (escala de l'1 al 3).

S'hi pot observar que els fets que han estat considerats, a Catalunya el 1999, com a menys seriosos o amb menys importància per a la víctima són els

relatius als danys intencionats en el cotxe, el robatori de part del vehicle i el furt (amb puntuacions inferiors al 2). Una seriositat lleugerament superior (amb una mitjana de 2) atorguen les víctimes del robatori de bicicleta i del robatori en el domicili amb grau de temptativa. Més importants són per a les víctimes les agressions (tant físiques com sexuals) i el robatori de moto (totes elles amb una puntuació de 2,2), seguits del robatori en el domicili i el robatori amb violència o intimidació (ambdós amb 2,3). Finalment, destaca el robatori de cotxe com a fet més important per a les víctimes, amb un 2,4).

A nivell internacional, si observem les mitjanes per a tots els països, les víctimes a Catalunya consideren més seriosos tots i cadascun dels fets delictius estudiats. A manera de resum, val a dir que la mitjana per als 11 tipus delictius a Catalunya és sensiblement superior a l'obtinguda per a tots els països industrialitzats estudiats (2,1 *versus* 1,95).

Taula 14. Mitjana de la **seriositat dels fets delictius** (escala de l'1 al 3). Per al cas de Catalunya, també s'hi inclou la taxa de l'any 1996.

	11 fets delictius ²³	Robatori de cotxe	Robatori de part del cotxe	Danys en el cotxe	Robatori de moto	Robatori de bici	Robatori en el domicili	Temptativa de robatori en el domicili	Furt	Robatori amb violència o intimidació	Agressió sexual ²⁴	Agressió física o amenaces
Anglaterra i País de Gal·les	2,08	2,3	1,6	1,5	2,5	1,8	2,4	2,0	2,0	2,2	2,3	2,1
Austràlia	2,06	2,4	1,7	1,5	2,3	1,9	2,4	1,9	1,9	2,3	2,1	2,3
Bèlgica	1,86	2,4	1,5	1,5	2,1	1,7	2,2	1,6	1,8	2,0	1,9	1,8
Canadà	1,86	2,4	1,6	1,5	1,3	1,7	2,2	1,8	1,7	2,0	2,1	2,1
Catalunya 1996	2,0²⁵						2,1²⁶		2,0	2,2	1,8	1,8
Catalunya 1999	2,10	2,4	1,8	1,8	2,2	2,0	2,3	2,0	1,9	2,3	2,2	2,2
Dinamarca	1,64	1,7	1,3	1,4	1,5	1,3	2,0	1,5	1,5	2,0	1,9	1,9
Escòcia	1,96	2,2	1,6	1,5	1,9	1,6	2,4	1,9	1,9	2,4	2,2	2,0
Estats Units	2,00	2,4	1,7	1,6	1,8	1,7	2,3	2,0	1,8	2,5	2,1	2,3
Finlàndia	1,69	1,8	1,3	1,3	1,9	1,4	2,1	1,6	1,6	2,1	1,6	1,8
França	1,95	2,4	1,6	1,6	2,0	1,7	2,1	1,9	1,8	2,1	2,1	2,1
Irlanda del Nord	2,24	2,6	1,8	1,8	3,0	1,8	2,6	1,9	1,9	2,7	2,0	2,5
Japó	2,08	2,4	1,9	1,7	2,1	1,8	2,1	2,1	2,3	2,1	2,0	2,2
Països Baixos	1,85	2,2	1,6	1,6	2,1	1,6	2,1	1,6	1,8	1,9	2,0	2,0
Polònia	2,06	2,8	1,7	1,6	2,6	2,0	2,2	1,7	2,0	2,1	2,0	2,0
Portugal	1,98	2,3	1,7	1,6	1,9	1,6	2,4	1,9	2,0	2,0	2,2	2,3
Suècia	1,99	2,4	1,7	1,7	2,1	1,7	2,3	1,7	1,9	2,4	2,0	2,0
Suïssa							1,7	1,3		1,7	1,5	1,7
Total de països²⁷	1,95	2,2	1,5	1,5	2,0	1,6	2,2	1,8	1,7	2,1	2,0	2,1

²³ Basat en els onze fets delictius.

²⁴ Pregunta realitzada només a dones.

²⁵ Només es va preguntar sobre els delictes amb resultat parcial.

²⁶ Inclou els robatoris en grau de temptativa.

²⁷ Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

4.15. Resum

Quant a la **comparació evolutiva** de la victimització a Catalunya (vegeu la

Taula 15 i el Gràfic 30), podem dir que:

- Ha disminuït la taxa global de victimització i, també, pel que fa als següents tipus de delictes:
  - Robatori de cotxe
  - Robatori de part del cotxe
  - Danys en el cotxe
  - Temptativa de robatori en el domicili
  - Furt
  - Robatori amb violència o intimidació
  - Agressió sexual
- Ha augmentat pel que fa a:
  - Robatori de moto
  - Robatori en el domicili
  - Agressió física o amenaces

Taula 15. **Comparació longitudinal** (amb Catalunya 1996) i **transversal** (amb el total de països 1999) de les taxes de victimització obtingudes per a Catalunya l'any 1999. Les fletxes indiquen si les taxes per a Catalunya 1999 han descendit, es mantenen o augmenten en les dues comparacions.

	Catalunya 1999 respecte a Catalunya 1996	Catalunya 1999 respecte a la mitjana del total de països industrialitzats 1999
11 fets delictius ²⁸	↓	↓
Robatori de cotxe	↓	↓
Robatori de part del cotxe	↓	↑
Danys en el cotxe	↓	↑
Robatori de moto	↑	↑
Robatori de bici	no hi ha dades del 1996	↓
Robatori en el domicili	↑	↓
Temptativa de robatori en el domicili	↓	↓
Furt	↓	↓
Robatori amb violència o intimidació	↓	↑
Agressió sexual ²⁹	↓	↓
Agressió física o amenaces	↑	↓

Quant a la **comparació transversal** de les taxes catalanes de 1999 amb les mitjanes dels altres 16 països industrialitzats que han participat en la recerca, podem dir que:

- Les taxes catalanes són inferiors quant a la taxa global de victimització i, també, pel que fa als següents tipus de delictes:
  - Robatori de cotxe
  - Robatori de bicicletes
  - Robatori en el domicili
  - Temptativa de robatori en el domicili
  - Furt
  - Agressió sexual

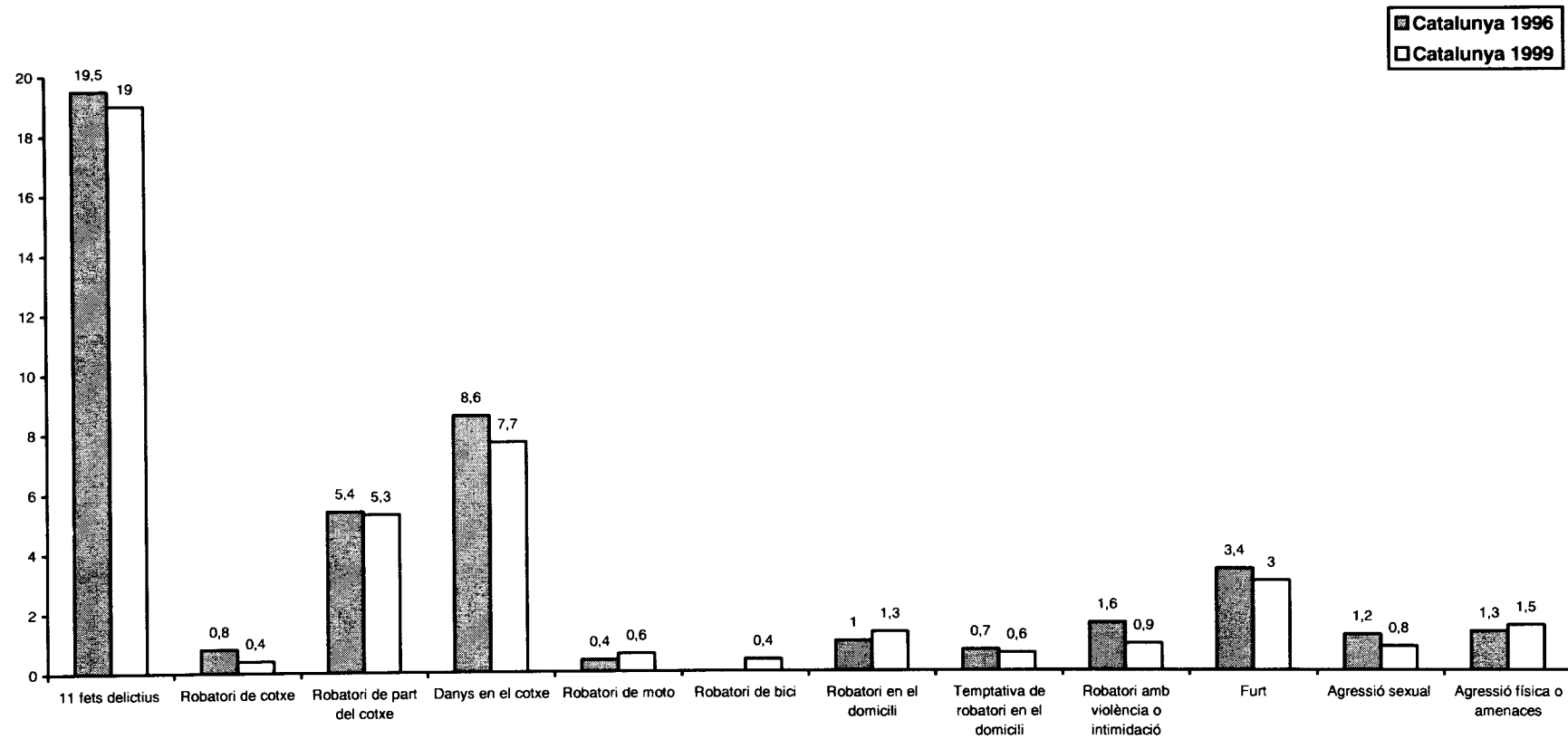
²⁸ Basat en els onze fets delictius.

²⁹ Pregunta realitzada només a dones.

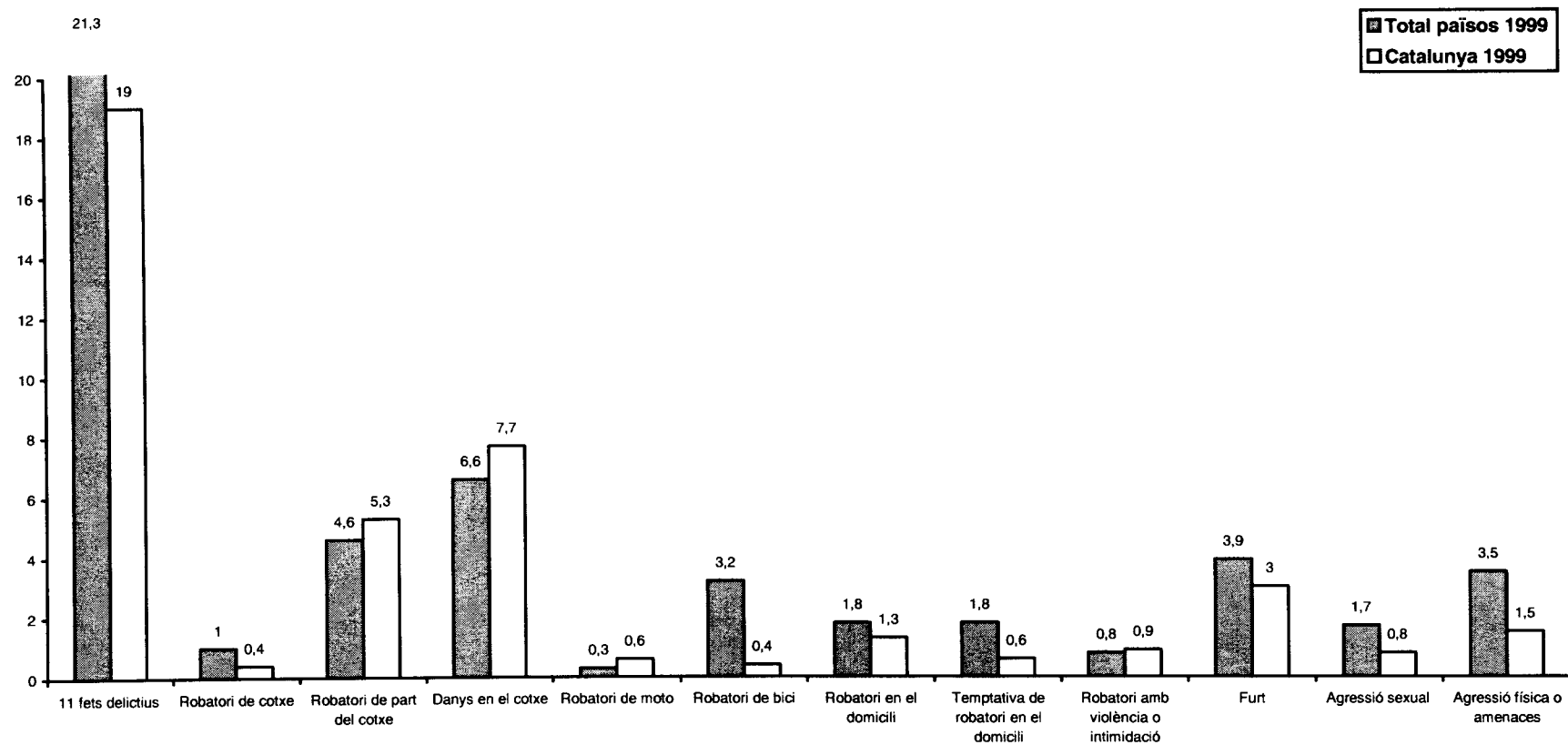
- Agressió física o amenaces

➤ Són superiors pel que fa a:

- Robatori de part del cotxe
- Danys en el cotxe
- Robatori de moto
- Robatori amb violència o intimidació

Gràfic 30. Índexs de victimització a Catalunya els anys 1996 i 1999. Quant al robatori de bicicleta, no hi ha dades per al 1996.

Gràfic 31. Índex de victimització a Catalunya i mitjana per al total de països industrialitzats, any 1999.

L'evolució de la **taxa de victimització** (nombre de víctimes per cada 100 habitants de 16 anys o més) i la de la **taxa d'incidència** (nombre de delictes per cada 100 habitants de 16 anys o més) a Catalunya en el període comprés entre el 1996 i el 1999 indiquen que 1) el nombre de víctimes es redueix molt sensiblement (del 19,5% al 19%) i 2) el nombre de delictes es redueix de manera important (del 33,3% al 28,9%). Així, les persones que han estat víctimes l'any 1999 ho han estat menys vegades que les que ho van estat tres anys enrera. La taxa de multivictimització ratifica aquest fenomen: de 7,5% persones que van patir dos delictes o més, ha passat al 6%.

En el panorama internacional, la taxa d'incidència catalana també és inferior: la mitjana per al total de països és de 35,2 delictes per cada 100 habitants, mentre que a Catalunya és del 28,9, com ja hem vist.

Les xifres per al **frau** no apunten cap a aquesta mateixa direcció. La taxa catalana informa que 8,7 de cada 100 habitants ha declarat haver estat víctima de frau, enfront un 7,7% per al total de països industrialitzats.

Quant a la **corrupció** la situació és més positiva per a Catalunya, on un 0,2% declaren haver tingut una experiència de corrupció, mentre que la mitjana per al total de països industrialitzats informa d'un 0,7%.

Sembla ser que la criminalitat a Catalunya i la criminalitat per a la resta de països dibuixen **perfils** ben diferents. A Catalunya, com també passa a Portugal, els fets contra els vehicles representen pràcticament 2/3 del fenomen. D'altra banda, a la resta de països, aquest tipus de fet representaria només ¼ part del total de la criminalitat, mentre que els fets contra la propietat i els delictes de "contacte" tindrien molt més pes que en el nostre país.

El robatori del cotxe, el robatori amb violència i intimidació i el robatori en el domicili són els fets que més puntuen quant a la **seriositat** que les víctimes els atribueixen. La comparació amb mitjana per al total de països informa que, en general, tots els fets són considerats més seriosos a Catalunya.

5. La denúncia dels fets

Aquest capítol està dedicat a diverses qüestions relacionades amb la denúncia dels fets davant la policia. En primer lloc, s'estudiaran les taxes de denúncia dels diferents fets, és a dir, el percentatge de víctimes que denuncien els fets. S'estudiarà, també, els motius que fonamenten la no-denúncia, els motius pels quals sí que es denuncia i el grau de satisfacció que té la víctima del fet de la denúncia. D'altra banda, s'analitzarà el grau de denúncia davant altres organismes, com ara els que són especialitzats en atenció a les víctimes del delicte. Per acabar, s'estudiarà quina és la percepció que de l'eficàcia policíaca té la població, tant els que han estat víctimes com els que no.

5.1. Les denúncies a la policia

Una de les dades més importants d'aquesta recerca és, precisament, la taxa de denúncia del delicte davant la policia. Aquesta dada és la que separa la delinqüència coneguda de la xifra negra de la criminalitat, és a dir, la que ens pot permetre conèixer la xifra total de delinqüència a partir de les xifres oficials sobre denúncies.

A Catalunya, en el decurs d'aquest tres anys (1996-1999), el percentatge de persones que denuncien els fets dels quals són víctimes ha augmentat, si considerem tots els delictes estudiats, més d'un 33%. L'any 1996, vam obtenir que 31 de cada 100 víctimes havien denunciat els fets. Més recentment, l'any 1999, en van ser 41 de cada 100.

En analitzar la variació de la taxa de denúncia en funció del delicte (vegeu el Gràfic 32), s'hi pot comprovar que s'ha produït un augment general de les diferents taxes:

- El robatori de cotxe ha passat de ser denunciat en un 78% dels casos, a un 91%.
- El robatori de part del cotxe ha augmentat del 36% al 43%.
- El robatori de la moto ha pujat d'un 75% a un 82%.

- El robatori en el domicili, d'un 58% a un 71%.
- El robatori amb violència i intimidació passa d'un taxa de denúncia del 37%, al 57%.
- I, finalment, l'agressió sexual augmenta del 12 al 13%.

Contràriament, hi ha dos fets en què la taxa de denúncia disminueix:

- La taxa de denúncia davant el furt disminueix del 61 al 54%.
- L'agressió física o amenaces veu reduïda la taxa de denúncia del 31 al 27%.

Ara bé, si en comparació amb la situació a Catalunya de tres anys enrera les taxes de denúncia han augmentat de manera important, no podem dir el mateix en comparar les nostres taxes amb les mitjanes dels països estudiats. Per al conjunt de delictes, la taxa mitjana de denúncia dels països industrialitzats és del 49%, vuit punts percentuals per sobre de la taxa de Catalunya per al 1999.

Quant als diferents delictes (vegeu el Gràfic 32 i la Taula 16), delictes com ara el robatori de part del cotxe, els danys en el vehicle, el robatori de bici, el robatori en el domicili, l'agressió sexual i l'agressió física o amenaces són més denunciats al conjunt de països industrialitzats que a Catalunya. Per contra, el robatori de moto, el robatori amb violència o intimidació i el furt són menys denunciats al conjunt de països estudiats. Quant al delicte que més es denuncia (el robatori de cotxe) la xifra és idèntica per a Catalunya i per al total de països industrialitzats: el denuncia el 91% dels casos.

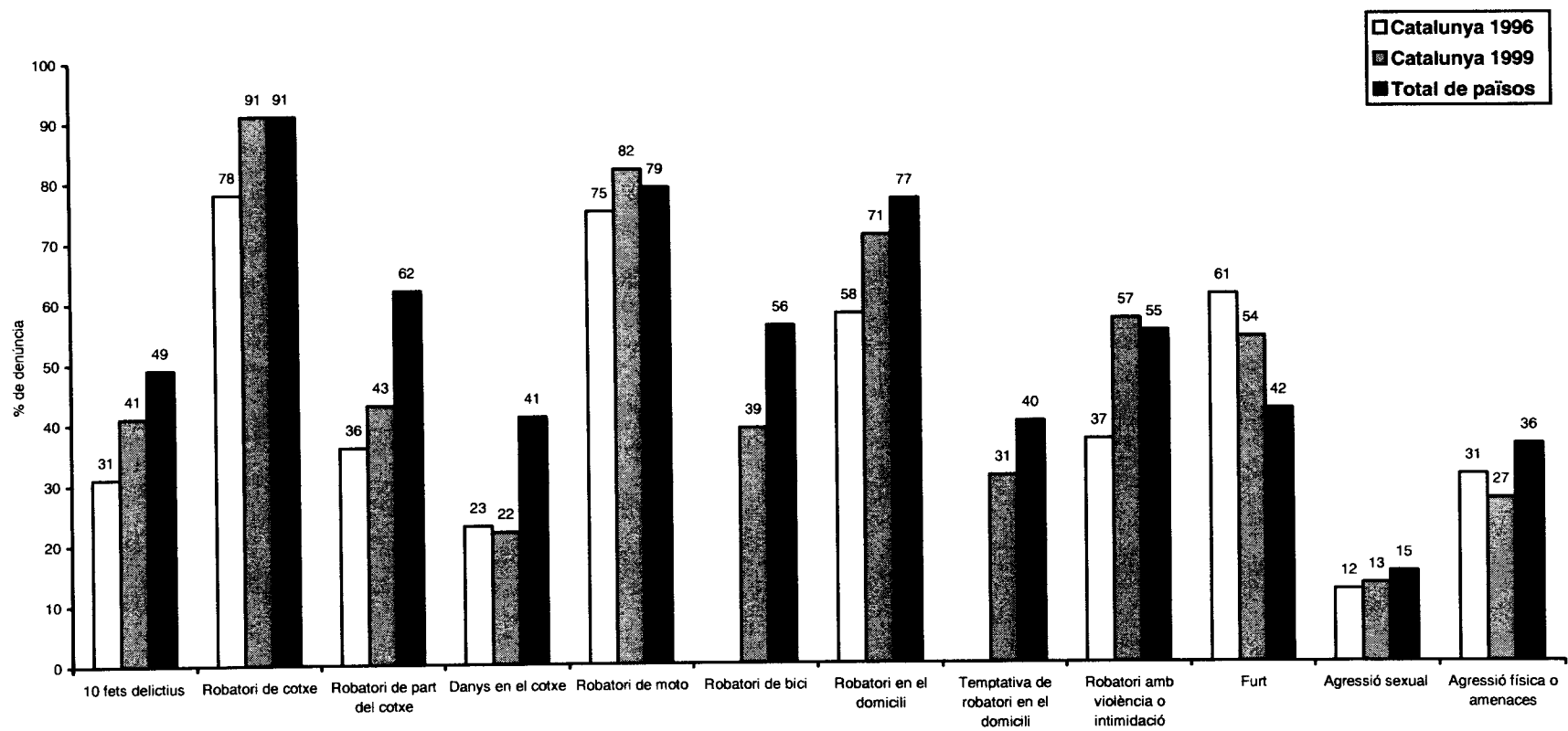
Taula 16. Taxa de denúncia o percentatge de delictes denunciats davant la policia l'any 1999, en funció del delicte. Per al cas de Catalunya, també s'hi inclou la taxa de l'any 1996.

	10 fets delictius ³⁰	Robatori de cotxe	Robatori de part del cotxe	Danys en el cotxe	Robatori de moto	Robatori de bici	Robatori en el domicili	Temptativa de robatori en el domicili	Robatori amb violència o intimidació	Furt	Agressió sexual ³¹	Agressió física o amenaces
Anglaterra i País de Gal·les	53	89	71	43	94	69	90	62	59	49	14	41
Austràlia	50	92	53	36	70	63	81	41	60	38	15	43
Bèlgica	53	97	71	39	91	70	92	49	47	56	11	30
Canadà	48	99	58	47	34	50	80	46	41	28	19	35
Catalunya 1996	31	78	36	23	75		58		37	61	12	31
Catalunya 1999	41	91	43	22	82	39	71	31	57	54	13	27
Dinamarca	56	98	75	43	76	67	88	25	73	51	12	30
Escòcia	50	89	69	47	100	78	91	49	68	58	23	41
Estats Units	52	95	61	48	71	54	71	45	69	31	15	53
Finlàndia	41	96	69	51	100	54	71	22	67	37	1	26
França	49	91	64	49	78	35	73	37	32	51	26	34
Irlanda del Nord	80	95	61	44	100	64	86	40	73	30	22	55
Japó	39	61	42	21	70	36	60	35	31	39	11	21
Països Baixos	58	94	77	49	90	66	91	60	63	50	17	42
Polònia	40	92	47	28	69	50	62	30	40	26	18	32
Portugal	38	76	41	23	57	32	59	26	40	34	16	33
Suècia	57	98	76	57	85	61	71	37	71	47	12	36
Suïssa	52	87	71	43	80	74	78	45	50	45	10	33
Total de països ³²	49	91	62	41	79	56	77	40	55	42	15	36

³⁰ Basat en deu fets delictius, atès que s'ha exclòs el robatori en el domicili amb grau de temptativa.

³¹ Pregunta realitzada només a dones.

³² Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

Gràfic 32. Taxa de denúncia en funció del delict.

5.2. Les raons per a no denunciar

En primer lloc, cal clarificar que no davant de tots els fets s'ha demanat a la víctima quines eren les raons per a no cursar la denúncia. Només s'ha preguntat davant de 5 dels delictes estudiats. Aquests 5 tipus de fets els podríem agrupar en dos: (1) delictes contra la propietat, conformat pel robatori de part del cotxe o d'objectes del seu interior i robatori en el domicili; i (2) delictes de "contacte", denominació que agrupa el robatori amb violència o intimidació i les agressions, tant sexual com física, i les amenaces.

En general, és a dir, en considerar els 5 tipus de delictes esmentats, el 51% de les persones que no van denunciar el delicte argumenten com a causa de la no-denúncia que es tracta d'un fet de poca importància. El 17% comenten que no van denunciar el delicte perquè la policia no faria res; i, el 10% opinen que la policia no podria fer res per manca de proves (vegeu la Taula 17).

Quan es tracta d'un delicte que té a veure amb la propietat, la raó principalment adduïda (que es tracta d'un fet "de poca importància") augmenta encara més i el percentatge se situa en el 58%, mentre una quarta part continua declarant que no han denunciat el fet perquè la policia no faria res o perquè no podria fer res per manca de proves (vegeu la Taula 18).

Tanmateix, quan es tracta d'un delicte de "contacte", és a dir, que posa en perill la integritat física de les persones, aquesta raó majoritària disminueix de manera important, malgrat que continua sent el percentatge més importat (el 38%). Els altres dos motius comentats en els paràgrafs anteriors continuen inamovibles, però es produeix un increment en dues raons: 1) "ho vaig solucionar jo" i 2) "No era cosa de la policia" (vegeu la Taula 19). Aquestes dues motivacions per a la no denúncia podrien estar indicant que moltes de les agressions, tant físiques com sexuals, i de les amenaces es produeixen en l'entorn familiar o en cercles íntims.

A nivell internacional les motivacions més al·legades són les mateixes. En termes generals, el 42% de les persones que no denunciïn els fets declaren no fer-ho per tractar-se de "coses de poca importància". En centrar-nos únicament en els delictes contra la propietat, la "no importància" s'eleva fins al 49% de les motivacions; mentre que en fer l'anàlisi per als delictes de contacte, només el 36% té aquest raonament.

Taula 17. Percentatges³³ de les raons per no denunciar els delictes davant la policia. Els resultats estan basats en 5 tipus de delictes³⁴ Per al cas de Catalunya, també s'hi inclou la taxa de l'any 1996.

	%											
	Cosa de poca importància	Ho vaig solucionar jo mateix	No era cosa de la policia	Ho vaig denunciar a altra autoritat	La meva família ho va resoldre	No tenia assegurança	La policia no podia fer res (manca de proves)	La policia no faria res	La policia no m'agrada	Per por a les represàlies	Altres	No contesta
Anglaterra i País de Gal·les	34	10	11	3	2	1	12	11	3	4	24	4
Austràlia	47	9	4	4	1		8	6		3	32	2
Bèlgica	52	25	29	6	9	4	42	35	4	9	17	2
Canadà	41	14	6	3	3	1	6	5	2	4	31	5
Catalunya 1996	42	5	1			1	9	8	1	1	19	14
Catalunya 1999	51	7	5	2	1	2	10	17		2	13	3
Dinamarca	42	20	12	2	1	1	9	6	1	8	19	6
Escòcia	37	10	6	3	1		6	7	3	4	31	3
Estats Units	27	10	12	6	3		17	9	6	2	21	4
Finlàndia	56	17	5	4	1	1	7	6		3	13	
França	39	16	8		1	1	8	10	1	5	16	2
Irlanda del Nord	37	8	16	4	2		17	8	8	9	9	1
Japó	48	11	7	6	5		18	8	3	3	27	2
Països Baixos	32	12	10	1	1		9	9		2	30	4
Polònia	46	10	15	2	1	3	39	31	7	8	5	1
Portugal	41	10	10	1	2		13	10	2	3	11	1
Suècia	34	14	18	1	4	2	11	11	2	3	16	2
Suïssa	42	14	12		1		11	5	3	5	10	5
Total de països³⁵	42	13	11	3	2	1	14	11	3	5	19	3

³³ Resposta múltiple, la suma dels percentatges pot ser superior al 100%.

³⁴ Els cinc tipus de delictes són: robatori de part del cotxe o d'objectes de l'interior, robatori en el domicili (consumat), robatori amb violència o intimidació, agressions sexuals i agressions físiques o amenaces.

³⁵ Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

Taula 18. Percentatges³⁶ de les raons per no denunciar els delictes davant la policia respecte a dos delictes contra la propietat (robatori de part del cotxe o d'objectes de l'interior i robatori en el domicili). Per al cas de Catalunya, també s'hi inclou la taxa de l'any 1996.

	%											
	Cosa de poca importància	Ho vaig solucionar jo mateix	No era cosa de la policia	Ho vaig denunciar a altra autoritat	La meva família ho va resoldre	No tenia assegurança	La policia no podia fer res (manca de proves)	La policia no faria res	La policia no m'agrada	Per por a les represàlies	Altres	No contesta
Anglaterra i País de Gal·les	52	7	14	1	4	2	18	16	1	1	17	2
Austràlia	62	2	4			1	14	9	1		21	4
Bèlgica	50	10	22	1	7	10	50	37	1	3	20	2
Canadà	50	9	5	2	3	1	9	8			23	5
Catalunya 1996	41	2	1			2	12	7	1		21	14
Catalunya 1999	58	3	3	2	1	3	9	17		1	11	3
Dinamarca	52	5	15	1	2	3	1	4	1	2	16	8
Escòcia	55	5	11		3		7	12	1		21	1
Estats Units	32	7	9		3	1	28	8			16	7
Finlàndia	61	4	3	3		7	13	15			10	
França	46	4	6			2	12	13		3	18	4
Irlanda del Nord	59	4	8				22	9	5	1	9	
Japó	55	9	5	4	5	0	12	8	2	0	23	3
Països Baixos	36	3	14				11	18			26	5
Polònia	39	7	11	1	1	5	45	37	4	2	7	1
Portugal	47	10	12	1	2		11	11		1	7	1
Suècia	39	4	20	1	5	7	14	11			19	
Suïssa	45	8	15		1	1	15	5	1		8	6
Total de països ³⁷	49	6	10	1	2	3	18	14	1	1	16	3

³⁶ Resposta múltiple, la suma dels percentatges pot ser superior al 100%.

³⁷ Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

Taula 19. Percentatges³⁸ de les raons per no denunciar els delictes davant la policia respecte a tres delictes de contacte (robatori amb violència o intimidació, agressió sexual i agressió física o amenaces). Per al cas de Catalunya, també s'hi inclou la taxa de l'any 1996.

	%												
N	Cosa de poca importància	Ho vaig solucionar jo mateix	No era cosa de la policia	Ho vaig denunciar a altra autoritat	La meva família ho va resoldre	No tenia assegurança	La policia no podia fer res (manca de proves)	La policia no faria res	La policia no m'agrada	Per por a les represàlies	Altres	No contesta	
Anglaterra i País de Gal·les	283	26	11	10	4	2	9	9	4	6	27	4	
Austràlia	378	39	13	4	6	2	5	4		4	38	1	
Bèlgica	287	53	31	32	8	10	2	39	34	5	12	15	1
Canadà	338	36	17	7	4	3	4	3	3	6	36	5	
Catalunya 1996	64	42	9	2			5	9		3	16	14	
Catalunya 1999	152	38	14	8	2	1	11	17	1	5	16	3	
Dinamarca	310	38	24	11	2		9	7	1	10	20	5	
Escòcia	227	30	13	4	4	1	6	5	4	6	35	4	
Estats Units	107	24	12	14	10	4	9	9	10	4	24	1	
Finlàndia	278	55	20	6	4	2	6	4		4	14		
França	125	34	24	9		1	6	8	1	7	15	1	
Irlanda del Nord	75	21	12	22	7	4	14	7	10	15	9	1	
Japó	67	39	15	10	9	6	25	9	4	7	33	1	
Països Baixos	243	31	14	8	2	1	8	6		3	31	4	
Polònia	395	54	15	19	3	2	31	25	10	14	3	1	
Portugal	143	31	11	7	1	4	15	8	4	7	17		
Suècia	251	32	18	18	1	3	10	11	3	5	14	2	
Suïssa	479	41	14	12		1	10	5	3	6	10	5	
Total de països³⁹	4.133	36	16	12	4	3	0	13	10	4	7	21	2

³⁸ Resposta múltiple, la suma dels percentatges pot ser superior al 100%.

³⁹ Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

5.3. Les raons per denunciar

En general, les tres raons principals que argumenten aquelles persones que sí van interposar una denúncia davant el delictes⁴⁰ són les següents (vegeu la Taula 20): perquè volien recuperar les propietats (47%), perquè els delictes s'han de denunciar (39%) i per raons d'assegurança (29%).

Ara bé, en analitzar únicament els dos delictes contra la propietat, la primera raó adduïda (recuperar les propietats) incrementa fins al 49%, i la tercera raó (per l'assegurança) apuja fins al 35% (vegeu la Taula 21).

D'altra banda, aquesta mateixa anàlisi per als 3 fets considerats "de contacte", fa que apareguin en escena dues raons més, escassament representades prèviament (vegeu la Taula 22): per voler que la policia agafi el delinqüent (30%) i per tenir interès en què el fet no torni a passar (26%).

A nivell de tots els països, sembla que hi ha major consciència col·lectiva sobre la necessitat de denunciar els delictes i sobre la necessitat que el delinqüent sigui agafat. Aquestes raons incrementen de manera important els seus percentatges quan es tracta dels delictes "de contacte".

---

⁴⁰ Recordem que la pregunta "raons per les quals va denunciar el delictes" es va formular davant 5 fets, dos dels quals són considerants "contra la propietat" (robatori de part del vehicle o d'objecte de l'interior i robatori en el domicili), i els altres tres són denominats "de contacte" (robatori amb violència o intimidació, agressió sexual i agressions físiques o amenaces).

Taula 22. Percentatges⁴⁶ de les raons per denunciar els delictes davant la policia respecte a tres delictes de contacte (robatori amb violència o intimidació, agressió sexual i agressió física o amenaces).

	%								
	Recuperar les propietats	Raons d'assegurança	Els delictes s'han de denunciar	Volia que agafessin el delinqüent	Perquè no torni a passar	Per aconseguir ajut	Per obtenir una compensació	Altres raons	No contesta
Anglaterra i País de Gal·les	8	2	30	27	31	13	1	32	
Austràlia	6	3	17	8	22	23	0	36	7
Bèlgica	15	19	76	68	75	41	23	17	
Canadà	4	2	33	21	20	21	1	48	
Catalunya 1999	41	14	39	30	28	19	2	5	
Dinamarca	8	9	36	38	29	24	17	19	
Escòcia	4	1	35	34	30	12	4	28	
Estats Units	7	4	37	40	45	24	2	16	
Finlàndia	11	2	23	46	25	21	2	5	
França	20	10	17	50	45	9	4	10	
Irlanda del Nord	10	1	37	47	42	27	10	10	
Japó	16	0	52	69	69	57	6		
Països Baixos	9	8	24	52	18	6	5	10	
Polònia	19	6	54	68	70	44	13	3	
Portugal	36	2	40	24	21	10	3	3	
Suècia	13	10	38	49	40	13	2	12	
Suïssa	9	10	23	27	31	9	11	2	2
Total de països ⁴⁷	16	8	40	46	43	23	8	16	7

⁴⁶ Resposta múltiple, la suma dels percentatges pot ser superior al 100%.

⁴⁷ Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

5.4. La satisfacció de les víctimes amb la resposta de la policia

En general, el percentatge de persones que van denunciar el delicte davant la policia i que es troben satisfetes del tracte que van rebre és elevat. Analitzant els 5 delictes⁴⁸ considerats, el 75% de les persones que van denunciar, es mostren satisfetes de com van ser tractades (vegeu la Taula 23). Aquest nivell de satisfacció és molt més elevat de l'informat pel conjunt de països participants (63%).

Ara bé, hi ha algunes diferències quant al grau de satisfacció en funció del tipus de delicte del que es tracti. Per exemple, el grau de satisfacció màxim (81%) correspon a les persones que han denunciat un delicte de robatori de part del vehicle, mentre que el mínim correspon a l'altre delicte contra la propietat, el robatori en el domicili, amb un 61%. Contràriament, a nivell de tots els països, el grau de satisfacció quant a aquests dos fets s'inverteix, i les persones que han estat víctimes d'un robatori consumat en el domicili mostren més satisfacció amb el tracte de la policia en el moment de denunciar els fets.

Quant als delictes "de contacte", els que han denunciat un delicte de robatori amb violència o intimidació a Catalunya es mostren satisfets en un 77%, i un 71% els que han presentat denúncia per agressions físiques o amenaces. Ambdós percentatges són superiors als que informen el conjunt de països industrialitzats, que són el 59% i el 61%, respectivament. El lector pot sorprendre's de no trobar dades quant al grau de satisfacció en la denúncia de les agressions sexuals, però aquesta dada ha estat omesa per l'escassa quantitat de persones que van patir el fet i l'escassa quantitat de víctimes que el van denunciar.

---

⁴⁸ Recordem que la pregunta "grau de satisfacció pel tracte rebut per la policia en el moment de la denúncia" es va formular davant 5 fets, dos dels quals són considerants "contra la propietat" (robatori de part del vehicle o d'objecte de l'interior i robatori en el domicili), i els altres tres són denominats "de contacte" (robatori amb violència o intimidació, agressió sexual i agressions físiques o amenaces).

Taula 23. Percentatge⁴⁹ de satisfacció amb la resposta de la policia en el moment de la denúncia.

	Robatori de part del vehicle	Robatori en el domicili (consumat)	Robatori amb violència o intimidació	Agressió física o amenaces	5 fets delictius ⁵⁰
Anglaterra i País de Gal·les	63	76	57	60	66
Austràlia	70	75	58	69	71
Bèlgica	58	69	42	67	62
Canadà	71	71	63	74	71
Catalunya 1999⁵¹	81	61	77	71	75
Dinamarca	74	87	77	56	77
Escòcia	69	80	67	74	73
Estats Units	65	74	49	68	65
Finlàndia	72	77	80	73	74
França	40	52	[65]	57	47
Irlanda del Nord	75	64	[90]	64	69
Japó	37	57	[32]	[26]	45
Països Baixos	71	74	73	61	70
Polònia	35	40	41	47	39
Portugal	33	27	38	27	31
Suècia	71	69	79	73	71
Suïssa		75	47	70	70
Total de països⁵²	58	66	59	61	63

⁴⁹ Les xifres entre claudàtors estan basades en menys de 20 denúncies davant la policia.

⁵⁰ No s'ha recollit la informació relativa a les agressions sexuals perquè representen una xifra molt baixa de persones que l'han denunciat davant la policia. Tanmateix, la seva xifra ha estat incorporada en el total dels 5 tipus de fets delictius. Per al total de països, hi ha 148 denúncies davant la policia quant a les agressions sexuals, el 58% de les quals estan satisfetes.

⁵¹ Aquesta qüestió no va formar part de l'enquesta de 1996.

⁵² Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

Quant als motius de la insatisfacció (vegeu la Taula 24) d'aquells denunciats que així ho van manifestar, prima la percepció que la policia no es va mostrar interessada pel fet (38%), la sensació que la policia no va fer prou o que la seva actuació va ser insuficient (36%), la queixa que el tracte no va ser correcte (21%), el fet que els béns no van ser recuperats (20%) i el fet que no agafessin els delinqüents (18%).

Quant a tots els països, l'ordre de les raons adduïdes és pràcticament el mateix que en el nostre cas. Hi ha, però, una dada que cal remarcar: pràcticament el 50% de les persones que van denunciar els fets estan insatisfets perquè consideren insuficient l'actuació de la policia.

Taula 24. Percentatges⁵³ de les raons de la insatisfacció quant a la denúncia davant la policia.

	N	%								
		No van fer prou	No els va interessar	No van agafar el delinqüent	No van recuperar els béns	No em van informar adequadament	No em van tractar correctament	Van trigar a arribar	Altres raons	No contesta
Anglaterra i País de Gal·les	208	37	41	14	9	8	4	8	37	1
Austràlia	164	30	17	14	1	8	10	13	37	2
Bèlgica	195	70	51	47	35	52	16	23	23	
Canadà	144	49	27	16	12	7	19	6	47	1
Catalunya 1999	82	36	38	16	20	8	21	9	6	
Dinamarca	128	56	37	13	4	9	19	9	21	1
Escòcia	122	45	32	12	14	17	17	7	35	
Estats Units	79	38	43	17	20	24	15	10	19	1
Finlàndia	54	43	44	22	13		10	9	15	
França	98	37	28	12	23	7	18	10	13	
Irlanda del Nord	67	47	38	16	15	22	14	17	8	
Japó	47	44	21	47	29	32	32	7	21	
Països Baixos	143	34	14	8	9	12	13	9	29	1
Polònia	392	59	31	64	51	18	15	19	10	
Portugal	164	62	31	31	25	9	4	5	6	
Suècia	108	53	37	15	13	9	20	27	10	
Suïssa	125	56	43	8	7	7	9	9	13	1
Total de països⁵⁴	2154	48	36	22	17	15	14	11	20	<1

⁵³ Resposta múltiple, la suma dels percentatges pot ser superior al 100%.

⁵⁴ Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

5.5. La denúncia davant serveis especialitzats

A aquelles persones que van interposar una denúncia davant la policia, se'ls va formular la següent pregunta: "En alguns països, s'han posat en marxa serveis per ajudar les víctimes i oferir-los informació o suport emocional. Vostè o algú de casa seva han tingut ajuda d'aquests serveis especialitzats?".

La resposta negativa a la pregunta anterior derivava en altra pregunta, que és: "Vostè pensa que els serveis d'ajuda a la víctima podrien ser útils per a vostè o algú de la seva família?". És a dir, a aquelles persones que havien denunciat el fet davant la policia, però no davant serveis especialitzats d'atenció a les víctimes, se'ls demanava la seva opinió sobre la utilitat d'aquests serveis.

A la Taula 25 es recull la informació que es desprèn d'aquestes dues qüestions.

Quant a la primera, corresponent a les persones que van rebre ajut dels serveis especialitzats d'atenció a les víctimes, les proporcions són molt minses: van demanar ajut als serveis especialitzats el 7% de les víctimes que van denunciar robatori en el domicili, el 6% dels que van denunciar agressions sexuals, el 5% dels que van denunciar agressions físiques o amenaces i el 2% dels que van denunciar robatori amb violència o intimidació. Quant al conjunt de països, les proporcions són molt més elevades i més consistents i són els delictes "de contacte" els més denunciats davant els serveis especialitzats, arribant a un 22% en el cas de les agressions sexuals.

Taula 25. Percentatges de víctimes que (a) van rebre ajuda d'un servei especialitzat d'atenció a la víctima i (b) no van rebre ajut però pensen que aquests serveis poden ser d'utilitat.

	Van rebre ajuda (a) ⁵⁵								Pensen que els serveis a la víctima poden ser útils (b) ⁵⁶							
	Robatori en el domicili		Robatori amb violència o intimidació		Agressió sexual		Agressió física o amenaces		Robatori en el domicili		Robatori amb violència o intimidació		Agressió sexual		Agressió física o amenaces	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
Anglaterra i País de Gal·les	220	16	44	23	8	35	141	18	183	29	34	28	5	100	116	35
Austràlia	236	3	45	8	19	22	181	5	230	21	41	38	15	43	171	31
Bèlgica	214	3	35	1	8	16	86	9	209	22	35	41	6	47	78	30
Canadà	157	3	26	10	17	55	123	19	153	30	23	35	8	43	99	30
Catalunya 1999	64	7	73	2	5	6	29	5	61	4	21	41	5	73	28	53
Dinamarca	251	1	49	21	16	30	94	16	248	26	39	49	11	57	78	33
Escòcia	114	12	30	10	8	21	133	12	100	36	27	19	7	85	117	36
Estats Units	52	5	20	9	6	52	77	9	48	33	19	20	3	100	70	40
Finlàndia	28	0	48	2	83	1	243	3	28	35	47	30	80	36	236	37
França	49	0	13	10	4	0	93	2	49	14	12	29	4	29	91	23
Irlanda del Nord	73	18	12	6	4	46	74	24	60	41	11	51	2	0	56	45
Japó	53	0	5	0	4	0	10	0	53	39	5	18	4	61	10	58
Països Baixos	164	9	44	21	15	45	141	11	150	13	35	22	8	15	125	24
Polònia			195	6	45	5	359	3			183	51	43	49	350	50
Portugal	69	0	41	1	5	0	55	0	69	52	40	38	5	100	55	52
Suècia	77	5	33	23	9	22	98	14	74	29	25	30	7	19	85	30
Suïssa															15	81
Total de països⁵⁷	1.821	5	712	10	256	22	1.936	9	1.711	31	647	35	214	54	1.766	38

⁵⁵ Pregunta formulada a les persones que van denunciar el delictes davant la policia. N és el nombre de delictes sobre els quals es va formular la pregunta.

⁵⁶ Pregunta formulada a les persones que van denunciar el delictes davant la policia i no van rebre ajut. N és el nombre de delictes sobre els quals es va formular la pregunta.

⁵⁷ Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

Quant a què pensen, aquells que no van denunciar el fet, sobre la utilitat d'aquests serveis especialitzats d'atenció a la víctima, un 73% dels que no van denunciar les agressions sexuals reconeixen l'utilitat del servei, un 61% quant al robatori amb violència, un 53% quant a les agressions físiques o amenaces i, finalment, un 49% de les víctimes de robatori en el domicili que no van denunciar el fet consideren d'utilitat aquests tipus de serveis. Pel que fa al conjunt de països, el grau d'utilitat que confereixen els entrevistats als serveis especialitzats d'atenció a la víctima és inferior als de Catalunya, per a tots els casos. Les xifres, fins i tot, arriben a ser 20 punts percentuals per sota de les obtingudes per a Catalunya. Això sí, continuen sent les víctimes d'agressions sexuals que no han denunciat els fets les que atorguen més utilitat a aquests serveis.

5.6. Les actituds envers la policia

A tots els entrevistats, se'ls va preguntar quin era la seva opinió sobre l'efectivitat de la policia en controlar el delicte en el barri de residència.

Les dades indiquen que, a Catalunya, una de cada dues persones creu que la policia és realment efectiva a l'hora de controlar la delinqüència del barri (vegeu la Taula 26). Cal remarcar, però, que Catalunya té un alt índex de població que no es pronuncia sobre aquesta qüestió.

A nivell internacional el nivell de confiança és superior, el 66%, o el que és el mateix, 2 de cada 3 persones entrevistades als països industrialitzats participants, considera que la policia controla la criminalitat del barri d'una manera efectiva.

Només tres països, Països Baixos, Polònia i Portugal informen d'índex de confiança inferiors al nostre i que se situen al voltant del 45-50%. En la resta dels tretze països consideren més eficaços els seus cossos de seguretat, amb nivells de confiança que arriben fins al 87% i el 89%, en el cas de Canadà i Estats Units, respectivament.

Taula 26. Percentatge sobre l'efectivitat de la policia⁵⁸.

	%		
	Sí, és efectiva	No, no és efectiva	No sap
Anglaterra i País de Gal·les	72	17	11
Austràlia	76	13	11
Bèlgica	64	26	10
Canadà	87	7	5
Catalunya 1999	63	27	20
Dinamarca	71	11	18
Escòcia	77	16	6
Estats Units	89	7	4
Finlàndia	70	22	8
França	65	16	19
Irlanda del Nord	67	21	11
Japó	54	30	17
Països Baixos	52	23	26
Polònia	46	51	4
Portugal	45	47	7
Suècia	61	22	17
Suïssa	67	14	18
Total de països⁵⁹	66	22	12

⁵⁸ La pregunta formulada va ser "... quina efectivitat té la policia a l'hora de controlar el delicte en la zona on vostè resideix? Creu que ho fan bé?"

⁵⁹ Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

6. Les actituds envers la criminalitat

La ICVS inclou diversos ítems sobre la preocupació que la criminalitat genera en la gent, com ara la percepció que tenen de ser víctimes d'un delicte de robatori en el domicili o els sentiments de seguretat en sortir sol a la nit o en romandre sol a casa. En relació amb l'ansietat o por que la criminalitat pot provocar, s'interroga sobre les mesures de prevenció del delicte que la gent adopta i la possessió d'armes de foc. També, s'han inclòs algunes preguntes sobre posicionament envers el tipus de sentència a aplicar en un hipotètic cas d'un jove infractor. En aquest apartat estudiarem tots aquests factors.

6.1. La percepció del risc de ser víctima d'un robatori en el domicili

Taula 27. **Percepció del risc de ser víctima d'un robatori a la llar** (percentatges). Per al cas de Catalunya, també s'hi inclou la taxa de l'any 1996.

	%			
	Molt probable	Probable	Improbable	No ho sap
Anglaterra i País de Gal·les	6	27	58	9
Austràlia	9	28	57	7
Bèlgica	10	35	48	6
Canadà	5	25	66	5
Catalunya 1996	2	33	53	11
Catalunya 1999	1	31	61	13
Dinamarca	3	17	75	5
Escòcia	4	19	71	7
Estats Units	3	13	78	5
Finlàndia	1	13	84	2
França	3	42	43	12
Irlanda del Nord	3	23	62	12
Japó	3	42	43	12
Països Baixos	3	15	62	19
Polònia	3	22	60	15
Portugal	4	54	42	
Suècia	1	15	79	6
Suïssa				
Total de països ⁶⁰	4	27	60	9

⁶⁰ Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

A Catalunya, entre l'any 1996 i el 1999, la població percep com a menys probable el fet que algú entri en el seu domicili a robar (vegeu la Taula 27). L'any 1999, un 32% dels entrevistats van considerar molt probable o probable aquest fet, percentatge sensiblement superior l'any 1996 (35%). Paral·lelament, hi ha més gent que se sent segura, atès que l'any 1996 un 53% va creure improbable ser-ne víctima, *versus* un 61% de l'any 1999.

La situació és similar pel que fa a les dades internacionals. Un 31% de tots els entrevistats als països industrialitzats participants en la recerca consideren molt probable o probable que siguin víctimes d'un robatori en el domicili, enfront un 60% que considera aquest fet com a improbable.

6.2. Els sentiments de seguretat

Taula 28. Sentiments de seguretat en caminar sol durant la nit en el barri de residència (percentatges i puntuació mitjana).

	%						Mitjana ⁶¹
	Molt segur	Prou segur	Un poc insegur	Molt insegur	No contesta	Mai no surt a la nit	
Anglaterra i País de Gal·les	25	45	18	8	2	2	2,10
Austràlia	24	40	21	14	2		2,25
Bèlgica	38	39	14	7	1		1,89
Canadà	42	40	11	5	<1	1	1,78
Catalunya 1999	25	40	29	6	<1	<1	2,17
Dinamarca	54	27	13	5	<1	1	1,67
Escòcia	31	46	14	6	1	2	1,94
Estats Units	46	36	10	4	3	1	1,72
Finlàndia	44	37	15	3	1		1,77
França	44	33	14	8	<1	1	1,85
Irlanda del Nord	31	45	15	7	<1	1	1,99
Japó	13	65	20	3	<1		2,12
Països Baixos	40	41	13	5	<1	<1	1,83
Polònia	13	51	26	8	2	<1	2,29
Portugal	21	51	21	6	<1	<1	2,12
Suècia	50	35	11	3	1	<1	1,68
Suïssa	45	32	12	10	<1	<1	1,87
Total de països ⁶²	34	41	16	6	1	1	1,94

⁶¹ La puntuació mitjana està calculada en base a una escala de 4 punts (molt segur=1, molt insegur=4). Els "no contesta" i "mai no surto a la nit" no han estat considerats per al càlcul de la mitjana.

⁶² Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

Més de 2 de cada 3 persones (el 65%), a Catalunya, se senten molt segurs o prou segurs quan caminen pel seu barri de residència en hores nocturnes. Només un 6% ha manifestat sentir-se molt insegur (vegeu la Taula 28).

Aquest nivell de seguretat apuja quan es tracta d'estar sol a casa durant la nit, tot arribant fins al 93% els entrevistats que es perceben com a molt segurs o prou segurs (vegeu la Taula 29), i decreixent fins a l'1% el percentatge dels qui se senten molt insegurs.

La percepció del nivell de seguretat al carrer és, però, més elevat per al conjunt de països estudiats (el 75%), mentre que la percepció de la seguretat en el propi domicili és pràcticament coincident (94%).

Taula 29. Sentiments de seguretat en estar sol a casa durant la nit (percentatges i puntuació mitjana).

	%					Mitjana ⁶³
	Molt segur	Prou segur	Un poc insegur	Molt insegur	No contesta	
Anglaterra i País de Gal·les	59	34	5	1	1	1,48
Austràlia	24	40	21	14	2	2,25
Bèlgica	57	34	7	2	1	1,53
Canadà	66	30	3	1	<1	1,39
Catalunya 1999	60	34	5	1	<1	1,47
Dinamarca	84	13	2	<1		1,19
Escòcia	64	32	3	<1	<1	1,39
Estats Units	71	24	3	1	1	1,34
Finlàndia	78	19	3	<1	<1	1,26
França	63	31	5	2		1,45
Irlanda del Nord	58	36	5	1		1,49
Japó	25	66	8	1	<1	1,85
Països Baixos	72	24	4	1		1,33
Polònia	28	56	13	2	1	1,89
Portugal	39	51	8	2		1,73
Suècia	73	22	4	<1	<1	1,31
Suïssa						
Total de països⁶⁴	60	34	5	1	0	1,47

⁶³ La puntuació mitjana està calculada en base a una escala de 4 punts (molt segur=1, molt insegur=4). El "no contesta" no ha estat considerat per al càlcul de la mitjana.

⁶⁴ Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

6.3. Les mesures de prevenció i protecció

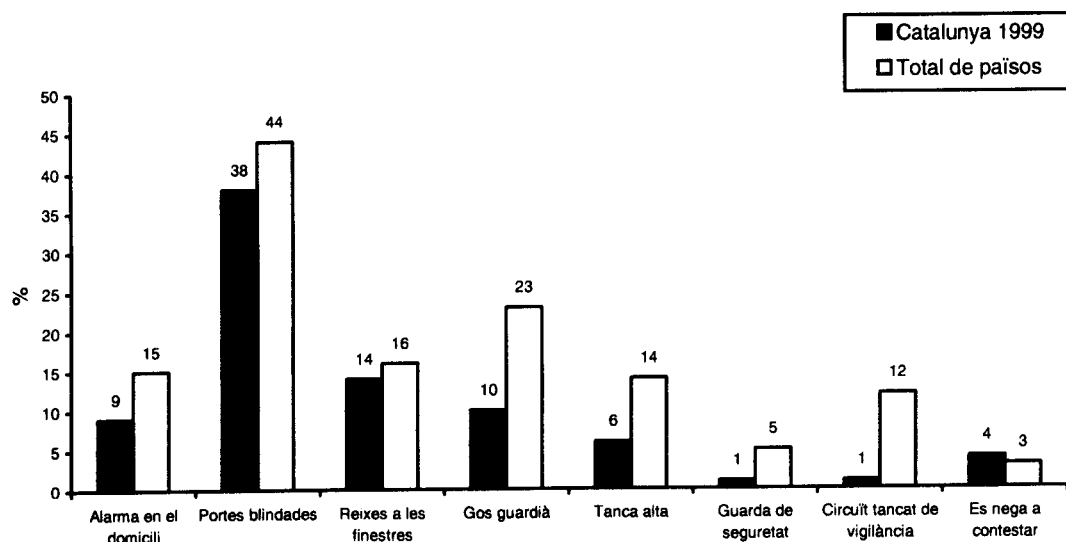
L'enquesta ha recollit un seguit de preguntes sobre la utilització de diferents mesures de prevenció del robatori en el domicili, com ara la disposició de reixes a les finestres, de portes blindades o d'alarmes, entre d'altres.

Com acabem de comentar en l'apartat, la percepció de seguretat en el domicili és pràcticament la mateixa a Catalunya que al conjunt de països estudiats. Aquest fet resulta sobtament quan les dades informen que els residents a Catalunya fan ús de moltes menys mesures de prevenció dels delictes contra la propietat en els domicilis. El Gràfic 33 és molt il·lustratiu d'aquesta realitat. Aquestes són les dades:

- A Catalunya, el 9% dels domicilis disposen d'alarma (enfront un 15% de les llars de la resta de països),
- el 38% tenen porta blindada (enfront un 44%)
- el 14% disposen de reixes a les finestres (enfront un 16%)
- el 10% té un gos guardià (*versus* el 23%)
- un 6% tenen tanques elevades (*versus* un 14%)
- l'1% disposa d'un guarda de seguretat (enfront el 5%)
- i, finalment, un 1% té circuit tancat de televisió (*versus* un 12%)

Aquesta comparació, però, no es pot fer d'una manera descontextualitzada. Les edificacions dels diferents països segurament no són homogènies. Hi ha països en què és més habitual una construcció horitzontal (zones residencials de cases individuals o adossades) que una construcció vertical, amb els corresponents barris d'alts edificis. Tanmateix ens hem atrevit a realitzar aquesta comparació atès que la construcció està canviant moltíssim últimament a Catalunya i han proliferat considerablement les zones residencials al voltant de les grans urbs.

Destaca per la capacitat dels seus habitants en matèria de prevenció Anglaterra i País de Gal·les (vegeu la Taula 30), en què el 41% dels domicilis disposen de circuit tancat de vigilància (recordem que, a Catalunya, és l'1%), el 23% un gos guardià, el 30% reixes a les finestres, el 69% portes blindades i el 34% alarmes en el domicili (quasi 4 vegades més que a Catalunya).

Gràfic 33. Mesures per a la prevenció del robatori en el domicili.

Taula 30. Mesures per a la prevenció del robatori en el domicili (percentatges).

	%							
	Alarma en el domicili	Portes blindades	Reixes a les finestres	Gos guardià	Tanca alta	Guarda de seguretat	Circuit tancat de vigilància	Es nega a contestar
Anglaterra i País de Gal·les	34	69	30	23	36	4	41	4
Austràlia	26	67	43	44	31	4	4	4
Bèlgica	21	50	15	27	22	10	19	4
Canadà	23	53	20	31	20	10	29	2
Catalunya 1999	9	38	14	10	6	1	1	4
Dinamarca	7	21	3	19	3	1	14	1
Escòcia	26	65	27	24	23	2	30	2
Estats Units	24	53	21	36	16	7	29	10
Finlàndia	4	37	9	17	6	11	4	
França	13	40	18	25	19	12	7	4
Irlanda del Nord	16	40	20	25	19	1	1	1
Japó	3	10	5	17	2	4		
Països Baixos	11	70	14	15	14	6	11	2
Polònia	2	17	2	26	4	1	2	3
Portugal	8	36	9	9	3	1	1	1
Suècia	10	43	7	16	2	2	3	2
Suïssa								
Total de països⁶⁵	15	44	16	23	14	5	12	3

Quant a les mesures de protecció personal, l'enquesta incloïa unes preguntes sobre la possessió d'armes de foc, el tipus d'arma de què es tracta i la finalitat de tal possessió.

⁶⁵ Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

Si ens fixem en la Taula 31, Catalunya té una taxa de possessió d'armes de foc del 6%, xifra que representa la meitat que la que informa el total de països (12%). Hi ha països en els quals aquesta dada espanta. A Suïssa, per exemple, quasi 4 de cada 10 persones entrevistades manifesta estar en possessió d'una o més armes de foc, i en són més de cada 3 habitants als Estats Units. Altres països que sorprenen per l'elevada taxa són Finlàndia (amb un 22,6%), França (18,2%), Canadà (17%), Suècia (15,9%) i, fins i tot, Portugal, país que dobla la xifra existent a Catalunya (13,2%).

Taula 31. Possessió d'armes de foc i tipus d'arma (percentatges).

	Possessió d'armes de foc	Tipus d'arma						
		Pistola	Escopeta	Rifle	Rifle d'aire comprimit	Altres	No vol contestar	No ho sap
Anglaterra i País de Gal·les	3,1	0,1	2,5	0,7	2,7	0,3	0,1	0,2
Austràlia	8,7	1,1	4,3	6,5	1,5	0,4	0,4	0,9
Bèlgica	11,4	4,3	4,3	3,7	2,9	0,8	0,9	0,7
Canadà	17,0	1,8	10,6	10,6	4,0	1,1	0,9	1,2
Catalunya 1999	6,0	0,9	5,1	0,2	3,7	0,2	0,1	0,2
Dinamarca	11,7	1,0	7,1	6,1	3,2	1,0		0,3
Escòcia	3,1	0,1	2,5	0,7	1,8	0,3		0,2
Estats Units	33,5	17,7	19,8	19,7	8,0	3,4	1,6	2,1
Finlàndia	22,6	4,9	15,0	5,2	2,2	1,3	1,7	1,7
França	18,2	2,8	11,8	5,6	1,8	0,6	0,4	
Irlanda del Nord								
Japó	0,3		0,3	0,1	0,6	0,2		
Països Baixos	1,7	0,8	0,6	0,3	2,3	0,2		0,1
Polònia	3,7	1,3	1,1	0,2	1,2	1,7	0,1	0,2
Portugal	13,2	4,3	9,1	1,5	2,1	0,2	0,4	0,1
Suècia	15,9	1,7	9,8	9,7	3,3	2,1	0,5	0,5
Suïssa	35,7	11,8	25,9			4,3	0,1	
Total de països ⁶⁶	12,1	3,2	7,6	4,2	2,3	1,1	0,4	0,5

Ara bé, el país líder, com no podia ser d'una altra manera, és Estat Units. Les dades indiquen no només que el 33,5% dels entrevistats té arma de foc, sinó que en té més d'una. Mentre que a Catalunya el 0,9% dels entrevistats té una pistola i al total de països el 3,2, als Estats Units un 17,7% de la població té una pistola. Quant a les escopetes, a Catalunya, el 5,1% dels entrevistats manifesta tenir-ne una, enfront un 7,6 per al total de països i un 19,8 als Estats Units. Quant al rifle, les dades són: un 0,2 a Catalunya, un 4,2 per al total de països i un 19,7% als Estats Units.

⁶⁶ Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

Quant a les raons esgrimides que justifiquen la possessió d'aquestes armes, Catalunya és un dels països que més addueix la caça com a motiu principal (67% enfront el 51% del total de països) (vegeu la Taula 32).

Quant a la protecció personal com a argument utilitzat pels entrevistats, només són el 2% a Catalunya, mentre que són el 56% a Polònia, el 38% als Estats Units o el 35% a Bèlgica.

Taula 32. Raons per estar en possessió d'armes de foc (percentatges⁶⁷).

	%							
	Caça	Esport	Col·lecció	Protecció	Policia o militar	Tradició familiar	No vol contestar	No ho sap
Anglaterra i País de Gal·les	38	52	5	1		9	18	18
Austràlia	42	25	6	4	4	4	33	1
Bèlgica	16	18	11	35	5	24		5
Canadà	76	14	6	4	2	7	11	0
Catalunya 1999	67	15	2	2	2	2	3	
Dinamarca	79	7	3	1	10	2		4
Escòcia	42	35		3		6	25	28
Estats Units	64	34	15	38	9	29	8	0
Finlàndia	73	35	4	1	3	7	5	
França	52	7	12	12	4	16	6	0
Irlanda del Nord								
Japó	79	33	21					
Països Baixos	20	33	12	12	19	7		5
Polònia	29	9	2	56	22	4	1	
Portugal	56	14	2	23	9	5		1
Suècia	83	15	2	0	5	6	4	0
Suïssa	5	15	6	5	71	4	1	1
Total de països⁶⁸	51	23	7	12	11	8	7	4

6.4. Les actituds envers el càstig dels delinqüents

La ICVS incloïa una pregunta d'actitud envers el càstig que havia de rebre un hipotètic home de 21 anys, culpables per segona vegada de robatori i que, en l'últim fet, ha perpetrat el robatori d'una televisió. Davant aquesta pregunta, les dades indiquen radicalment que Catalunya és, i per molt, el país més progressistes de tots els que han participat en aquest estudi. Així (vegeu Taula

⁶⁷ Resposta múltiple. La suma dels percentatges pot ser superior al 100%.

⁶⁸ Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

33), només el 6,9% dels entrevistats opina que la pena de presó seria la més adient per aquest suposat cas, mentre que la dada per al total de països és del 33,7%. A països com ara Anglaterra i Gal·les, Escòcia, Estats Units, Irlanda del Nord i Japó, més d'una de cada dues persones entrevistades manifesten que imposarien una pena privativa de llibertat.

Ara bé, a Catalunya, aquest petit percentatge de persones que privarien de llibertat a aquest hipotètic jove, ho farien per una mitjana de 23 mesos (pràcticament 2 anys), mentre que la mitjana per al total de països és de 19 mesos. Sembla ser que aquestes menys persones punitives ho són més, de punitives.

Taula 33. Posicionament quant a la sentència a aplicar a un jove reincident per robatori en el domicili (percentatges).

	%						Durada de la pena de presó ⁶⁹	
	Multa	Presó	Servei en benefici de la comunitat	Suspensió de la pena	Altra pena	No ho sap	Mesos	SD ⁷⁰
Anglaterra i País de Gal·les	6,9	51,0	28,4	5,0	4,0	4,6	24	38
Austràlia	8,3	37,4	35,2	10,5	3,6	5,0	15	30
Bèlgica	11,4	20,5	56,7		3,3	3,1	17	41
Canadà	9,4	44,6	32,3	3,5	7,0	3,2	23	38
Catalunya 1999	15,9	5,9	49,3	0,9	2,5	2,9	23	54
Dinamarca	9,1	19,5	49,7	13,4	4,0	4,3	7	17
Escòcia	10,9	52,3	24,3	4,7	4,0	3,7	21	35
Estats Units	9,4	55,9	19,6	1,1	7,8	6,3	31	48
Finlàndia	15,0	18,8	46,4	15,7	2,3	1,7	8	11
França	7,5	11,9	68,5	5,1	2,4	4,5	14	35
Irlanda del Nord	7,7	53,9	29,5	4,3	1,9	2,7	21	23
Japó	16,9	51,0	18,9	0,7	0,0	12,6	20	38
Països Baixos	10,9	37,4	30,3	10,2	4,7	6,4	19	38
Polònia	10,3	21,1	54,8	5,7	3,6	4,6	31	44
Portugal	9,4	25,7	54,2	0,9	6,1	3,7	23	24
Suècia	11,2	30,7	47,3	4,2	2,8	3,8	11	29
Suïssa								
Total de països ⁷¹	10,6	33,7	41,3	5,7	3,7	5,0	19	34

⁶⁹ Pregunta formulada a les persones que recomenaven una pena de presó.

⁷⁰ Desviació típica des mesos de presó.

⁷¹ Les mitjanes estan basades en tots els països que prenen part en l'enquesta sobre la victimització el 1999.

Les dades apunten a pensar que, per a aquests tipus de delictes, la població ha variat sensiblement el seu parer respecte de l'any 1996. En aquelles dates, el 10,9% dels entrevistats van considerar que la pena de presó era la més justa, mentre que tres anys després aquest percentatge és del 6,9%, com ja hem remarcat.

Majoritàriament, els entrevistats consideren que un servei en benefici de la comunitat seria una pena apropiada per aquest jove reincident contra la propietat. A Catalunya, el 65,3% de la població és d'aquesta opinió, mentre que per a la resta de països la xifra és del 41,3%.

Finalment, cal assenyalar que el 15,4% dels catalans imposarien una pena de multa, enfront un 10,6% dels residents en el total de països.

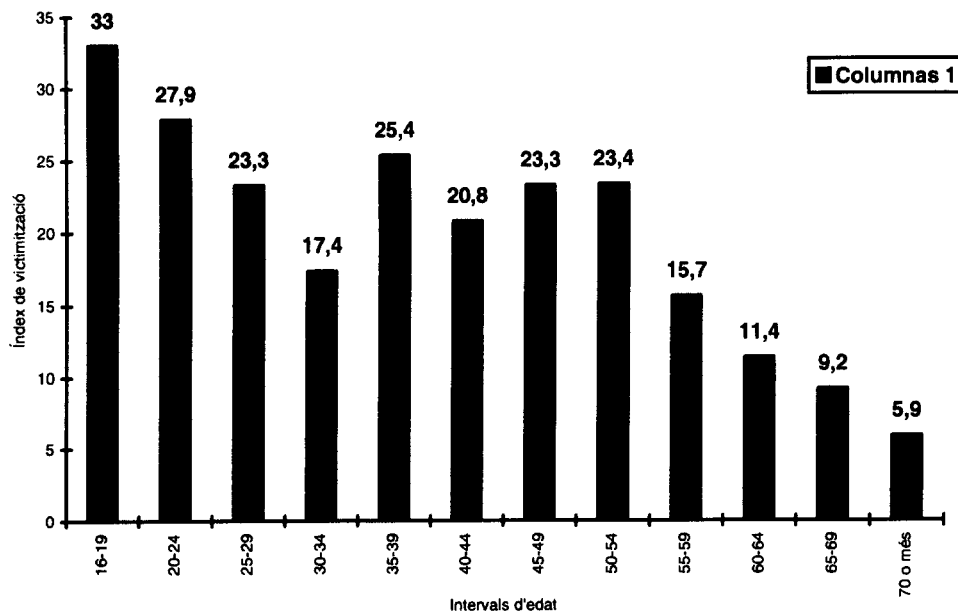
7. Les característiques de les víctimes

7.1. L'edat i el sexe

Diferents estudis demostren que el risc de ser víctima disminueix a mesura que s'incrementa l'edat. Per exemple, Díez, J. L., Girón, F. J., Stangeland, P. i Cerezo, A. I. (1996) van trobar, en mesurar la victimització en els últims 5 anys, que l'índex de victimització dels qui tenien entre 16 i 19 anys era de 68,5, enfront del 29,9 dels qui tenien 70 anys o més. Laub (1990) va trobar que l'edat és una de les variables que es correlaciona més fortament amb la victimització. En el seu estudi afirma que les proporcions més elevades de victimització se situen en el grup d'edat dels 16 als 24 anys. En aquest mateix sentit es manifesta l'estudi efectuat a demanda del Ministeri de l'Interior l'any 1996 (Instituto de Estudios de la Policía, 1997). En la nostra recerca sobre la victimització l'any 1996 vam trobar que la mitjana d'edat de les víctimes era de 39,6 anys, mentre que les no-víctimes tenien una edat mitjana superior en pràcticament 10 anys.

En la recerca que ara ens ocupa es tornen a corroborar aquest resultats i és palès que la victimització és inversament proporcional a la variable edat. Així, per exemple, 1 de cada 3 persones entre 16 i 19 anys, 1 de cada 4 entrevistats amb edats compreses entre els 35 i els 39 anys, 1 de cada 6 persones entre els 55 i els 59, i 1 de cada 10 persones amb edats entre els 65 i els 69 anys han estat víctimes l'any 1999 (vegeu el Gràfic 34).

Pel que fa a les dades internacionals, l'estudi de les característiques de les víctimes dels països industrialitzats que participen en aquesta versió de la ICVS també confirma les nostres dades. El 32% dels entrevistats amb edats compreses entre els 16 i els 24 anys van ser víctimes d'un delicte o més l'any 1999. El percentatge de victimització dels qui tenien entre 25 i 54 anys va ser del 22,9% i de 13,1% per als qui tenien més edat.

Gràfic 34 Índex de victimització segons els intervals d'edat.

Quant al gènere, nombroses recerques han trobat que els homes corren més risc de ser víctimes. Malgrat que l'enquesta catalana de 1996 va donar idèntics resultats quant a la taxa de victimització d'homes i dones (19,5%), l'enquesta sobre 1999 ha confirmat el que indiquen els estudis internacionals: el 19,4% dels homes han estat víctima l'any 1999, enfront un 18,7% pel que fa a les dones.

A nivell internacional, els resultats indiquen que el 21,9% dels homes del total de països ha estat víctima, *versus* el 20,9% de les dones.

7.2. Mida de la població

Una de les hipòtesis més esteses és que la víctima és més freqüentment urbana; és a dir que a les grans ciutats l'índex de victimització és més elevat que a les petites urbs o a les zones rurals. Laub (1990), en analitzar les dades sobre la *National Crime Survey* de 1986 als Estats Units, va trobar, entre altres correlacions, que les persones que viuen a les grans ciutats s'enfronten amb proporcions de crim més elevades. L'autor va assenyalar que aquesta tendència és particularment notable en el cas del robatori amb violència o intimidació.

En la nostra recerca hem volgut comprovar aquesta hipòtesi. És per això que hem dividit la mostra d'acord amb la grandària de les ciutats i municipis que hi han participat: d'una banda, les ciutats amb una població inferior als 100.000 habitants i, de l'altra, les grans ciutats, amb una població superior a aquest llindar.

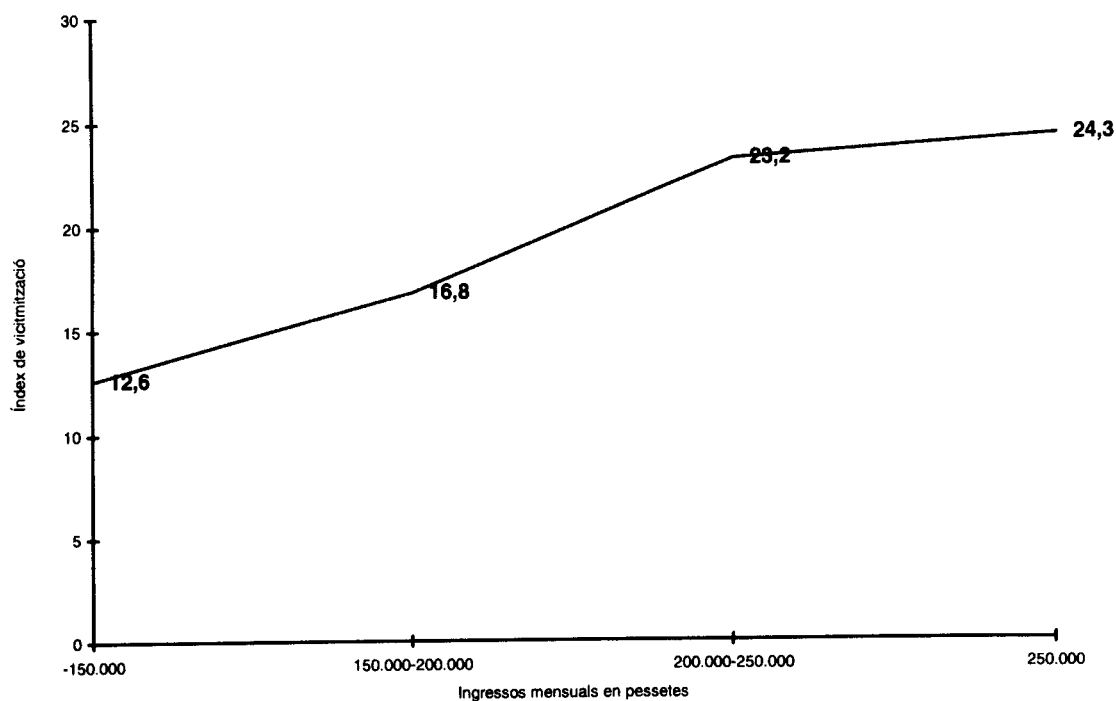
La hipòtesi sembla ser que es compleix, per bé que no podem fer afirmacions taxatives, atès que la diferència és mínima. L'índex de victimització global sembla ser que és inferior en els territoris amb menor població: 18,9 *versus* el 19,2 obtingut per a les grans àrees urbanes.

A nivell dels països que conformen l'estudi, les grans ciutats informes de taxes de victimització molt superiors. Així, un 26,2% dels residents a ciutats amb poblacions superiors als 100.000 habitants han estat víctima l'any 1999, mentre que ho han estat el 22,4% dels residents en ciutats amb poblacions entre els 10.000 i els 100.000 habitants i el 16,4% en les ciutats amb menys de 10.000 habitants.

7.3. Nivell socioeconòmic

La variable socioeconòmica ha estat mesurada segons els ingressos mensuals del nucli familiar. Aquests ingressos han estat agrupats conforme al barem següent: menys de 150.000 pessetes, entre 150.000 i 200.000 pessetes, entre 200.000 i 250.000 pessetes, més de 250.000 pessetes.

Els resultats indiquen que la taxa de victimització és directament proporcional al nivell socioeconòmic; és a dir, una persona amb un nivell socioeconòmic més elevat té més risc de ser víctima. Fixem-nos-hi (vegeu el Gràfic 35): les persones amb ingressos familiars superiors a les 250.000 pessetes tenen un índex de victimització dues vegades superior al de les que tenen uns ingressos per sota de les 150.000 pessetes (24,3 *versus* 12,6). Aquests resultats estan en la mateixa línia que els que vam obtenir per a Catalunya l'any 1996 i que els que es van obtenir en l'enquesta de victimització de la província de Màlaga (Díez, J. L., Girón, F. J., Stangeland, P. i Cerezo, A. I., 1996).

Gràfic 35. Índex de victimització i ingressos familiars mensuals.

7.4. Activitat personal

La bibliografia consultada constata que l'estil de vida de les persones laboralment actives és motiu d'una victimització més elevada. En aquest sentit es manifesta Díez, J. L., Girón, F. J., Stangeland, P. i Cerezo, A. I., (1996).

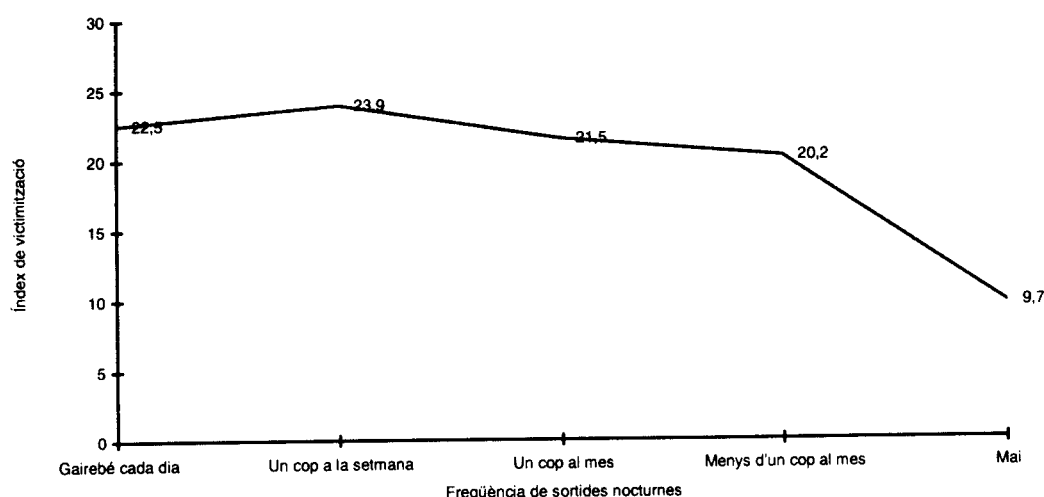
En la nostra recerca també hem considerat la variable *activitat*, amb que es determina si el subjecte treballa, està a l'atur, si és estudiant, mestressa de casa o és pensionista o jubilat. Els índexs de victimització obtinguts indiquen que, efectivament, les persones amb una feina remunerada són més victimitzades que les que no en tenen: el 23,9 *versus* el 22,8 dels que es manifesten a l'atur, el 15,9% de les mestresses de casa o els 7,8% dels jubilats.

Més enllà, però, de les persones laboralment actives, els estudiants palesen la més alta taxa de victimització: un 26,5%.

7.5. Sortides nocturnes

Una altra de les variables recollides en l'enquesta és la referida als hàbits de sortida nocturns. Les persones amb un estil de vida que comporti més sortides nocturnes, sens dubte, seran més susceptibles de ser víctimes. Efectivament, en la mateixa línia que les recerques consultades, aquelles persones que surten pràcticament cada nit són tres vegades més victimitzades que les que no surten mai. Vegem-ho al Gràfic 36: els qui surten pràcticament cada nit, informen d'una taxa de victimització del 22,5; un 23,9, els qui ho fan almenys un cop a la setmana; un 21,5, els qui surten almenys un cop al mes; un 20,2 els qui ho fan amb menys freqüència, i, finalment, un 9,7 els qui no surten mai a la nit.

Gràfic 36. Índex de victimització i freqüència de sortides nocturnes.

A nivell de tots els països que participen en aquesta versió de la ICVS, la conclusió és la mateixa: el 17,5% de les persones que no surten de nit són victimitzades *versus* el 25,3% dels que surten amb certa habitualitat.

7.6. Estat civil

Altra característica relacionada amb la taxa de victimització és la variable *estat civil*, mesurada en termes de viure en parella (o casat o casada), estar solter/a, separat/da i, finalment, vidu/a.

Òbviament, aquesta variable té molt a veure amb altres variables com ara l'edat i el tipus d'activitat quotidiana que el subjecte porta a terme, com ara la freqüència de sortides nocturnes que, com hem vist, és una variable molt rellevant pel que fa al risc de victimització.

En aquest sentit, hem trobat que les persones solteres informen d'una taxa de victimització de 24,8, les casades i aquelles que viuen en parella de 18,7 i les vídues de 5,5. Tanmateix, cal destacar que el col·lectiu que ha patit una major taxa de victimització és el dels divorciats o divorciades, en què la taxa arriba fins al 31,9. Segurament, aquest col·lectiu acumula diverses de les característiques que comporten major risc de victimització, com ara freqüents sortides nocturnes, relativa joventut i ingressos.

7.7. Resum

Si haguéssim d'establir el perfil d'una víctima especialment vulnerable, estaria conformat pels següents trets:

- persona jove,
- home,
- que viu en una gran ciutat,
- que té un estatus socioeconòmic mitjà-alt,
- estudiant o laboralment actiu/iva,
- amb freqüents sortides nocturnes,
- solter o divorciat.

8. Referències bibliogràfiques

Block, R. (1993). "A cross-national comparison of victims of crime: victim surveys of twelve countries". A *International Review of Victimology*, 2, pàg. 183-207.

Consell d'Europa (1994-1995). *Butlletín d'informació penològica*. Estrasburg: Consell d'Europa. Núm. 19 i 20.

Consell d'Europa (1998). *Butlletín d'informació penològica*. Estrasburg: Consell d'Europa. Núm. 21.

Díez, J. L., Girón, F. J., Stangeland, P. i Cerezo, A.I. (1996). *Delincuencia y víctimas*. València: Tirant lo Blanch.

Institut d'Estadística de Catalunya (2000). *Anuari Estadístic de Catalunya. 1997*. Barcelona: Generalitat de Catalunya.

Instituto de Estudios de la Policía (1997). "Demandas de seguridad y victimización". A *Ciencia Policial*, 39, pàg. 19-166.

Instituto de Estudios de la Policía (1997). *El perfil de la víctima en los delitos de finales del siglo XX*. Estudi núm. 8.

Instituto Nacional de Estadística (1988). *Anuario Estadístico: 1987*. Madrid: INE.

Instituto Nacional de Estadística (1989). *Anuario Estadístico: 1988*. Madrid: INE.

Instituto Nacional de Estadística (1990). *Anuario Estadístico: 1989*. Madrid: INE.

Instituto Nacional de Estadística (1991). *Anuario Estadístico: 1990*. Madrid: INE.

Instituto Nacional de Estadística (1992). *Anuario Estadístico: 1991*. Madrid: INE.

Instituto Nacional de Estadística (1993). *Anuario Estadístico: 1992*. Madrid: INE.

Instituto Nacional de Estadística (1994). *Anuario Estadístico: 1993*. Madrid: INE.

Instituto Nacional de Estadística (1995). *Anuario Estadístico: 1994*. Madrid: INE.

Instituto Nacional de Estadística (1996). *Anuario Estadístico: 1995*. Madrid: INE.

Instituto Nacional de Estadística (1997). *Anuario Estadístico: 1996*. Madrid: INE.

Instituto Nacional de Estadística (1998). *Anuario Estadístico: 1997*. Madrid: INE.

Instituto Nacional de Estadística (1999). *Anuario Estadístico: 1997*. Madrid: INE.

Kellens, G., Peters, T i Van Kerckvoorde, J. (1993). "L'Enquete internationale de victimisations vue de Belgique". A *Revue de droit penal et de criminologie*, 73, núm. 9-10, pàg. 825-839.

Laub, J. H. (1990). "Patterns of criminal victimization in the United States". A Lurigio, A., Skogan, W. i Davis, R.: *Victims of Crime Problems, Policies ans Programs*. Vol. 25: Sage Publications.

Luque Reina, E (1999). *Les víctimes del delicte*. Col·lecció Justícia i Societat, núm. 20. Barcelona: Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada.

Memoria que el Consejo General del Poder Judicial eleva a las Cortes Generales (1987). Madrid: Consejo General del Poder Judicial.

Memoria que el Consejo General del Poder Judicial eleva a las Cortes Generales (1988). Madrid: Consejo General del Poder Judicial.

Memoria que el Consejo General del Poder Judicial eleva a las Cortes Generales (1989). Madrid: Consejo General del Poder Judicial.

Memoria que el Consejo General del Poder Judicial eleva a las Cortes Generales (1990). Madrid: Consejo General del Poder Judicial.

Memoria que el Consejo General del Poder Judicial eleva a las Cortes Generales (1991). Madrid: Consejo General del Poder Judicial.

Memoria que el Consejo General del Poder Judicial eleva a las Cortes Generales (1992). Madrid: Consejo General del Poder Judicial.

Memoria que el Consejo General del Poder Judicial eleva a las Cortes Generales (1993). Madrid: Consejo General del Poder Judicial.

Memoria que el Consejo General del Poder Judicial eleva a las Cortes Generales (1994). Madrid: Consejo General del Poder Judicial.

Memoria que el Consejo General del Poder Judicial eleva a las Cortes Generales (1995). Madrid: Consejo General del Poder Judicial.

Memoria que el Consejo General del Poder Judicial eleva a las Cortes Generales (1996). Madrid: Consejo General del Poder Judicial.

Sabaté, J., Aragay, J. M. i Torrelles, E. (1997). *La delinqüència a Barcelona: realitat i por. Catorze anys d'enquestes de victimització*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona. Document inèdit.

Valenzuela, D. i Ordóñez, B. (1997). Criminalidad i victimización en 1995. A *Ciencia Policial*, 39, pàg. 167-186.

van Kesteren, J., Mayhew, P., Nieuwbeerta, P. i Bruinsma, G., (2000). *Criminal Victimization in Seventeen Industrialised Countries. Key findings from the 2000 International Crime Victims Survey*. Universitat de Leiden. Document inèdit.

10. Annex 2. Àmbits territorials i municipis que conformen la mostra

El nombre de municipis que configuren la mostra és de 483. En aquest annex, s'hi relacionen tots i cadascun dels municipis que han participat i el grau en què ho han fet. La columna *Mostra-N* indica la mesura de la mostra amb què el municipi està representat. La columna *Mostra-%* conté el percentatge calculat segons la comarca. Així, per exemple, la mostra de Vilafranca del Penedès (13 individus) representa un 37,14% del total de la comarca de l'Alt Penedès.

Els municipis s'hi presenten agrupats en les comarques a què pertanyen. Les comarques han estat agrupades en els diferents àmbits territorials en què està dividida la comunitat autònoma.

Els 2.909 individus de la mostra resideixen en un total de 483 municipis catalans, 139 dels quals pertanyen a l'Àmbit Metropolità; 92, a l'Àmbit de les Comarques Gironines; 82, a l'Àmbit de Ponent; 54 a l'Àmbit del Camp de Tarragona; 83, a l'Àmbit de les Comarques Centrals, i, finalment, 33 a l'Àmbit de les Terres de l'Ebre.

10.1. Àmbit de Ponent

Comarca	Municipi	Mostra	
		N	%
Alt Urgell	Oliana	1	11,11
	Organyà	1	11,11
	Ribera d'Urgellet	1	11,11
	Seu d'Urgell, la	5	55,56
	Valls de Valira, les	1	11,11
	TOTAL	9	100
Alta Ribagorça	Pont de Suert, el	1	50,00
	Vall de Boí, la	1	50,00
	TOTAL	2	100
Garrigues	Albi, l'	1	10,00
	Arbeca	1	10,00
	Borges Blanques, les	3	30,00
	Castelldans	1	10,00
	Cervià de les Garrigues	1	10,00
	Granadella, la	1	10,00
	Juneda	1	10,00
	Vinaixa	1	10,00
	TOTAL	10	100,00
Noguera	Albesa	1	6,25
	Artesa de Segre	2	12,50
	Balaguer	5	31,25
	Belcaire d'Urgell	1	6,25
	Camarasa	1	6,25
	Menàrguens	1	6,25
	Montgai	1	6,25
	Os de Balaguer	1	6,25
	Ponts	1	6,25
	Térmens	1	6,25
Vallfogona de Balaguer	1	6,25	
	TOTAL	16	100,00
Pallars Jussà	Isona i Conca Dellà	1	16,67
	Pobla de Segur, la	2	33,33
	Tremp	3	50,00
	TOTAL	6	100,00
Pallars Sobirà	Esterrí d'Àneu	1	33,33
	Rialp	1	33,33
	Sort	1	33,33
	TOTAL	3	100,00
Pla d'Urgell	Bell-lloc d'Urgell	1	7,69
	Bellví	1	7,69
	Golmés	1	7,69
	Ivars d'Urgell	1	7,69
	Linyola	1	7,69
	Miralcamp	1	7,69
	Mollerussa	4	30,77
	Palau d'Anglesola, el	1	7,69
	Torregrossa	1	7,69
Vilanova de Bellpuig	1	7,69	
	TOTAL	13	100,00
Segarra	Cervera	3	33,33
	Guissona	1	11,11
	Plans de Sió, els	1	11,11
	Sant Guim de Freixenet	1	11,11
	Sant Ramon	1	11,11
	Torà	1	11,11
Torrefeta i Florejacs	1	11,11	
	TOTAL	9	100,00

Comarca	Municipi	Mostra	
		N	%
Segrià	Aitona	1	1,28
	Albatàrrec	1	1,28
	Alcarràs	2	2,56
	Alcoletge	1	1,28
	Alfarràs	1	1,28
	Alguaire	1	1,28
	Almacelles	3	3,85
	Almenar	2	2,56
	Alpicat	2	2,56
	Artesa de Lleida	1	1,28
	Corbins	1	1,28
	Gimenells i el Pla de la Font	1	1,28
	Granja d'Escarp, la	1	1,28
	Lleida	52	66,67
	Maials	1	1,28
	Puigverd de Lleida	1	1,28
	Rosselló	1	1,28
	Seròs	1	1,28
	Soses	1	1,28
	Torrefarrera	1	1,28
Torres de Segre	1	1,28	
Vilanova de la Barca	1	1,28	
	TOTAL	78	100,00
Urgell	Agramunt	2	14,29
	Anglesola	1	7,14
	Bellpuig	2	14,29
	Castellserà	1	7,14
	Fuliola, la	1	7,14
	Tàrrega	5	35,71
	Tomabous	1	7,14
	Verdú	1	7,14
	TOTAL	14	100,00
Val d'Aran	Bossòst	1	25,00
	Naut Aran	1	25,00
	Vieïha e Mijaran	2	50,00
	TOTAL	4	100,00
	TOTAL ÀMBIT	164	

10.2. Àmbit Metropolità

Comarca	Municipi	Mostra	
		N	%
Alt Penedès	Avinyonet del Penedès	1	2,86
	Castellet i la Gornal	1	2,86
	Castellví de la Marca	1	2,86
	Font-rubí	1	2,86
	Gelida	2	5,71
	Granada, la	1	2,86
	Mediona	1	2,86
	Olèrdola	1	2,86
	Sant Llorenç d'Hortons	1	2,86
	Sant Martí Sarroca	1	2,86
	Sant Pere de Riudebitlles	1	2,86
	Sant Quintí de Mediona	1	2,86
	Sant Sadurní d'Anoia	4	11,43
	Santa Margarida i els Monjos	2	5,71
	Subirats	1	2,86
	Torrelavit	1	2,86
	Torrelles de Foix	1	2,86
Vilafranca del Penedès	13	37,14	
TOTAL	35	100,00	
Baix Llobregat	Abdera	3	1,00
	Begues	1	0,33
	Castelldefels	17	5,65
	Castellví de Rosanes	1	0,33
	Cervelló	3	1,00
	Collbató	1	0,33
	Corbera de Llobregat	4	1,33
	Comellà de Llobregat	39	12,96
	Esparreguera	7	2,33
	Esplugues de Llobregat	22	7,31
	Gavà	17	5,65
	Martorell	9	2,99
	Molins de Rei	9	2,99
	Olesa de Montserrat	8	2,66
	Pallejà	3	1,00
	Papiol, el	2	0,66
	Prat de Llobregat, el	29	9,63
	Sant Andreu de la Barca	9	2,99
	Sant Boi de Llobregat	36	11,96
	Sant Climent de Llobregat	1	0,33
	Sant Esteve Sesrovires	2	0,66
	Sant Feliu de Llobregat	17	5,65
	Sant Joan Despi	13	4,32
	Sant Just Desvern	6	1,99
Sant Vicenç dels Horts	11	3,65	
Santa Coloma de Cervelló	2	0,66	
Torrelles de Llobregat	1	0,33	
Vallirana	4	1,33	
Viladecans	24	7,97	
TOTAL	301	100,00	
Barcelonès	Badalona	100	9,60
	Barcelona	743	71,31
	Hospitalet de Llobregat, l'	125	12,00
	Sant Adrià de Besòs	15	1,44
	Santa Coloma de Gramenet	59	5,66
TOTAL	1042	100,00	
Garraf	Canyelles	1	2,33
	Cubelles	2	4,65
	Olivella	1	2,33
	Sant Pere de Ribes	9	20,93
	Sitges	8	18,60
	Vilanova i la Geltrú	22	51,16
TOTAL	43	100,00	

Comarca	Municipi	Mostra	
		N	%
Maresme	Alella	4	2,68
	Arenys de Mar	6	4,03
	Arenys de Munt	3	2,01
	Argentona	4	2,68
	Cabrera de Mar	2	1,34
	Cabrils	2	1,34
	Caldes d'Estrac	1	0,67
	Calella	6	4,03
	Canet de Mar	4	2,68
	Dosrius	1	0,67
	Malgrat de Mar	6	4,03
	Masnou, el	9	6,04
	Mataró	46	30,87
	Montgat	4	2,68
	Palafolls	2	1,34
	Pineda de Mar	9	6,04
	Premià de Dalt	4	2,68
	Premià de Mar	11	7,38
	Sant Andreu de Llavaneres	3	2,01
	Sant Cebrià de Vallalta	1	0,67
	Sant Pol de Mar	1	0,67
	Sant Vicenç de Montalt	1	0,67
	Santa Susanna	1	0,67
Teià	2	1,34	
Tiana	2	1,34	
Tordera	4	2,68	
Vilassar de Dalt	3	2,01	
Vilassar de Mar	7	4,70	
	TOTAL	149	100,00
Vallès Occidental	Badia del Vallès	8	2,51
	Barberà del Vallès	12	3,76
	Castellar del Vallès	8	2,51
	Castellbisbal	3	0,94
	Cerdanyola del Vallès	23	7,21
	Matadepera	3	0,94
	Montcada i Reixac	13	4,08
	Palau de Plegamans	4	1,25
	Polinyà	2	0,63
	Ripollet	14	4,39
	Rubí	25	7,84
	Sabadell	87	27,27
	Sant Cugat del Vallès	21	6,58
	Sant Llorenç Savall	1	0,31
	Sant Quirze del Vallès	5	1,57
	Santa Perpètua de Mogoda	8	2,51
	Sentmenat	3	0,94
	Terrassa	76	23,82
	Vacarisses	1	0,31
	Viladecavalls	2	0,63
	TOTAL	319	100,00

Comarca	Municipi	Mostra	
		N	%
Vallès Oriental	Aiguafreda	1	0,76
	Ametlla del Vallès, l'	2	1,52
	Bigues i Riells	2	1,52
	Caldes de Montbui	5	3,79
	Canovelles	5	3,79
	Canoves i Samalús	1	0,76
	Cardedeu	5	3,79
	Castellarçol	1	0,76
	Figaró-Montmany	1	0,76
	Franqueses del Vallès, les	5	3,79
	Garriga, la	5	3,79
	Granollers	23	17,42
	Llagosta, la	6	4,55
	Lliçà d'Amunt	4	3,03
	Lliçà de Vall	2	1,52
	Llinars del Vallès	3	2,27
	Martorelles	2	1,52
	Mollet del Vallès	19	14,39
	Montmeló	4	3,03
	Montornès del Vallès	6	4,55
	Parets del Vallès	6	4,55
	Roca del Vallès, la	3	2,27
	Sant Antoni de Vilamajor	1	0,76
	Sant Celoni	5	3,79
	Sant Esteve de Palautordera	1	0,76
	Sant Feliu de Codines	2	1,52
	Sant Fost de Campsentelles	3	2,27
	Sant Pere de Vilamajor	1	0,76
	Santa Eulàlia de Ronçana	2	1,52
	Santa Maria de Palautordera	3	2,27
Vallgorguina	1	0,76	
Vallromanes	1	0,76	
Vilanova del Vallès	1	0,76	
	TOTAL	132	100,00
	TOTAL ÀMBIT	2021	

10.3. Camp de Tarragona

Comarca	Municipi	Mostra	
		N	%
Alt Camp	Alcover	2	11,76
	Pla de Santa Maria, el	1	5,88
	Riba, la	1	5,88
	Vallmoll	1	5,88
	Valls	10	58,82
	Vilabella	1	5,88
	Vila-rodona	1	5,88
TOTAL		17	100,00
Baix Camp	Alforja	1	1,49
	Almoster	1	1,49
	Borges del Camp, les	1	1,49
	Cambrils	8	11,94
	Castellvell del Camp	1	1,49
	Montbrí del Camp	1	1,49
	Mont-roig del Camp	3	4,48
	Reus	43	64,18
	Riudecols	1	1,49
	Riudoms	2	2,99
	Selva del Camp, la	2	2,99
	Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant	2	2,99
	Vinyols i els Arcs	1	1,49
TOTAL		67	100,00
Baix Penedès	Arboç, l'	2	9,09
	Banyeres del Penedès	1	4,55
	Bisbal del Penedès, la	1	4,55
	Calafell	5	22,73
	Cunit	2	9,09
	Llorenç del Penedès	1	4,55
	Sant Jaume dels Domenys	1	4,55
	Santa Oliva	1	4,55
	Vendrell, el	8	36,36
TOTAL		22	100,00
Conca de Barberà	Espluga de Francolí, l'	2	22,22
	Montblanc	3	33,33
	Santa Coloma de Queralt	1	11,11
	Sarral	1	11,11
	Solivella	1	11,11
	Vimbodi	1	11,11
TOTAL		9	100,00
Priorat	Cornudella de Montsant	1	20,00
	Falset	2	40,00
	Marçà	1	20,00
	Masroig, el	1	20,00
TOTAL		5	100,00
Tarragonès	Altafulla	1	1,25
	Catllar, el	1	1,25
	Constantí	2	2,50
	Creixell	1	1,25
	Morell, el	1	1,25
	Pallaresos, els	1	1,25
	Pobla de Mafumet, la	1	1,25
	Pobla de Montornès, la	1	1,25
	Roda de Barà	1	1,25
	Salou	5	6,25
	Secuita, la	1	1,25
	Tarragona	53	66,25
	Torredembarra	4	5,00
	Vilallonga del Camp	1	1,25
	Vila-seca	6	7,50
TOTAL		80	100,00
TOTAL ÀMBIT		200	

10.4. Comarques Centrals

Comarca	Municipi	Mostra	
		N	%
Anoia	Bruc, el	1	2,56
	Calaf	2	5,13
	Capellades	2	5,13
	Hostalets de Pierola, els	1	2,56
	Igualada	14	35,90
	Masquefa	2	5,13
	Odena	1	2,56
	Piera	4	10,26
	Pobla de Claramunt, la	1	2,56
	Sant Martí de Tous	1	2,56
	Santa Margarida de Montbui	4	10,26
	Torre de Claramunt, la	1	2,56
	Vallbona d'Anoia	1	2,56
	Vilanova del Camí	4	10,26
TOTAL	39	100,00	
Bages	Artés	2	2,86
	Avinyó	1	1,43
	Balsareny	2	2,86
	Callús	1	1,43
	Cardona	3	4,29
	Castellbell i el Vilar	1	1,43
	Castellgalí	1	1,43
	Fonollosa	1	1,43
	Manresa	28	40,00
	Moià	2	2,86
	Monistrol de Montserrat	1	1,43
	Navarces	3	4,29
	Navàs	3	4,29
	Pont de Vilomara i Rocafort, el	1	1,43
	Sallent	3	4,29
	Sant Fruitós de Bages	3	4,29
	Sant Joan de Vilatorrada	3	4,29
	Sant Salvador de Guardiola	1	1,43
	Sant Vicenç de Castellet	4	5,71
	Santa Maria d'Oló	1	1,43
Santpedor	2	2,86	
Súria	3	4,29	
TOTAL	70	100,00	
Berguedà	Avià	1	5,26
	Bagà	1	5,26
	Berga	6	31,58
	Casserres	1	5,26
	Cercs	1	5,26
	Gironella	3	15,79
	Guardiola de Berguedà	1	5,26
	Olvan	1	5,26
	Pobla de Lillet, la	1	5,26
	Puig-reig	2	10,53
Vilada	1	5,26	
TOTAL	19	100,00	
Cerdanya	Alp	1	16,67
	Bellver de Cerdanya	1	16,67
	Llívia	1	16,67
	Puigcerdà	3	50,00
TOTAL	6	100,00	

Comarca	Municipi	Mostra	
		N	%
Osona	Balenyà	1	1,79
	Calldetenes	1	1,79
	Centelles	3	5,36
	Folgueroles	1	1,79
	Gurb	1	1,79
	Manlleu	7	12,50
	Masies de Voltregà, les	1	1,79
	Montesquiu	1	1,79
	Olost	1	1,79
	Oristà	1	1,79
	Prats de Lluçanès	1	1,79
	Roda de Ter	2	3,57
	Sant Bartomeu del Grau	1	1,79
	Sant Hipòlit de Voltregà	1	1,79
	Sant Julià de Vilatorrada	1	1,79
	Sant Martí de Centelles	1	1,79
	Sant Pere de Torelló	1	1,79
	Sant Quirze de Besora	1	1,79
	Sant Vicenç de Torelló	1	1,79
	Santa Eugènia de Berga	1	1,79
	Santa Eulàlia de Riuprimer	1	1,79
	Santa Maria de Corcó	1	1,79
	Seva	1	1,79
Taradell	2	3,57	
Tona	3	5,36	
Torelló	5	8,93	
Vic	13	23,21	
Viladrau	1	1,79	
	TOTAL	56	100,00
Solsonès	Olius	1	16,67
	Pinós	1	16,67
	Sant Llorenç de Morunys	1	16,67
	Solsona	3	50,00
	TOTAL	6	100,00
TOTAL ÀMBIT		196	

10.5. Comarques Gironines

Comarca	Municipi	Mostra	
		N	%
Alt Empordà	Armentera, l'	1	2,27
	Bàscara	1	2,27
	Cabanes	1	2,27
	Cadaqués	1	2,27
	Castelló d'Empúries	3	6,82
	Escala, l'	3	6,82
	Figuères	15	34,09
	Jonquera, la	2	4,55
	Llançà	2	4,55
	Llers	1	2,27
	Palau-saverdera	1	2,27
	Peralada	1	2,27
	Port de la Selva, el	1	2,27
	Portbou	1	2,27
	Roses	5	11,36
	Sant Pere Pescador	1	2,27
	Vilabertran	1	2,27
Vilafant	2	4,55	
Vilajuïga	1	2,27	
TOTAL		44	100,00
Baix Empordà	Albons	1	2,17
	Begur	1	2,17
	Bisbal d'Empordà, la	4	8,70
	Calonge	3	6,52
	Castell-Platja d'Aro	2	4,35
	Corçà	1	2,17
	Cruïlles, Monells i Sant Sadurn	1	2,17
	Forallac	1	2,17
	Mont-ras	1	2,17
	Palafrugell	8	17,39
	Palamós	7	15,22
	Pals	1	2,17
	Sant Feliu de Guíxols	8	17,39
	Santa Cristina d'Aro	1	2,17
	Torroella de Montgrí	4	8,70
	Ullà	1	2,17
Verges	1	2,17	
TOTAL		46	100,00
Garrotxa	Besalú	1	4,55
	Castellfolit de la Roca	1	4,55
	Olot	13	59,09
	Planes d'Hostoles, les	1	4,55
	Preses, les	1	4,55
	Sant Feliu de Pallerols	1	4,55
	Sant Joan les Fonts	1	4,55
	Santa Pau	1	4,55
	Vall de Bianya, la	1	4,55
Vall d'en Bas, la	1	4,55	
TOTAL		22	100,00

Comarca	Municipi	Mostra	
		N	%
Gironès	Bescanó	1	1,69
	Bordils	1	1,69
	Cassà de la Selva	4	6,78
	Celrà	1	1,69
	Flaçà	1	1,69
	Fornells de la Selva	1	1,69
	Girona	32	54,24
	Llagostera	3	5,08
	Quart	1	1,69
	Salt	9	15,25
	Sant Gregori	1	1,69
	Sant Julià de Ramis	1	1,69
	Sarrià de Ter	2	3,39
	Vilablareix	1	1,69
TOTAL	59	100,00	
Pla de l'Estany	Banyoles	7	63,64
	Cornellà del Terri	1	9,09
	Fontcoberta	1	9,09
	Porqueres	2	18,18
TOTAL	11	100,00	
Ripollès	Campdevàno	2	15,38
	Camprodon	1	7,69
	Llanars	1	7,69
	Ribes de Freser	1	7,69
	Ripoll	5	38,46
	Sant Joan de les Abadesses	2	15,38
	Sant Pau de Segúries	1	7,69
TOTAL	13	100,00	
Selva	Amer	1	2,00
	Anglès	2	4,00
	Arbúcies	2	4,00
	Blanes	12	24,00
	Breda	2	4,00
	Caldes de Malavella	2	4,00
	Cellera de Ter, la	1	2,00
	Hostalric	1	2,00
	Lloret de Mar	8	16,00
	Maçanet de la Selva	2	4,00
	Riells i Viabrea	1	2,00
	Riudarenes	1	2,00
	Riudellots de la Selva	1	2,00
	Sant Feliu de Buixalleu	1	2,00
	Sant Hilari Sacalm	2	4,00
	Sant Julià del Llor i Bonmatí	1	2,00
	Santa Coloma de Farners	4	8,00
	Sils	1	2,00
	Tossa de Mar	2	4,00
	Vidreres	2	4,00
Vilobí d'Onyar	1	2,00	
TOTAL	50	100,00	
TOTAL ÀMBIT		245	

10.6. Terres de l'Ebre

Comarca	Municipi	Mostra	
		N	%
Baix Ebre	Aldea, l'	2	5,71
	Ametlla de Mar, l'	2	5,71
	Ampolla, l'	1	2,86
	Camarles	1	2,86
	Deltebre	6	17,14
	Perelló, el	1	2,86
	Roquetes	3	8,57
	Tivenys	1	2,86
	Tortosa	17	48,57
	Xerta	1	2,86
TOTAL		35	100,00
Montsià	Alcanar	4	13,79
	Ampostà	9	31,03
	Masdenverge	1	3,45
	Sant Carles de la Ràpita	6	20,69
	Sant Jaume d'Enveja	2	6,90
	Santa Bàrbara	2	6,90
	Sénia, la	2	6,90
	Ulldecona	3	10,34
TOTAL		29	100,00
Ribera d'Ebre	Ascó	1	8,33
	Benissanet	1	8,33
	Flix	2	16,67
	Ginestar	1	8,33
	Móra d'Ebre	3	25,00
	Móra la Nova	1	8,33
	Rasquera	1	8,33
	Riba-roja d'Ebre	1	8,33
	Tivissa	1	8,33
TOTAL		12	100,00
Terra Alta	Batea	1	14,29
	Corbera d'Ebre	1	14,29
	Fatarella, la	1	14,29
	Gandesa	1	14,29
	Horta de Sant Joan	1	14,29
	Pinell de Brai, el	2	28,57
	TOTAL		7
TOTAL ÀMBIT			83
TOTAL MOSTRA			2909

11. Índex de gràfics

GRÀFIC 1. EVOLUCIÓ DE LA CRIMINALITAT A PARTIR DE LES XIFRES DE DETINGUTS PER LA POLICIA (1980-1995). DADES EXTRETES DE VALENZUELA, D. I ORDÓÑEZ, B., 1997, I QUE PROVENEN DEL PROGRAMA ESTADÍSTIC DE SEGURETAT.....	8
GRÀFIC 2. EVOLUCIÓ DE LA CRIMINALITAT, SEGONS FONTS JUDICIALS. S'EXPOSEN LES XIFRES DE LES DILIGÈNCIES PRÈVIES INICIADDES CADA ANY. DADES EXTRETES DE LA MEMÒRIA DE LA FISCALIA GENERAL DE L'ESTAT DE 1997.....	9
GRÀFIC 3. EVOLUCIÓ DE LA CRIMINALITAT, SEGONS FONTS JUDICIALS. S'EXPOSEN LES XIFRES DE CONDEMNATS PER LES AUDIÈNCIES PROVINCIALS I ELS JUTJATS PENALS. DADES EXTRETES DELS ANUARIS 1988-1999 DE L'INSTITUT NACIONAL D'ESTADÍSTICA.	9
GRÀFIC 4. EVOLUCIÓ DE LA CRIMINALITAT, SEGONS FONTS PENITENCIÀRIES. S'EXPOSEN LES XIFRES D'ENCARERATS A L'ESTAT I A CATALUNYA. DADES FACILITADES PER LA DIRECCIÓ GENERAL DE SERVEIS PENITENCIARIS I DE REHABILITACIÓ DEL DEPARTAMENT DE JUSTÍCIA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA I PER LA DIRECCIÓ GENERAL D'INSTITUCIONS PENITENCIÀRIES DEL MINISTERI DE L'INTERIOR.	11
GRÀFIC 5. EVOLUCIÓ DE LES TAXES DE VICTIMITZACIÓ A BARCELONA. DADES EXTRETES DE SABATÉ, J., ARAGAY, J. M. I TORRELLES, E. (1997).....	12
GRÀFIC 6. TAXA D'ENCARERACIÓ DE DIFERENTS PAÏSOS EUROPEUS, EN DATA 1 DE SETEMBRE DE 1996 (LLEVAT LES XIFRES D'IRLANDA DEL NORD, ISLÀNDIA I RÚSSIA QUE CORRESPONEN A 1 DE SETEMBRE DE 1995). DADES EXTRETES DEL <i>BULLETIN D'INFORMATION PÉNOLOGIQUE</i> , NÚM. 21, 1998 (CONSELL D'EUROPA). LES DADES PER A ESPANYA I CATALUNYA HAN ESTAT ELABORADES A PARTIR DE LES DADES SOBRE ENCARERATS I SOBRE LA BASE DEL CENS DE POBLACIÓ DE 1996.....	13
GRÀFIC 7. GRANDÀRIA DE LES MOSTRES UTILITZADES EN LES ENQUESTES SOBRE LA VICTIMITZACIÓ L'ANY 1999. ELABORACIÓ PRÒPIA A PARTIR DE L'INFORME DE RECERCA DE L'ICS, DE DESEMBRE DE 2000, <i>CRIMINAL VICTIMISATION IN SEVENTEEN INDUSTRIALISED COUNTRIES. KEY FINDINGS FROM THE 2000 INTERNATIONAL CRIME VICTIMS SURVEY</i>	19
GRÀFIC 8. TAXES DE RESPOSTA DE LES ENQUESTES SOBRE LA VICTIMITZACIÓ EL 1999. ELABORACIÓ PRÒPIA A PARTIR DE L'INFORME DE RECERCA DE L'ICS, DE DESEMBRE DE 2000, <i>CRIMINAL VICTIMISATION IN SEVENTEEN INDUSTRIALISED COUNTRIES. KEY FINDINGS FROM THE 2000 INTERNATIONAL CRIME VICTIMS SURVEY</i>	25
GRÀFIC 9. TAXES DE VICTIMITZACIÓ I D'INCIDÈNCIA, TANT GENERAL COM PER ALS PROPIETARIS DE COTXES, PER A CATALUNYA ELS ANYS 1996 I 1999, QUANT AL ROBATORI DEL COTXE.	29
GRÀFIC 10. ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ QUANT AL ROBATORI DEL COTXE. S'HI CONSIGNEN ELS ÍNDEXS OBTINGUTS PER ALS PAÏSOS QUE VAN PARTICIPAR EN L'ENQUESTA SOBRE LA VICTIMITZACIÓ L'ANY 1999. TAMBÉ S'INFORMA DE LA TAXA MITJANA DE VICTIMITZACIÓ PER AL TOTAL DE PAÏSOS.	30
GRÀFIC 11. TAXES DE VICTIMITZACIÓ I D'INCIDÈNCIA, TANT GENERAL COM PER ALS PROPIETARIS DE COTXES, PER A CATALUNYA ELS ANYS 1996 I 1999, QUANT AL ROBATORI DE PART DEL COTXE.....	32
GRÀFIC 12. ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ QUANT AL ROBATORI DE PART DEL COTXE O D'OBJECTES DEL SEU INTERIOR. S'HI CONSIGNEN ELS ÍNDEXS OBTINGUTS PER ALS PAÏSOS QUE VAN PARTICIPAR EN	

L'ENQUESTA SOBRE LA VICTIMITZACIÓ L'ANY 1999. TAMBÉ S'INFORMA DE LA <i>TAXA MITJANA DE VICTIMITZACIÓ PER AL TOTAL DE PAÏSOS</i>	33
GRÀFIC 13. TAXES DE VICTIMITZACIÓ I D'INCIDÈNCIA, TANT GENERAL COM PER ALS PROPIETARIS DE COTXES, PER A CATALUNYA ELS ANYS 1996 I 1999, QUANT ALS DANYS INTENCIONATS EN EL VEHICLE.	34
GRÀFIC 14. ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ QUANT ALS DANYS INTENCIONATS EN ELS VEHICLES. S'HI CONSIGNEN ELS ÍNDEXS OBTINGUTS PER ALS PAÏSOS QUE VAN PARTICIPAR EN L'ENQUESTA SOBRE LA VICTIMITZACIÓ L'ANY 1999. TAMBÉ S'INFORMA DE LA <i>TAXA MITJANA DE VICTIMITZACIÓ PER AL TOTAL DE PAÏSOS</i>.	35
GRÀFIC 15. TAXES DE VICTIMITZACIÓ I D'INCIDÈNCIA, TANT GENERAL COM PER ALS PROPIETARIS DE MOTOS, PER A CATALUNYA ELS ANYS 1996 I 1999, QUANT AL ROBATORI DE MOTO.	36
GRÀFIC 16. ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ QUANT A ROBATORI DE MOTO. S'HI CONSIGNEN ELS ÍNDEXS OBTINGUTS PER ALS PAÏSOS QUE VAN PARTICIPAR EN L'ENQUESTA SOBRE LA VICTIMITZACIÓ L'ANY 1999. TAMBÉ S'INFORMA DE LA <i>TAXA MITJANA DE VICTIMITZACIÓ PER AL TOTAL DE PAÏSOS</i>.	37
GRÀFIC 17. ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ QUANT A ROBATORI DE MOTO PER ALS PROPIETARIS DE MOTOS. S'HI CONSIGNEN ELS ÍNDEXS OBTINGUTS PER ALS PAÏSOS QUE VAN PARTICIPAR EN L'ENQUESTA SOBRE LA VICTIMITZACIÓ L'ANY 1999. TAMBÉ S'INFORMA DE LA <i>TAXA MITJANA DE VICTIMITZACIÓ PER AL TOTAL DE PAÏSOS</i>.	38
GRÀFIC 18. ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ QUANT AL ROBATORI DE BICICLETES. S'HI CONSIGNEN ELS ÍNDEXS OBTINGUTS PER ALS PAÏSOS QUE VAN PARTICIPAR EN L'ENQUESTA SOBRE LA VICTIMITZACIÓ L'ANY 1999. TAMBÉ S'INFORMA DE LA <i>TAXA MITJANA DE VICTIMITZACIÓ PER AL TOTAL DE PAÏSOS</i>.	39
GRÀFIC 19. ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ QUANT AL ROBATORI EN EL DOMICILI. S'HI CONSIGNEN ELS ÍNDEXS OBTINGUTS PER ALS PAÏSOS QUE VAN PARTICIPAR EN L'ENQUESTA SOBRE LA VICTIMITZACIÓ L'ANY 1999. TAMBÉ S'INFORMA DE LA <i>TAXA MITJANA DE VICTIMITZACIÓ PER AL TOTAL DE PAÏSOS</i>.	43
GRÀFIC 20. ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ QUANT A LA TEMPTATIVA DE ROBATORI EN EL DOMICILI. S'HI CONSIGNEN ELS ÍNDEXS OBTINGUTS PER ALS PAÏSOS QUE VAN PARTICIPAR EN L'ENQUESTA SOBRE LA VICTIMITZACIÓ L'ANY 1999. TAMBÉ S'INFORMA DE LA <i>TAXA MITJANA DE VICTIMITZACIÓ PER AL TOTAL DE PAÏSOS</i>.	44
GRÀFIC 21. ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ QUANT AL FURT. S'HI CONSIGNEN ELS ÍNDEXS OBTINGUTS PER ALS PAÏSOS QUE VAN PARTICIPAR EN L'ENQUESTA SOBRE LA VICTIMITZACIÓ L'ANY 1999. TAMBÉ S'INFORMA DE LA <i>TAXA MITJANA DE VICTIMITZACIÓ PER AL TOTAL DE PAÏSOS</i>.	45
GRÀFIC 22. ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ QUANT AL ROBATORI AMB VIOLÈNCIA O INTIMIDACIÓ. S'HI CONSIGNEN ELS ÍNDEXS OBTINGUTS PER ALS PAÏSOS QUE VAN PARTICIPAR EN L'ENQUESTA SOBRE LA VICTIMITZACIÓ L'ANY 1999. TAMBÉ S'INFORMA DE LA <i>TAXA MITJANA DE VICTIMITZACIÓ PER AL TOTAL DE PAÏSOS</i>.	47
GRÀFIC 23. ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ QUANT A L'AGRESSIÓ SEXUAL. S'HI CONSIGNEN ELS ÍNDEXS OBTINGUTS PER ALS PAÏSOS QUE VAN PARTICIPAR EN L'ENQUESTA SOBRE LA VICTIMITZACIÓ L'ANY 1999. TAMBÉ S'INFORMA DE LA <i>TAXA MITJANA DE VICTIMITZACIÓ PER AL TOTAL DE PAÏSOS</i>.	48
GRÀFIC 24. ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ QUANT A L'AGRESSIÓ FÍSICA I LES AMENACES. S'HI CONSIGNEN ELS ÍNDEXS OBTINGUTS PER ALS PAÏSOS QUE VAN PARTICIPAR EN L'ENQUESTA SOBRE LA VICTIMITZACIÓ L'ANY 1999. TAMBÉ S'INFORMA DE LA <i>TAXA MITJANA DE VICTIMITZACIÓ PER AL TOTAL DE PAÏSOS</i>.	49
GRÀFIC 25. ÍNDEXS DE VICTIMITZACIÓ ALS PAÏSOS QUE HAN PARTICIPAT A LA ICVS SOBRE EL 1999.	53
GRÀFIC 26. ÍNDEXS D'INCIDÈNCIA ALS PAÏSOS QUE HAN PARTICIPAT A LA ICVS SOBRE EL 1999.	55

GRÀFIC 27. TAXES DE VICTIMITZACIÓ QUANT AL FRAU AL CONSUMIDOR, L'ANY 1999.	56
GRÀFIC 28. TAXES DE VICTIMITZACIÓ QUANT A LA CORRUPCIÓ, L'ANY 1999.	61
GRÀFIC 29. MITJANA DE LA SERIOSITAT DELS FETS DELICTIUS (ESCALA DE L'1 AL 3).	64
GRÀFIC 30. ÍNDEXS DE VICTIMITZACIÓ A CATALUNYA ELS ANYS 1996 I 1999. QUANT AL ROBATORI DE BICICLETA, NO HI HA DADES PER AL 1996.	73
GRÀFIC 31. ÍNDEXS DE VICTIMITZACIÓ A CATALUNYA I MITJANA PER AL TOTAL DE PAÏSOS INDUSTRIALITZATS, ANY 1999.	74
GRÀFIC 32. TAXA DE DENÚNCIA EN FUNCIÓ DEL DELICTE.	80
GRÀFIC 33. MESURES PER A LA PREVENCIÓ DEL ROBATORI EN EL DOMICILI.	102
GRÀFIC 34 ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ SEGONS ELS INTERVALS D'EDAT.	108
GRÀFIC 35. ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ I INGRESSOS FAMILIARS MENSUALS.	110
GRÀFIC 36. ÍNDEX DE VICTIMITZACIÓ I FREQUÈNCIA DE SORTIDES NOCTURNES.	111

12. Índex de taules

TAULA 1. DISTRIBUCIÓ COMARCAL DE LA MOSTRA I DE LA POBLACIÓ DE DRET DE 1996. LA PRIMERA COLUMNA NUMÈRICA INDICA LA DISTRIBUCIÓ EN XIFRES ABSOLUTES DE LA MOSTRA EN CADA COMARCA. LA SEGONA, LA DISTRIBUCIÓ EN XIFRES ABSOLUTES DE LA POBLACIÓ DE DRET CATALANA EL 1996 DE 16 ANYS I MÉS. SEGUIDAMENT, A LA TERCERA I QUARTA COLUMNES NUMÈRIQUES, S'INDIQUEN LES DISTRIBUCIONS PERCENTUALS DELS SUBJECTES DE LA MOSTRA I DE LA POBLACIÓ, RESPECTIVAMENT. LA TAULA FA PALESA LA PRÀCTICA COINCIDÈNCIA ENTRE AMBDUES DISTRIBUCIONS.	18
TAULA 2. DISTRIBUCIÓ EN ÀMBITS TERRITORIALS DE LA MOSTRA I DE LA POBLACIÓ DE DRET DE 1996. LA PRIMERA COLUMNA NUMÈRICA INDICA LA DISTRIBUCIÓ EN XIFRES ABSOLUTES DE LA MOSTRA EN CADA ÀMBIT. LA SEGONA, LA DISTRIBUCIÓ EN XIFRES ABSOLUTES DE LA POBLACIÓ DE DRET CATALANA EL 1996 DE 16 ANYS I MÉS. SEGUIDAMENT, A LA TERCERA I QUARTA COLUMNES NUMÈRIQUES, S'INDIQUEN LES DISTRIBUCIONS PERCENTUALS DELS SUBJECTES DE LA MOSTRA I DE LA POBLACIÓ, RESPECTIVAMENT. LA TAULA FA PALESA LA PRÀCTICA COINCIDÈNCIA ENTRE AMBDUES DISTRIBUCIONS.	19
TAULA 3. FITXA TÈCNICA.....	20
TAULA 4. ERRORS MOSTRALS EN ELS ÀMBITS TERRITORIALS SUPRACOMARCALS.....	20
TAULA 5. CONTINGUT DE L'ENQUESTA INTERNACIONAL SOBRE VICTIMITZACIÓ UTILITZADA L'ANY 2000 PER CONÈIXER LA VICTIMITZACIÓ DE L'ANY 1999.....	22
TAULA 6. ÍNDEX DE RESPOSTA DE LES ENQUESTES DE VICTIMITZACIÓ DE CATALUNYA SOBRE ELS ANYS 1996 I 1999	24
TAULA 7. TAXES DE VICTIMITZACIÓ PER A L'ANY 1999, O PERCENTATGE DE PERSONES QUE HAN ESTAT VÍCTIMES D'UN O MÉS FETS DELICTIUS. PER AL CAS DE CATALUNYA, TAMBÉ S'HI INCLOU LA TAXA DE L'ANY 1996.	40
TAULA 8. TAXES D'INCIDÈNCIA, O NOMBRE DE DELICTES PER CADA 100 HABITANTS L'ANY 1999. PER AL CAS DE CATALUNYA, TAMBÉ S'HI INCLOU LA TAXA DE L'ANY 1996.	41
TAULA 9. TAXES DE VICTIMITZACIÓ I D'INCIDÈNCIA PER ALS PROPIETARIS DE VEHICLES, L'ANY 1999. PER AL CAS DE CATALUNYA, TAMBÉ S'HI INCLOU LES TAXES DE L'ANY 1996.	42
TAULA 10. ÍNDEXS GLOBALS DE VICTIMITZACIÓ, TAXES D'INCIDÈNCIA I TAXES DE MULTIVICTIMITZACIÓ A CATALUNYA ELS ANYS 1996 I 1999.	50
TAULA 11. TAXES DE VICTIMITZACIÓ QUANT AL FRAU AL CONSUMIDOR, L'ANY 1999.	59
TAULA 12. TAXES DE VICTIMITZACIÓ QUANT A LA CORRUPCIÓ, L'ANY 1999.....	60
TAULA 13. TIPOLOGIA DELS FETS DELICTIUS EN DIFERENTS PAÏSOS (PERCENTATGES).....	63
TAULA 14. MITJANA DE LA SERIOSITAT DELS FETS DELICTIUS (ESCALA DE L'1 AL 3). PER AL CAS DE CATALUNYA, TAMBÉ S'HI INCLOU LA TAXA DE L'ANY 1996.	67
TAULA 15. COMPARACIÓ LONGITUDINAL (AMB CATALUNYA 1996) I TRANSVERSAL (AMB EL TOTAL DE PAÏSOS 1999) DE LES TAXES DE VICTIMITZACIÓ OBTINGUDES PER A CATALUNYA L'ANY 1999. LES FLETXES INDIQUEN SI LES TAXES PER A CATALUNYA 1999 HAN DESCENDIT, ES MANTENEN O AUGMENTEN EN LES DUES COMPARACIONS.....	70

TAULA 16. TAXA DE DENÚNCIA O PERCENTATGE DE DELICTES DENUNCIATS DAVANT LA POLICIA L'ANY 1999, EN FUNCIÓ DEL DELICTE. PER AL CAS DE CATALUNYA, TAMBÉ S'HI INCLOU LA TAXA DE L'ANY 1996.	79
TAULA 17. PERCENTATGES DE LES RAONS PER NO DENUNCIAR ELS DELICTES DAVANT LA POLICIA. ELS RESULTATS ESTAN BASATS EN 5 TIPUS DE DELICTES PER AL CAS DE CATALUNYA, TAMBÉ S'HI INCLOU LA TAXA DE L'ANY 1996.	83
TAULA 18. PERCENTATGES DE LES RAONS PER NO DENUNCIAR ELS DELICTES DAVANT LA POLICIA RESPECTE A DOS DELICTES CONTRA LA PROPIETAT (ROBATORI DE PART DEL COTXE O D'OBJECTES DE L'INTERIOR I ROBATORI EN EL DOMICILI). PER AL CAS DE CATALUNYA, TAMBÉ S'HI INCLOU LA TAXA DE L'ANY 1996.	84
TAULA 19. PERCENTATGES DE LES RAONS PER NO DENUNCIAR ELS DELICTES DAVANT LA POLICIA RESPECTE A TRES DELICTES DE CONTACTE (ROBATORI AMB VIOLÈNCIA O INTIMIDACIÓ, AGRESSIÓ SEXUAL I AGRESSIÓ FÍSICA O AMENACES). PER AL CAS DE CATALUNYA, TAMBÉ S'HI INCLOU LA TAXA DE L'ANY 1996.	85
TAULA 20. PERCENTATGES DE LES RAONS PER DENUNCIAR ELS DELICTES DAVANT LA POLICIA. ELS RESULTATS ESTAN BASATS EN 5 TIPUS DE DELICTES.	87
TAULA 21. PERCENTATGES DE LES RAONS PER DENUNCIAR ELS DELICTES DAVANT LA POLICIA RESPECTE A DOS DELICTES CONTRA LA PROPIETAT (ROBATORI DE PART DEL COTXE O D'OBJECTES DE L'INTERIOR I ROBATORI EN EL DOMICILI).	88
TAULA 22. PERCENTATGES DE LES RAONS PER DENUNCIAR ELS DELICTES DAVANT LA POLICIA RESPECTE A TRES DELICTES DE CONTACTE (ROBATORI AMB VIOLÈNCIA O INTIMIDACIÓ, AGRESSIÓ SEXUAL I AGRESSIÓ FÍSICA O AMENACES).	89
TAULA 23. PERCENTATGE DE SATISFACCIÓ AMB LA RESPOSTA DE LA POLICIA EN EL MOMENT DE LA DENÚNCIA.	91
TAULA 24. PERCENTATGES DE LES RAONS DE LA INSATISFACCIÓ QUANT A LA DENÚNCIA DAVANT LA POLICIA.	93
TAULA 25. PERCENTATGES DE VÍCTIMES QUE (A) VAN REBRE AJUDA D'UN SERVEI ESPECIALITZAT D'ATENCIÓ A LA VÍCTIMA I (B) NO VAN REBRE AJUT PERÒ PENSEN QUE AQUESTS SERVEIS PODEN SER D'UTILITAT.	95
TAULA 26. PERCENTATGE SOBRE L'EFECTIVITAT DE LA POLICIA.	97
TAULA 27. PERCEPCIÓ DEL RISC DE SER VÍCTIMA D'UN ROBATORI A LA LLAR (PERCENTATGES). PER AL CAS DE CATALUNYA, TAMBÉ S'HI INCLOU LA TAXA DE L'ANY 1996.	98
TAULA 28. SENTIMENTS DE SEGURETAT EN CAMINAR SOL DURANT LA NIT EN EL BARRI DE RESIDÈNCIA (PERCENTATGES I PUNTUACIÓ MITJANA).	99
TAULA 29. SENTIMENTS DE SEGURETAT EN ESTAR SOL A CASA DURANT LA NIT (PERCENTATGES I PUNTUACIÓ MITJANA).	100
TAULA 30. MESURES PER A LA PREVENCIÓ DEL ROBATORI EN EL DOMICILI (PERCENTATGES).	102
TAULA 31. POSSESSIÓ D'ARMES DE FOC I TIPUS D'ARMA (PERCENTATGES).	103
TAULA 32. RAONS PER ESTAR EN POSSESSIÓ D'ARMES DE FOC (PERCENTATGES).	104
TAULA 33. POSICIONAMENT QUANT A LA SENTÈNCIA A APLICAR A UN JOVE REINCIDENT PER ROBATORI EN EL DOMICILI (PERCENTATGES).	105